

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

CETAKAN SEMULA

Akta 611

AKTA KANAK-KANAK 2001

Mengandungi segala pindaan hingga 1 Januari 2006

DITERBITKAN OLEH
PESURUHJAYA PENYEMAK UNDANG-UNDANG, MALAYSIA
DI BAWAH KUASA AKTA PENYEMAKAN UNDANG-UNDANG 1968
SECARA USAHA SAMA DENGAN
PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BHD
2006

AKTA KANAK-KANAK 2001

Tarikh Perkenan Diraja 15 Februari 2001

Tarikh penyiaran dalam *Warta* 1 Mac 2001

CETAKAN SEMULA YANG TERDAHULU

Cetakan Semula Yang Pertama 2002

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

Akta 611

AKTA KANAK-KANAK 2001

SUSUNAN SEKSYEN

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Seksyen

1. Tajuk ringkas, pemakaian dan permulaan kuat kuasa
2. Tafsiran

BAHAGIAN II

MAJLIS PENYELARAS BAGI PELINDUNGAN KANAK-KANAK

3. Penubuhan Majlis Penyelaras bagi Pelindungan Kanak-Kanak
4. Keanggotaan Majlis
5. Mesyuarat Majlis
6. Penubuhan jawatankuasa
7. Penubuhan Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak

BAHAGIAN III

PELANTIKAN PELINDUNG, DSB.

8. Pelantikan dan kuasa Pelindung
9. Pelantikan Pendaftar Besar dan Pendaftar
10. Pelantikan pegawai akhlak

BAHAGIAN IV

MAHKAMAH BAGI KANAK-KANAK

11. Penubuhan dan bidang kuasa Mahkamah Bagi Kanak-Kanak
12. Tempat bersidang dan orang yang boleh hadir di Mahkamah Bagi Kanak-Kanak

Seksyen

13. Tempoh yang dinyatakan dalam mana-mana perintah yang dibuat oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak boleh melampaui tarikh kanak-kanak mencapai umur lapan belas tahun
14. Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh memerintahkan supaya penahanan, dsb., melampaui tarikh kanak-kanak mencapai umur lapan belas tahun
15. Sekatan ke atas laporan dan penyiaran media
16. Anggapan mengenai umur

BAHAGIAN V

KANAK-KANAK YANG MEMERLUKAN PEMELIHARAAN DAN PELINDUNGAN

BAB 1

AM

17. Pengertian kanak-kanak yang memerlukan pemeliharaan dan perlindungan

BAB 2

JAGAAN SEMENTARA DAN PEMERIKSAAN DAN RAWATAN PERUBATAN

18. Pengambilan kanak-kanak ke dalam jagaan sementara
19. Pengemukakan di hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak
20. Kanak-kanak yang memerlukan pemeriksaan atau rawatan perubatan
21. Pemeriksaan dan rawatan perubatan
22. Kebenaran untuk dimasukkan ke hospital
23. Kawalan ke atas kanak-kanak yang dimasukkan ke hospital
24. Kebenaran bagi rawatan perubatan
25. Langkah-langkah yang hendaklah diambil selepas pemeriksaan atau rawatan perubatan
26. Tiada liabiliti ditanggung kerana memberikan kebenaran
27. Kewajipan pegawai perubatan atau pengamal perubatan
28. Kewajipan anggota keluarga

Seksyen

29. Kewajipan pengasuh kanak-kanak
30. Kuasa Mahkamah Bagi Kanak-Kanak

BAB 3

KESALAHAN BERHUBUNG DENGAN KESIHATAN DAN
KEBAJIKAN KANAK-KANAK

31. Penganiayaan, pengabaian, pembuangan atau pendedahan kanak-kanak
32. Kanak-kanak tidak boleh digunakan untuk mengemis, dsb.
33. Kesalahan kerana membiarkan kanak-kanak tinggal tanpa pengawasan yang berpatutan

BAB 4

PEMBERITAHUAN APABILA MENGAMBIL KANAK-KANAK
KE DALAM PEMELIHARAAN, JAGAAN ATAU KAWALAN

34. Pemakaian dan tafsiran
35. Pemberitahuan tentang pengambilan kanak-kanak ke dalam pemeliharaan, jagaan atau kawalan
36. Obligasi kemudiannya
37. Kuasa Pelindung untuk menghendaki supaya kanak-kanak dikemukakan di hadapannya

BAHAGIAN VI

KANAK-KANAK YANG MEMERLUKAN PELINDUNGAN
DAN PEMULIHAN

BAB 1

AM

38. Pengertian kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan pemulihan
39. Memindahkan kanak-kanak ke tempat perlindungan
40. Perintah apabila siasatan selesai
41. Kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dengan segera
42. Siasatan dan penahanan seseorang kanak-kanak yang telah dibeli atau diperoleh dengan dakwaan palsu, dsb.

BAB 2

KESALAHAN-KESALAHAN

Seksyen

43. Kesalahan-kesalahan
44. Anggapan berhubung dengan seksyen 43
45. Penahanan sementara menanti prosiding

BAHAGIAN VII

TIDAK TERKAWAL

46. Kanak-kanak yang tidak terkawal
47. Pengawasan oleh pegawai akhlak

BAHAGIAN VIII

PEMERDAGANGAN DAN PEMELARIAN KANAK-KANAK

48. Pemindahan milikan, jagaan atau kawalan kanak-kanak dengan menyalahi undang-undang
49. Pembawaan masuk kanak-kanak melalui dakwaan palsu
50. Pemeriksaan kanak-kanak dan orang yang menjaganya
51. Pelindung boleh menghendaki jaminan
52. Kesalahan membawa atau menghantar keluar kanak-kanak tanpa keizinan yang sepatutnya orang yang mempunyai jagaan yang sah
53. Perintah mendapatkan balik

BAHAGIAN IX

INSTITUSI

BAB 1

TEMPAT SELAMAT DAN TEMPAT PERLINDUNGAN

54. Tempat selamat
55. Tempat perlindungan
56. Kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari tempat selamat atau tempat perlindungan
57. Kesalahan memindahkan atau menolong kanak-kanak lepas lari dari tempat selamat atau tempat perlindungan

BAB 2

TEMPAT TAHANAN

Seksyen

58. Tempat tahanan
59. Kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari tempat tahanan
60. Kesalahan memindahkan atau menolong kanak-kanak lepas lari dari tempat tahanan

BAB 3

ASRAMA AKHLAK

61. Asrama akhlak
62. Kanak-kanak di bawah umur sepuluh tahun tidak boleh dihantar ke asrama akhlak
63. Kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari asrama akhlak
64. Kesalahan memindahkan atau menolong kanak-kanak lepas lari dari asrama akhlak

BAB 4

SEKOLAH DILULUSKAN

65. Sekolah diluluskan
66. Kanak-kanak di bawah umur sepuluh tahun tidak boleh dihantar ke sekolah diluluskan
67. Bila kanak-kanak boleh dihantar ke sekolah diluluskan
68. Perintah sekolah diluluskan hendaklah diserahkan kepada pihak berkuasa, dsb., yang membawa kanak-kanak ke sekolah itu
69. Penahanan lanjut di sekolah diluluskan melampaui tempoh perintah
70. Jagaan susul kanak-kanak yang dilepaskan dari sekolah diluluskan
71. Lepas lari dari sekolah diluluskan, dsb., atau tidak kembali ke sekolah diluluskan selepas tamat cuti, dsb.
72. Kesalahan memindahkan atau membantu kanak-kanak lepas lari dari sekolah diluluskan

BAB 5

SEKOLAH HENRY GURNEY

Seksyen

73. Sekolah Henry Gurney
74. Kanak-kanak di bawah umur empat belas tahun tidak boleh dihantar ke Sekolah Henry Gurney
75. Bila kanak-kanak boleh dihantar ke Sekolah Henry Gurney

BAB 6

PERUNTUKAN KHAS BERHUBUNG DENGAN TEMPAT
SELAMAT, TEMPAT PERLINDUNGAN, SEKOLAH
DILULUSKAN DAN SEKOLAH HENRY GURNEY

76. Kuasa berkenaan dengan orang yang berumur lapan belas tahun tetapi di bawah umur dua puluh satu tahun
77. Kuasa Menteri untuk memindahkan orang yang menjalani hukuman pemenjaraan ke Sekolah Henry Gurney
78. Kuasa Menteri untuk memindahkan kanak-kanak yang menjalani hukuman pemenjaraan ke sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney
79. Kuasa untuk menggantikan tempoh tahanan dengan tempoh pemenjaraan
80. Pemandahan kanak-kanak dari satu tempat selamat atau tempat perlindungan ke suatu tempat selamat atau tempat perlindungan yang lain

BAB 7

PELBAGAI

81. Kanak-kanak atau orang yang ditahan hendaklah tertakluk kepada peraturan-peraturan
82. Lembaga Pelawat

BAHAGIAN X

TATACARA JENAYAH DI MAHKAMAH BAGI KANAK-KANAK

BAB 1

PERTUDUHAN, JAMINAN, DSB.

83. Perbicaraan kanak-kanak hendaklah menepati Akta ini
84. Jaminan

Seksyen

85. Pengasingan kanak-kanak daripada orang dewasa di balai polis atau Mahkamah
86. Penjagaan kanak-kanak yang tidak dilepaskan atas jaminan selepas ditangkap
87. Pengemukaan maklumat oleh pegawai polis selepas penangkapan

BAB 2

PERBICARAAN

88. Ibu atau bapa atau penjaga dikehendaki hadir
89. Ibu dan bapa atau penjaga boleh disuruh keluar
90. Tatacara di Mahkamah Bagi Kanak-Kanak

BAB 3

KUASA MAHKAMAH BAGI KANAK-KANAK PADA AKHIR PERBICARAAN

91. Kuasa Mahkamah Bagi Kanak-Kanak apabila kesalahan dibuktikan
92. Cara melaksanakan sebatan
93. Ibu atau bapa atau penjaga hendaklah menyempurnakan bon
94. Kuasa untuk memerintahkan supaya ibu atau bapa atau penjaga dan bukan kanak-kanak, membayar denda, dsb.
95. Rayuan
96. Sekatan ke atas perintah pemenjaraan
97. Hukuman mati

BAB 4

PERCUBAAN

98. Bila percubaan boleh diperintahkan
99. Tidak mematuhi perintah percubaan
100. Pelakuan kesalahan selanjutnya
101. Kesan percubaan
102. Pindaan perintah percubaan
103. Pelepasan perintah percubaan
104. Mahkamah hendaklah memberikan salinan perintah pindaan atau pelepasan kepada pegawai akhlak

BAHAGIAN XI

DALAM PEMELIHARAAN ORANG YANG
LAYAK DAN SESUAI

Seksyen

105. Kanak-kanak yang diletakkan dalam pemeliharaan orang yang layak dan sesuai
106. Kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan daripada pemeliharaan orang yang layak dan sesuai
107. Kesalahan memindahkan atau menolong kanak-kanak lepas lari daripada pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai

BAHAGIAN XII

PERINTAH SUMBANGAN

108. Sumbangan oleh ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain

BAHAGIAN XIII

PENYIASATAN, PENANGKAPAN, PENGGELEDAHAN
PENYITAAAN, DSB.

109. Kuasa untuk menyiasat
110. Kuasa untuk menangkap tanpa waran
111. Penggeledahan dengan waran
112. Penggeledahan tanpa waran
113. Kuasa untuk memeriksa orang
114. Pemeriksaan
115. Halangan
116. Pelindungan *informer*

BAHAGIAN XIV

PELBAGAI

117. Kuasa Mahkamah Bagi Kanak-Kanak diberikan kepada Mahkamah Tinggi
118. Daftar
119. Kandungan Daftar
120. Akses kepada Daftar

Seksyen

121. Kesalahan berkenaan dengan Daftar
122. Perakuan Pendaftar menjadi keterangan
123. Pelindungan terhadap guaman dan prosiding undang-undang
124. Pekhidmat awam
125. Penalti am
126. Permulaan dan penjalanan pendakwaan
127. Penyampaian dokumen
128. Kuasa untuk membuat peraturan-peraturan

BAHAGIAN XV

PERUNTUKAN KECUALIAN DAN PERALIHAN

129. Tafsiran
130. Pemansuhan
131. Sebutan mengenai Mahkamah Juvana, dsb.
132. Penerusan Majlis, dsb.
133. Penerusan kaedah-kaedah, dsb.
134. Institusi yang ditubuhkan atau ditetapkan
135. Pencegahan anomali

JADUAL PERTAMA

JADUAL KEDUA

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

Akta 611

AKTA KANAK-KANAK 2001

Suatu Akta untuk menyatukan dan meminda undang-undang yang berhubungan dengan pemeliharaan, perlindungan dan pemulihan kanak-kanak dan untuk mengadakan peruntukan bagi perkara-perkara yang berkaitan dan bersampingan dengannya.

[1 Ogos 2002, P.U. (B) 229/2002]

MENGIKTIRAF bahawa wawasan negara sebagai negara maju sepenuhnya ialah suatu negara di mana keadilan sosial dan pembangunan moral, etika dan rohani sama pentingnya dengan kemajuan ekonomi dalam mewujudkan suatu masyarakat Malaysia madani yang bersatu padu, progresif, damai, penyayang, adil dan berperikemanusiaan:

MENGIKTIRAF bahawa seseorang kanak-kanak bukan sahaja merupakan suatu bahagian penting masyarakat sedemikian tetapi juga merupakan kunci kehidupan, pembangunan dan kemakmuran masyarakat itu:

MENGAKUI bahawa seseorang kanak-kanak, oleh sebab ketidakmatangannya dari segi fizikal, mental dan emosinya, memerlukan perlindungan, pemeliharaan dan bantuan khas, selepas kelahiran, untuk membolehkannya turut serta dalam dan menyumbang secara positif ke arah membentuk suatu masyarakat Malaysia madani yang unggul:

MENGIKTIRAF bahawa tiap-tiap kanak-kanak berhak untuk mendapatkan perlindungan dan bantuan dalam segala hal keadaan tanpa mengira apa-apa jenis perbezaan, seperti ras, warna kulit, jantina, bahasa, agama, asal usul atau kecacatan fizikal, mental atau emosi atau apa-apa status lain:

MENGAKUI bahawa keluarga merupakan kumpulan asas dalam masyarakat yang menyediakan suasana semula jadi bagi pembesaran, penyaraan dan kebajikan semua anggotanya, khususnya kanak-kanak,

supaya mereka boleh membesar dalam suasana aman, bahagia, kasih sayang dan persefahaman untuk memperoleh keyakinan penuh, maruah dan nilai diri seseorang manusia:

MENGIKTIRAF peranan dan tanggungjawab keluarga dalam masyarakat, supaya mereka diberi bantuan yang perlu untuk membolehkan mereka menunaikan tanggungjawab mereka sepenuhnya sebagai sumber pemeliharaan, penyaraan, pemulihan dan perkembangan kanak-kanak dalam masyarakat:

MAKA, OLEH YANG DEMIKIAN, **DIPERBUAT** oleh Parlimen Malaysia seperti yang berikut:

BAHAGIAN I

PERMULAAN

Tajuk ringkas, pemakaian dan permulaan kuat kuasa

1. (1) Akta ini bolehlah dinamakan Akta Kanak-Kanak 2001.
- (2) Akta ini terpakai di seluruh Malaysia.
- (3) Akta ini mula berkuat kuasa pada tarikh yang ditetapkan oleh Menteri melalui pemberitahuan dalam *Warta*.

Tafsiran

2. (1) Dalam Akta ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain—

“anggota keluarga” termasuklah ibu atau bapa atau penjaga, atau seseorang anggota keluarga luas, yang merupakan seorang anggota rumah;

“anggota rumah” ertinya seseorang yang pada lazimnya tinggal serumah dengan seorang kanak-kanak;

“asrama akhlak” ertinya sesuatu asrama yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah seksyen 61 sebagai tempat tinggal bagi kanak-kanak yang dikehendaki tinggal di situ di bawah Bahagian X;

“Daftar” ertinya Daftar yang disimpan dan disenggarakan di bawah seksyen 118;

“ditetapkan” ertinya ditetapkan oleh peraturan-peraturan yang dibuat di bawah seksyen 128;

“hospital” ertinya mana-mana hospital Kerajaan atau mana-mana hospital pelatih perubatan sesuatu Universiti;

“ibu atau bapa peliharaan” ertinya seseorang, yang bukan ibu atau bapa atau saudara seseorang kanak-kanak—

- (a) yang kepadanya pemeliharaan, jagaan dan kawalan seseorang kanak-kanak telah diberikan oleh perintah Mahkamah di bawah perenggan 30(1)(e); atau
- (b) yang dibenarkan oleh Pelindung di bawah seksyen 35 atau 37, mengikut mana-mana yang berkenaan, untuk menerima seseorang kanak-kanak ke dalam pemeliharaan, jagaan dan kawalannya;

“Jawatankuasa Kebajikan Kanak-Kanak”, berhubung dengan sesuatu Negeri, ertinya sesuatu Jawatankuasa yang dilantik oleh Menteri untuk menyelia kebajikan orang yang termasuk dalam ruang lingkup Bahagian X dan untuk membantu pegawai akhlak di mana-mana daerah atau kawasan;

“jenayah berat” termasuklah—

- (a) kesalahan pembunuhan, pematian salah yang bukan pembunuhan atau cubaan membunuh;
- (b) semua kesalahan di bawah Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 [*Akta 37*];
- (c) semua kesalahan di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri 1960 [*Akta 82*] yang boleh dihukum dengan hukuman pemenjaraan seumur hidup atau dengan hukuman mati;
- (d) semua kesalahan di bawah Akta Dadah Berbahaya 1952 [*Akta 234*] yang boleh dihukum dengan hukuman pemenjaraan selama lebih daripada lima tahun atau dengan hukuman mati; dan
- (e) semua kesalahan di bawah Akta Penculikan 1961 [*Akta 365*];

“kanak-kanak”—

- (a) ertinya seseorang yang di bawah umur lapan belas tahun; dan
- (b) berhubung dengan prosiding jenayah, ertinya seseorang yang sudah mencapai umur bagi tanggungjawab jenayah sebagaimana yang ditetapkan dalam seksyen 82 Kanun Keseksaan [*Akta 574*];

“kanak-kanak dalam percubaan” ertinya seseorang kanak-kanak yang sedang berada di bawah pengawasan menurut kuasa suatu perintah percubaan;

“keluarga luas”, berhubung dengan seseorang, ertinya orang-orang yang mempunyai hubungan persaudaraan melalui pertalian darah, persemendaan atau pengangkatan dengan orang itu;

“Ketua Pengarah” ertinya Ketua Pengarah Kebajikan Masyarakat;

“laporan akhlak” ertinya laporan yang disediakan oleh pegawai akhlak di bawah subseksyen 90(13);

“Lembaga Hakim Pelawat” ertinya Lembaga Hakim Pelawat yang dilantik di bawah seksyen 64 Akta Penjara 1995 [*Akta 537*];

“Lembaga Pelawat” ertinya Lembaga Pelawat yang dilantik oleh Menteri di bawah seksyen 82;

“Mahkamah” ertinya Mahkamah Bagi Kanak-Kanak atau mana-mana Mahkamah lain, mengikut kehendak keadaan;

“Mahkamah Bagi Kanak-Kanak” ertinya Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang ditubuhkan di bawah seksyen 11;

“Mahkamah Majistret” ertinya Mahkamah Majistret Kelas Pertama;

“Mahkamah Pengawas” ertinya Mahkamah Bagi Kanak-Kanak bagi daerah atau kawasan tempat seseorang kanak-kanak dalam percubaan dikehendaki tinggal;

“Majistret” ertinya Majistret Kelas Pertama;

“Majlis” ertinya Majlis Penyelaras bagi Pelindungan Kanak-Kanak yang ditubuhkan di bawah seksyen 3;

“Menteri” ertinya Menteri atau Menteri-Menteri yang pada masa ini dipertanggungjawabkan dengan tanggungjawab bagi perkara atau perkara-perkara yang berkaitan dengannya sebutan mengenai “Menteri” itu dibuat, yang bertindak secara berseorangan atau berse sama atau selepas berunding, mengikut kehendak keadaan;

“Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak” ertinya sesuatu pasukan yang ditubuhkan oleh Majlis di bawah seksyen 7;

“pegawai akhlak” ertinya pegawai akhlak yang dilantik di bawah seksyen 10;

“pegawai kanan polis” mempunyai erti yang sama seperti dalam Akta Polis 1967 [*Akta 344*];

“Pegawai Kebajikan Masyarakat” ertinya mana-mana Pegawai Kebajikan Masyarakat di Kementerian atau Jabatan yang bertanggungjawab bagi perkhidmatan kebajikan dan termasuklah mana-mana Penolong Pegawai Kebajikan Masyarakat;

“pegawai perubatan” ertinya pengamal perubatan berdaftar dalam perkhidmatan Kerajaan dan termasuklah seseorang pengamal perubatan berdaftar di mana-mana hospital pelatih perubatan sesuatu Universiti;

“pegawai polis” mempunyai erti yang sama seperti dalam Akta Polis 1967;

“pelacuran” ertinya perbuatan seseorang menawarkan tubuhnya untuk kepuasan nafsu seks kerana upah sama ada dalam bentuk wang atau barang; dan “pelacur” hendaklah ditafsirkan dengan sewajarnya;

“Pelindung” ertinya—

- (a) Ketua Pengarah;
- (b) Timbalan Ketua Pengarah;
- (c) seorang Pengarah Bahagian bagi Kebajikan Masyarakat, Jabatan Kebajikan Masyarakat;

- (d) Pengarah Kebajikan Masyarakat Negeri bagi setiap Negeri;
- (e) mana-mana Pegawai Kebajikan Masyarakat yang dilantik di bawah seksyen 8;

“pemunya” —

- (a) berhubung dengan mana-mana tempat —
 - (i) ertinya tuan punya berdaftar tempat itu;
 - (ii) pemegang pajak, termasuk pemegang pajak kecil, tempat itu sama ada berdaftar atau selainnya; atau
 - (iii) ejen atau pemegang amanah mana-mana orang yang diperihalkan dalam subperenggan (i) dan (ii); dan
- (b) berhubung dengan apa-apa pengangkutan, ertinya pemunya berdaftar pengangkutan itu;

“Pendaftar” ertinya Pendaftar Kanak-Kanak Yang Memerlukan Pelindungan yang dilantik di bawah subseksyen 9(2) dan termasuklah Pendaftar Besar;

“Pendaftar Besar” ertinya Pendaftar Besar Kanak-Kanak Yang Memerlukan Pelindungan yang dilantik di bawah subseksyen 9(1);

“pengamal perubatan berdaftar” ertinya seseorang pengamal perubatan yang didaftarkan di bawah Akta Perubatan 1971 [*Akta 50*];

“pengangkutan” termasuklah pesawat udara, kapal, bot atau vesel sama ada terapung atau tidak, dan apa-apa kenderaan;

“pengasuh kanak-kanak” ertinya seseorang yang mengasuh seorang kanak-kanak atau lebih bagi balasan berharga bagi apa-apa tempoh masa;

“penghuni” —

- (a) ertinya seseorang yang menghuni atau mengawal mana-mana tempat; dan

- (b) berhubung dengan tempat-tempat yang bahagian-bahagiannya yang berlainan dihuni oleh orang yang berlainan, ertinya masing-masing orang yang menghuni atau mengawal setiap bahagian;

“penjaga”, berhubung dengan seseorang kanak-kanak, termasuklah mana-mana orang yang, pada pendapat Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang mengambil perhatian tentang apa-apa kes yang berhubungan dengan kanak-kanak itu atau yang melibatkan kanak-kanak itu, sedang mempunyai penjagaan atau kawalan ke atas kanak-kanak itu;

“perintah percubaan” ertinya perintah percubaan yang dibuat di bawah seksyen 98;

“perintah Sekolah Henry Gurney” ertinya perintah yang dibuat oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak menghantar seseorang kanak-kanak yang berumur empat belas tahun ke atas ke Sekolah Henry Gurney;

“perintah sekolah diluluskan” ertinya perintah yang dibuat oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak menghantar seseorang kanak-kanak ke sekolah diluluskan;

“perintah sumbangan” ertinya perintah sumbangan yang dibuat di bawah seksyen 108;

“pusat” ertinya sesuatu tempat bernaung atau institusi kepunyaan persendirian yang diluluskan oleh Menteri, ditubuhkan bagi pemeliharaan, perlindungan dan pemulihan kanak-kanak;

“rumah pelacuran” ertinya mana-mana tempat yang dihuni atau digunakan oleh mana-mana dua atau lebih daripada dua orang sama ada pada masa yang sama atau pada masa yang berlainan bagi maksud pelacuran;

“Sekolah Henry Gurney” ertinya sesuatu sekolah—

- (a) yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah seksyen 73; dan
- (b) di bawah arahan dan kawalan Ketua Pengarah Penjara dan diluluskan oleh Menteri bagi pendidikan, latihan dan penahanan orang yang dihantar ke situ menurut Bahagian X;

“sekolah diluluskan” ertinya sesuatu sekolah yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah seksyen 65 dan termasuklah sesuatu pusat;

“tempat” termasuklah mana-mana bangunan, rumah, pejabat, kedai, rumah pangsa, bilik atau bilik kecil atau mana-mana bahagian bilik atau bilik kecil itu, mana-mana ruang terbuka atau tertutup, dan apa-apa pengangkutan;

“tempat berkira” ertinya mana-mana tempat di mana perhubungan diadakan dengan mana-mana kanak-kanak sama ada secara langsung atau melalui pengantara bagi maksud pelacuran;

“tempat perlindungan” ertinya mana-mana tempat perlindungan yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah seksyen 55;

“tempat selamat” ertinya mana-mana tempat selamat yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah seksyen 54;

“tempat tahanan”—

(a) ertinya mana-mana tempat tahanan yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah seksyen 58; dan

(b) termasuklah tempat penginapan di balai polis, bilik kurungan atau lokap polis yang berasingan atau terpisah daripada pesalah-pesalah dewasa;

“tempoh percubaan” ertinya tempoh seseorang kanak-kanak dalam percubaan diletakkan di bawah pengawasan oleh suatu perintah percubaan;

“Timbalan Ketua Pengarah” ertinya Timbalan Ketua Pengarah Kebajikan Masyarakat.

(2) Dalam Akta ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dan Wilayah Persekutuan Labuan hendaklah setiap satunya disifatkan sebagai suatu Negeri.

BAHAGIAN II

MAJLIS PENYELARAS BAGI PELINDUNGAN
KANAK-KANAK

Penubuhan Majlis Penyelaras bagi Pelindungan Kanak-Kanak

3. (1) Maka hendaklah ditubuhkan suatu Majlis yang hendaklah dikenali sebagai “Majlis Penyelaras bagi Pelindungan Kanak-Kanak”.

(2) Majlis hendaklah—

- (a) bertanggungjawab bagi menasihati Menteri tentang segala aspek pelindungan kanak-kanak;
- (b) mereka bentuk suatu sistem pengurusan yang cekap dan berkesan di seluruh Malaysia yang menggabungkan saluran maklumat bagi melaporkan kes kanak-kanak yang memerlukan pelindungan;
- (c) mengesyorkan perkhidmatan-perkhidmatan yang ditujukan khusus untuk memenuhi keperluan orang, kanak-kanak dan keluarga yang memerlukan perkhidmatan pelindungan kanak-kanak;
- (d) menyelaraskan pelbagai sumber mana-mana Jabatan Kerajaan yang terlibat dengan pelindungan kanak-kanak;
- (e) membangunkan program-program untuk mendidik orang ramai dalam pencegahan penganiayaan dan pengabaian kanak-kanak;
- (f) memberikan nasihat tentang pengurusan, operasi dan amalan Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak di seluruh Malaysia;
- (g) memberikan nasihat tentang pembangunan program latihan bagi anggota Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak di seluruh Malaysia;
- (h) menyelesaikan apa-apa pertelingkahan yang mungkin berbangkit dalam Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak; dan

- (i) melaksanakan apa-apa fungsi lain yang ditetapkan oleh peraturan-peraturan yang dibuat di bawah Akta ini.

Keanggotaan Majlis

4. (1) Majlis hendaklah terdiri daripada anggota yang berikut:
- (a) Ketua Pengarah yang hendaklah menjadi Pengerusi;
 - (b) Timbalan Ketua Pengarah yang hendaklah menjadi Timbalan Pengerusi;
 - (c) seorang wakil daripada Kementerian yang bertanggungjawab bagi perlindungan kanak-kanak;
 - (d) seorang wakil daripada Kementerian yang bertanggungjawab bagi kesihatan;
 - (e) seorang wakil daripada Kementerian yang bertanggungjawab bagi pendidikan;
 - (f) seorang wakil daripada Kementerian yang bertanggungjawab bagi sumber manusia;
 - (g) seorang wakil daripada Kementerian yang bertanggungjawab bagi penerangan;
 - (h) seorang wakil Peguam Negara;
 - (i) seorang wakil Ketua Polis Negara;
 - (j) seorang wakil daripada Jabatan Penjara;
 - (k) dua orang wakil daripada Jabatan Kebajikan Masyarakat;
 - (l) seorang wakil kementerian, di Negeri Sabah, yang dipertanggungjawabkan dengan tanggungjawab bagi perkhidmatan kebajikan;
 - (m) seorang wakil kementerian, di Negeri Sarawak, yang dipertanggungjawabkan dengan tanggungjawab bagi perkhidmatan kebajikan;
 - (n) tidak lebih daripada tujuh orang yang mempunyai pengalaman, pengetahuan dan kepakaran yang sesuai dalam perkara-perkara yang berhubungan dengan kebajikan dan perkembangan kanak-kanak termasuklah mana-mana orang yang layak untuk memberikan nasihat tentang

faktor-faktor peribumi, etnik, kebudayaan atau agama yang berkaitan, yang hendaklah dilantik oleh Menteri; dan

(o) seorang Pendaftar yang hendaklah menjadi Setiausaha.

(2) Setiap anggota Majlis yang dilantik di bawah perenggan (1)(m) hendaklah, melainkan jika dia meletakkan jawatan terlebih dahulu, memegang jawatan selama suatu tempoh yang tidak melebihi tiga tahun dan layak dilantik semula.

Mesyuarat Majlis

5. (1) Majlis hendaklah bermesyuarat sekurang-kurangnya empat kali setahun pada bila-bila masa dan di mana-mana tempat yang ditentukan oleh Pengerusi.

(2) Tiap-tiap mesyuarat Majlis hendaklah dipengerusikan—

(a) oleh Pengerusi;

(b) jika Pengerusi tidak hadir, oleh Timbalan Pengerusi; atau

(c) jika Pengerusi dan Timbalan Pengerusi tidak hadir, oleh seorang anggota yang dipilih oleh anggota yang hadir daripada kalangan mereka.

(3) Tujuh orang anggota Majlis hendaklah membentuk kuorum pada apa-apa mesyuarat Majlis.

(4) Jika mengenai apa-apa soal yang hendak diputuskan terdapat undi yang sama banyak, maka Pengerusi, atau Timbalan Pengerusi atau anggota yang disebut dalam perenggan (2)(c) jika dia mempengerusikan mesyuarat itu, hendaklah mempunyai undi pemutus sebagai tambahan kepada undi biasanya.

(5) Tertakluk kepada Akta ini, Majlis boleh menentukan tataranya sendiri.

Penubuhan jawatankuasa

6. (1) Majlis boleh menubuhkan apa-apa jawatankuasa yang didapatinya perlu atau suai manfaat untuk membantunya melaksanakan fungsi-fungsinya di bawah Akta ini.

(2) Sesuatu jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah subseksyen (1)—

- (a) hendaklah dipengerusikan oleh seorang anggota Majlis;
- (b) hendaklah mematuhi dan bertindak mengikut apa-apa arahan yang diberikan kepadanya oleh Majlis; dan
- (c) boleh menentukan tatacaranya sendiri.

(3) Anggota-anggota jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah subseksyen (1) boleh dilantik daripada kalangan anggota Majlis atau mana-mana orang lain sebagaimana yang difikirkan patut oleh Majlis.

(4) Anggota sesuatu jawatankuasa hendaklah memegang jawatan selama apa-apa tempoh yang dinyatakan dalam surat pelantikannya dan layak untuk dilantik semula.

(5) Majlis boleh membatalkan pelantikan mana-mana anggota sesuatu jawatankuasa tanpa memberikan apa-apa sebab bagi pembatalan itu.

(6) Anggota sesuatu jawatankuasa boleh, pada bila-bila masa, meletakkan jawatan dengan memberikan notis bertulis kepada pengerusi jawatankuasa itu.

(7) Majlis boleh, pada bila-bila masa, menghentikan atau mengubah keanggotaan sesuatu jawatankuasa.

(8) Sesuatu jawatankuasa hendaklah mengadakan mesyuaratnya pada bila-bila masa dan di mana-mana tempat yang ditentukan oleh pengerusi jawatankuasa itu.

(9) Sesuatu jawatankuasa boleh mengundang mana-mana orang untuk menghadiri mesyuaratnya bagi maksud menasihatinya tentang apa-apa perkara yang dibincangkan tetapi orang itu tidak berhak untuk mengundi pada mesyuarat itu.

Penubuhan Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak

7. (1) Majlis hendaklah menubuhkan di seluruh Malaysia kumpulan-kumpulan orang, setiap kumpulan dikenali sebagai “Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak”, bagi maksud menyelaraskan

perkhidmatan-perkhidmatan setempat kepada keluarga-keluarga dan kanak-kanak jika kanak-kanak memerlukan atau disyaki memerlukan perlindungan.

(2) Sesuatu Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak hendaklah terdiri daripada anggota-anggota yang berikut:

- (a) seorang Pelindung yang hendaklah dinamakan oleh Majlis atas nasihat Ketua Pengarah, yang hendaklah menjadi pengerusi;
- (b) seorang pegawai perubatan; dan
- (c) seorang pegawai kanan polis.

(3) Sesuatu Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak hendaklah mempunyai kuasa untuk membawa turut serta dari semasa ke semasa mana-mana orang lain yang semunasabahnya diperlukan olehnya untuk membantunya melaksanakan fungsi dan kewajipannya atau sebagaimana yang diperlukan oleh hal keadaan setiap kes, termasuklah mana-mana orang yang layak untuk memberikan nasihat tentang faktor-faktor peribumi, etnik, kebudayaan atau agama yang berkaitan.

BAHAGIAN III

PELANTIKAN PELINDUNG, DSB.

Pelantikan dan kuasa Pelindung

8. (1) Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, melantik apa-apa bilangan Pegawai Kebajikan Masyarakat untuk menjalankan kuasa dan melaksanakan kewajipan seorang Pelindung di bawah Akta ini tertakluk kepada apa-apa syarat yang dinyatakan dalam pemberitahuan itu.

(2) Seseorang Pelindung—

- (a) hendaklah mempunyai kuasa seorang Majistret berkenaan dengan pengambilan keterangan pada mana-mana siasatan yang diadakan olehnya di bawah Akta ini;
- (b) hendaklah memberi Mahkamah suatu salinan nota keterangan itu apabila diminta berbuat demikian dengan perintah Mahkamah itu; dan

- (c) tidak boleh dipaksa untuk menjawab apa-apa soalan dalam apa-apa prosiding kehakiman tentang alasan-alasan keputusan atau kepercayaannya—
- (i) dalam apa-apa kes yang dikendalikan olehnya di bawah Akta ini; atau
 - (ii) tentang apa-apa jua yang sampai kepada pengetahuannya dalam apa-apa siasatan yang dibuat olehnya sebagai Pelindung.

(3) Tiap-tiap perintah atau saman yang berupa sebagai yang dikeluarkan oleh dan di bawah tandatangan dan meterai Pelindung menurut Akta ini hendaklah diterima sebagai keterangan di mana-mana Mahkamah tanpa bukti lanjut dan hendaklah menjadi keterangan *prima facie* tentang fakta yang dinyatakan dalam perintah atau saman itu.

(4) Segala perbuatan yang dilakukan menurut apa-apa perintah atau saman yang disebut dalam subseksyen (3) hendaklah disifatkan telah dibenarkan oleh undang-undang.

Pelantikan Pendaftar Besar dan Pendaftar

9. (1) Menteri boleh melantik seorang Pegawai Kebajikan Masyarakat untuk menjadi Pendaftar Besar Kanak-Kanak Yang Memerlukan Pelindungan bagi maksud Akta ini.

(2) Menteri boleh melantik apa-apa bilangan pegawai awam sebagaimana yang difikirkannya perlu dengan nama atau atas jawatan untuk menjadi Pendaftar Kanak-Kanak Yang Memerlukan Pelindungan.

(3) Pendaftar Besar hendaklah mempunyai pengawasan dan kawalan atas ke atas—

- (a) Pendaftar-Pendaftar yang dilantik di bawah subseksyen (2); dan
- (b) pendaftaran kanak-kanak yang memerlukan pelindungan di bawah Akta ini.

Pelantikan pegawai akhlak

10. (1) Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, melantik apa-apa bilangan Pegawai Kebajikan Masyarakat sebagaimana

yang difikirkannya perlu untuk menjadi pegawai akhlak di seluruh Malaysia atau mana-mana bahagian di Malaysia.

(2) Seseorang pegawai akhlak apabila bertindak di bawah suatu perintah percubaan hendaklah tertakluk kepada kawalan Mahkamah Pengawas.

(3) Dalam seksyen ini, “Pegawai Kebajikan Masyarakat” termasuklah Pembantu Kebajikan Masyarakat.

BAHAGIAN IV

MAHKAMAH BAGI KANAK-KANAK

Penubuhan dan bidang kuasa Mahkamah Bagi Kanak-Kanak

11. (1) Mahkamah yang ditubuhkan mengikut Akta ini dan bersidang bagi maksud—

- (a) mendengar, memutuskan atau membereskan apa-apa pertuduhan terhadap seseorang kanak-kanak; atau
- (b) menjalankan apa-apa bidang kuasa lain yang diberikan atau yang akan diberikan kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak oleh atau di bawah Akta ini atau oleh mana-mana undang-undang bertulis yang lain,

hendaklah dikenali sebagai “Mahkamah Bagi Kanak-Kanak”.

(2) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah terdiri daripada seorang Majistret yang, pada menjalankan fungsi-fungsinya sebagai suatu Mahkamah Bagi Kanak-Kanak kecuali apabila membuat sesuatu perintah di bawah subseksyen 39(4), 42(4), 84(3) atau 86(1), mengikut kehendak keadaan, hendaklah dibantu oleh dua orang penasihat yang hendaklah dilantik oleh Menteri daripada suatu panel orang yang bermastautin di Negeri itu.

(3) Seorang daripada dua orang penasihat yang disebut dalam subseksyen (2) hendaklah seorang wanita.

(4) Fungsi-fungsi penasihat ialah—

- (a) untuk memaklumkan dan menasihati Mahkamah Bagi Kanak-Kanak mengenai apa-apa pertimbangan yang menyentuh

perintah yang dibuat berdasarkan suatu dapatan bersalah atau pelakuan lain yang berkaitan terhadap mana-mana kanak-kanak yang dibawa ke hadapan Mahkamah itu; dan

(b) jika perlu, untuk menasihati ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu.

(5) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah mempunyai bidang kuasa untuk membicarakan semua kesalahan kecuali kesalahan-kesalahan yang boleh dihukum dengan hukuman mati.

(6) Kecuali sebagaimana yang diubahsuaikan atau diperluas oleh Bahagian ini, Kanun Tatacara Jenayah [*Akta 593*] hendaklah terpakai bagi Mahkamah Bagi Kanak-Kanak seolah-olah Mahkamah Bagi Kanak-Kanak ialah Mahkamah Majistret.

Tempat bersidang dan orang yang boleh hadir di Mahkamah Bagi Kanak-Kanak

12. (1) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah, jika dapat dilaksanakan, bersidang—

(a) sama ada di dalam suatu bangunan atau bilik yang berlainan daripada bangunan atau bilik di mana persidangan Mahkamah-Mahkamah selain Mahkamah Bagi Kanak-Kanak diadakan; atau

(b) pada hari-hari yang berlainan daripada hari-hari persidangan Mahkamah-Mahkamah yang lain itu diadakan.

(2) Jika sesuatu Mahkamah Bagi Kanak-Kanak bersidang di dalam bangunan yang sama dengan Mahkamah-Mahkamah yang lain, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah mempunyai pintu masuk dan pintu keluar yang berlainan daripada pintu masuk dan pintu keluar Mahkamah-Mahkamah yang lain itu untuk membolehkan kanak-kanak dibawa ke dan dari Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu tanpa gangguan.

(3) Tiada seorang pun boleh hadir dalam mana-mana persidangan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak kecuali—

(a) anggota dan pegawai Mahkamah itu;

(b) kanak-kanak yang menjadi pihak dalam kes di hadapan Mahkamah itu, ibu dan bapa, penjaga, peguam bela dan

saksi mereka, dan orang lain yang ada kena-mengena secara langsung dengan kes itu; dan

- (c) mana-mana orang lain yang bertanggungjawab sebagaimana yang ditentukan oleh Mahkamah itu.

Tempoh yang dinyatakan dalam mana-mana perintah yang dibuat oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak boleh melampaui tarikh kanak-kanak mencapai umur lapan belas tahun

13. Kecuali sebagaimana yang dinyatakan dalam Akta ini, apa-apa tempoh yang dinyatakan dalam mana-mana perintah yang dibuat oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak di bawah Akta ini tidak boleh melampaui tarikh kanak-kanak yang dimaksudkan dalam perintah itu mencapai umur lapan belas tahun.

Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh memerintahkan supaya penahanan, dsb., melampaui tarikh kanak-kanak mencapai umur lapan belas tahun

14. (1) Walau apa pun apa-apa jua dalam Akta ini atau mana-mana undang-undang bertulis atau mana-mana rukun undang-undang, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh, jika Mahkamah itu berpendapat bahawa hal keadaan memerlukannya, membuat suatu perintah berhubung dengan—

- (a) penahanan seseorang kanak-kanak di sesuatu tempat tahanan, asrama akhlak, sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney, institusi atau pusat yang diluluskan;
- (b) pengawasan seseorang kanak-kanak oleh seorang Pegawai Kebajikan Masyarakat atau pegawai akhlak, mengikut mana-mana yang berkenaan; atau
- (c) mana-mana tempoh percubaan,

yang mempunyai kesan melanjutkan tempoh tahanan, pengawasan atau percubaan sedemikian melampaui tarikh kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun.

(2) Perintah yang disebut dalam subseksyen (1) hendaklah dipatuhi oleh kanak-kanak itu dan semua pihak yang dimaksudkan dalam perintah itu selagi perintah itu masih berkuat kuasa dan berkesan.

Sekatan ke atas laporan dan penyiaran media

15. (1) Walau apa pun mana-mana undang-undang bertulis yang berlawanan, apa-apa laporan media massa mengenai—

- (a) apa-apa langkah yang diambil terhadap seseorang kanak-kanak yang terlibat atau berupa sebagai terlibat dalam apa-apa perbuatan atau peninggalan jenayah, sama ada langkah-langkah itu pada peringkat sebelum perbincangan, perbincangan atau selepas perbincangan;
- (b) mana-mana kanak-kanak yang berkenaan dengannya jagaan diambil di bawah Bahagian V;
- (c) mana-mana kanak-kanak yang berkenaan dengannya mana-mana kesalahan yang dinyatakan dalam Jadual Pertama telah atau disyaki telah dilakukan; atau
- (d) mana-mana prosiding di bawah Bahagian VI,

tidak boleh mendedahkan nama, alamat atau institusi pendidikan, atau memasukkan apa-apa butir yang direncanakan untuk membolehkan dikenal pasti mana-mana kanak-kanak yang terlibat sedemikian sama ada sebagai orang yang terhadapnya atau yang berkenaan dengannya tindakan sedang diambil atau sebagai seorang saksi dalam tindakan itu.

(2) Gambar—

- (a) mana-mana kanak-kanak yang terlibat dalam mana-mana perkara yang disebut dalam subseksyen (1); atau
- (b) mana-mana orang, tempat atau benda lain yang mungkin membolehkan dikenal pasti mana-mana kanak-kanak yang terlibat sedemikian,

tidak boleh disiarkan dalam apa-apa akhbar atau majalah atau disampaikan melalui apa-apa perantara elektronik.

(3) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak, dalam apa-apa kes—

- (a) boleh, jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu berpuas hati bahawa adalah demi kepentingan keadilan untuk berbuat demikian; dan

- (b) hendaklah, dalam hal sesuatu permohonan oleh atau dengan kebenaran Pelindung,

mengetepikan kehendak seksyen ini setakat yang difikirkan suai manfaat oleh Mahkamah.

(4) Mana-mana orang yang melanggar subseksyen (1) atau (2) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(5) Bagi maksud seksyen ini, “menyampaikan” termasuklah menyiarkan melalui radio atau televisyen.

Anggapan mengenai umur

16. (1) Jika dalam sesuatu pertuduhan bagi sesuatu kesalahan yang boleh dibicarakan di bawah Akta ini—

- (a) dikatakan bahawa orang yang melakukan kesalahan itu di bawah umur atau sudah mencapai mana-mana umur yang tertentu; dan
- (b) bahawa orang itu pada hemat Mahkamah Bagi Kanak-Kanak adalah pada tarikh pelakuan kesalahan yang dikatakan itu di bawah umur atau sudah mencapai umur yang tertentu, mengikut mana-mana yang berkenaan,

maka orang itu hendaklah, bagi maksud Akta ini, dianggapkan pada tarikh itu di bawah umur atau sudah mencapai umur itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, dan apa-apa perintah yang dibuat dalam pertuduhan itu tidak boleh dibatalkan dengan apa-apa bukti kemudiannya bahawa umur itu telah dinyatakan dengan tidak betul.

(2) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berasa ragu-ragu tentang umur yang tepat bagi orang yang dikatakan telah melakukan sesuatu kesalahan, maka perakuan seorang pegawai perubatan yang bermaksud bahawa, pada pendapatnya, orang itu sudah atau belum mencapai umur yang tertentu boleh diberikan sebagai keterangan, dan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah mengisytiharkan umur orang itu bagi maksud Akta ini.

(3) Umur yang diisytiharkan sedemikian oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak di bawah subseksyen (2) hendaklah disifatkan sebagai umur sebenar orang itu, melainkan dan sehingga dibuktikan sebaliknya.

BAHAGIAN V

KANAK-KANAK YANG MEMERLUKAN PEMELIHARAAN DAN PELINDUNGAN

BAB 1

AM

Pengertian kanak-kanak yang memerlukan pemeliharaan dan perlindungan

17. (1) Seseorang kanak-kanak memerlukan pemeliharaan dan perlindungan jika—

- (a) kanak-kanak itu telah atau besar kemungkinan kanak-kanak itu akan dcederakan dari segi fizikal atau dcederakan dari segi emosi atau daniayai dari segi seks oleh ibu atau bapa atau penjaganya atau seseorang anggota keluarga luasnya;
- (b) kanak-kanak itu telah atau besar kemungkinan kanak-kanak itu akan dcederakan dari segi fizikal atau dcederakan dari segi emosi atau daniayai dari segi seks dan ibu atau bapa atau penjaganya, yang tahu tentang kecederaan atau penganiayaan atau kemungkinan sedemikian, telah tidak melindungi atau tidak mungkin akan melindungi kanak-kanak itu daripada kecederaan atau penganiayaan sedemikian;
- (c) ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu tidak layak, atau telah abai, atau tidak upaya, untuk menjalankan pengawasan dan pengawalan yang sepatutnya ke atas kanak-kanak itu dan kanak-kanak itu mula terlibat dalam pergaulan yang tidak sihat;
- (d) ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu telah abai atau berkeberatan untuk mengadakan pemeliharaan, makanan, pakaian dan tempat berteduh yang mencukupi untuk kanak-kanak itu;

(e) kanak-kanak itu—

- (i) tidak mempunyai ibu atau bapa atau penjaga; atau
- (ii) telah dibuang oleh ibu atau bapa atau penjaganya dan selepas siasatan yang munasabah ibu atau bapa atau penjaga itu tidak dapat ditemui,

dan tiada orang lain yang sesuai sanggup dan berupaya memelihara kanak-kanak itu;

(f) kanak-kanak itu perlu diperiksa, disiasat atau dirawat—

- (i) bagi maksud memulihkan atau memelihara kesihatannya; dan
- (ii) ibu atau bapa atau penjaganya abai atau enggan mendapatkan kanak-kanak itu diperiksa, disiasat atau dirawat sedemikian;

(g) kanak-kanak itu berkelakuan dengan cara yang, atau yang mungkin, memudaratkan dirinya atau mana-mana orang lain dan ibu atau bapa atau penjaganya tidak upaya atau berkeberatan untuk mengambil langkah-langkah yang perlu untuk memperbaiki keadaan atau langkah-langkah memperbaiki keadaan yang diambil oleh ibu atau bapa atau penjaga itu gagal;

(h) terdapat pertelingkahan yang sedemikian rupa antara kanak-kanak itu dengan ibu atau bapa atau penjaganya, atau antara ibu dan bapa atau penjaga-penjaganya, sehinggakan hubungan kekeluargaan terganggu dengan serius, dan yang demikian itu menyebabkan kanak-kanak itu mengalami kecederaan emosi;

(i) kanak-kanak itu ialah seorang yang berkenaan dengannya mana-mana kesalahan yang dinyatakan dalam Jadual Pertama atau mana-mana kesalahan daripada jenis yang diperihalkan dalam seksyen 31, 32 dan 33 telah atau disyaki telah dilakukan dan ibu atau bapa atau penjaganya—

- (i) ialah orang yang melakukan kesalahan sedemikian atau yang disyaki telah melakukan kesalahan sedemikian; atau

- (ii) telah tidak melindunginya atau tidak mungkin akan melindunginya daripada kesalahan sedemikian;

(j) kanak-kanak itu ialah—

- (i) anggota keluarga yang sama dengan kanak-kanak yang disebut dalam perenggan (i); atau
- (ii) anggota keluarga yang sama dengan orang yang telah disabitkan atas kesalahan yang disebut dalam perenggan (i),

dan yang nampaknya dalam bahaya akan dilakukan ke atasnya atau berkenaan dengannya kesalahan yang serupa dan ibu atau bapa atau penjaganya—

(aa) ialah orang yang melakukan atau disyaki telah melakukan kesalahan itu;

(bb) ialah orang yang telah disabitkan atas kesalahan sedemikian; atau

(cc) tidak upaya atau berkeberatan melindunginya daripada kesalahan sedemikian;

(k) kanak-kanak itu dibenarkan berada di mana-mana jalan, premis atau tempat bagi maksud—

(i) mengemis atau menerima sedekah, sama ada atau tidak dengan dalih menyanyi, bermain, membuat persembahan atau menawarkan apa-apa jua untuk jualan; atau

(ii) menjalankan penjajaan yang menyalahi undang-undang, loteri haram, perjudian atau aktiviti lain yang menyalahi undang-undang yang memudaratkan kesihatan dan kebajikan kanak-kanak itu.

(2) Bagi maksud Bahagian ini, seseorang kanak-kanak—

(a) dcederakan dari segi fizikal jika ada kecederaan yang substansial dan boleh dilihat pada mana-mana bahagian tubuh kanak-kanak itu akibat pengenaan kekerasan atau agen yang bukan tidak sengaja kepada tubuh kanak-kanak itu yang didalilkan dengan, antara lain, laserasi, kontusi, lelasan, parut, patah atau kecederaan tulang yang lain, dislokasi, seliuh, pendarahan, pecah viskus, luka terbakar, melecur, hilang atau berubah kesedaran atau fungsi fisiologi atau gugur rambut atau gigi;

- (b) dicerderakan dari segi emosi jika ada gangguan yang substansial dan boleh dilihat pada fungsi mental atau emosi kanak-kanak itu yang didalilkan dengan, antara lain, kecelaruan mental atau tingkah laku, termasuk keresahan, kemurungan, penyendirian, kelangsaan atau perkembangan lambat;
- (c) teraniaya dari segi seks jika dia telah mengambil bahagian, sama ada sebagai peserta atau pemerhati, dalam apa-apa aktiviti yang berunsur seks bagi maksud—
 - (i) apa-apa bahan, fotograf, rakaman, filem, pita video atau persembahan yang berunsur pornografi, lucah atau sumbang; atau
 - (ii) eksploitasi seks oleh mana-mana orang bagi memuaskan nafsu seks orang itu atau orang lain.

BAB 2

JAGAAN SEMENTARA DAN PEMERIKSAAN DAN RAWATAN PERUBATAN

Pengambilan kanak-kanak ke dalam jagaan sementara

18. Mana-mana Pelindung atau pegawai polis yang berpuas hati atas alasan-alasan yang munasabah bahawa seseorang kanak-kanak memerlukan pemeliharaan dan perlindungan boleh mengambil kanak-kanak itu ke dalam jagaan sementara, melainkan jika Pelindung atau pegawai polis itu berpuas hati bahawa—

- (a) pengambilan prosiding berhubung dengan kanak-kanak itu tidak wajar demi kepentingan kanak-kanak itu; atau
- (b) prosiding itu akan diambil oleh orang lain.

Pengemukaan di hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak

19. (1) Tertakluk kepada seksyen 20, tiap-tiap kanak-kanak yang diambil ke dalam jagaan sementara di bawah seksyen 18 hendaklah dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa dua puluh empat jam tidak termasuk masa perjalanan yang perlu dari tempat kanak-kanak itu diambil ke dalam jagaan sedemikian ke Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

(2) Jika tidak mungkin seseorang kanak-kanak dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa yang dinyatakan dalam subseksyen (1), maka kanak-kanak itu hendaklah dibawa ke hadapan seorang Majistret yang boleh mengarahkan supaya kanak-kanak itu diletakkan—

(a) di suatu tempat selamat; atau

(b) dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai,

sehingga masa kanak-kanak itu dapat dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

(3) Jika seseorang kanak-kanak diletakkan di suatu tempat selamat atau dalam pemeliharaan seorang yang layak dan sesuai di bawah subseksyen (2)—

(a) orang yang menjaga tempat selamat itu atau orang yang layak dan sesuai itu hendaklah mempunyai kawalan ke atas, dan bertanggungjawab bagi penyenggaraan, kanak-kanak itu sama seperti ibu atau bapa kanak-kanak itu; dan

(b) kanak-kanak itu hendaklah terus berada dalam pemeliharaan orang yang disebut dalam perenggan (a) walaupun kanak-kanak itu dituntut oleh ibu atau bapa atau penjaganya atau mana-mana orang lain.

(4) Seseorang Pelindung yang mengambil seseorang kanak-kanak ke dalam jagaan sementara di bawah seksyen ini hendaklah, sebaik sahaja dibuat pengambilan sedemikian, menyebabkan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu diberitahu tentang pengambilan itu.

(5) Seseorang pegawai polis yang mengambil seseorang kanak-kanak ke dalam jagaan sementara di bawah seksyen ini hendaklah, sebaik sahaja dibuat pengambilan sedemikian, memberitahu Pelindung tentang pengambilan itu.

Kanak-kanak yang memerlukan pemeriksaan atau rawatan perubatan

20. (1) Jika seseorang Pelindung atau pegawai polis yang mengambil seseorang kanak-kanak ke dalam jagaan sementara di bawah seksyen 18 berpendapat bahawa kanak-kanak itu memerlukan pemeriksaan atau rawatan perubatan, Pelindung atau pegawai polis

itu boleh tidak membawa kanak-kanak itu ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak atau Majistret, mengikut mana-mana yang berkenaan, tetapi sebaliknya mengemukakan kanak-kanak itu ke hadapan seorang pegawai perubatan.

(2) Jika pada masa dia diambil ke dalam jagaan seseorang kanak-kanak itu ialah seorang pesakit di suatu hospital, Pelindung atau pegawai polis yang mengambil kanak-kanak itu ke dalam jagaan boleh meninggalkan kanak-kanak itu di hospital itu.

(3) Jika seseorang Pelindung atau pegawai polis tidak mengambil seseorang kanak-kanak ke dalam jagaan sementara di bawah seksyen 18 tetapi dia berpuas hati atas alasan-alasan yang munasabah bahawa kanak-kanak itu memerlukan pemeriksaan atau rawatan perubatan, dia boleh mengarahkan secara bertulis orang yang pada hematnya sedang memelihara kanak-kanak itu supaya membawa kanak-kanak itu kepada seorang pegawai perubatan dengan sertamerta.

(4) Jika orang yang disebut dalam subseksyen (3) tidak mematuhi arahan yang diberikan di bawah subseksyen itu dalam masa empat puluh lapan jam, seseorang Pelindung atau pegawai polis boleh mengambil kanak-kanak itu ke dalam jagaan sementara bagi maksud mengemukakan kanak-kanak itu ke hadapan seorang pegawai perubatan.

Pemeriksaan dan rawatan perubatan

21. Seseorang pegawai perubatan yang ke hadapannya seseorang kanak-kanak dikemukakan di bawah subseksyen 20(1) atau (4)—

- (a) hendaklah menjalankan atau menyebabkan dijalankan pemeriksaan ke atas kanak-kanak itu;
- (b) boleh, pada memeriksa kanak-kanak itu dan jika dibenarkan sedemikian oleh Pelindung atau pegawai polis, melakukan atau menyebabkan dilakukan apa-apa taticara dan ujian yang perlu untuk mendiagnosis keadaan kanak-kanak itu; dan
- (c) boleh memberikan atau menyebabkan diberikan apa-apa rawatan yang difikirkannya perlu berikutan keputusan diagnosisnya itu.

Kebenaran untuk dimasukkan ke hospital

22. Jika pegawai perubatan yang memeriksa seseorang kanak-kanak di bawah seksyen 21 berpendapat bahawa kanak-kanak itu perlu dimasukkan ke hospital bagi maksud pemeliharaan atau rawatan perubatan, seseorang Pelindung atau pegawai polis boleh membenarkan kanak-kanak itu dimasukkan ke hospital.

Kawalan ke atas kanak-kanak yang dimasukkan ke hospital

23. Jika seseorang kanak-kanak dimasukkan ke hospital di bawah seksyen 22, Ketua Pengarah hendaklah mempunyai kawalan ke atas, dan tanggungjawab bagi penyenggaraan, kanak-kanak itu sama seperti yang dipunyai oleh orang yang menjaga sesuatu tempat selamat jika kanak-kanak itu telah diletakkan di tempat selamat itu.

Kebenaran bagi rawatan perubatan

24. (1) Jika, pada pendapat seseorang pegawai perubatan, kanak-kanak yang disebut dalam seksyen 21 memerlukan rawatan bagi penyakit, kecederaan atau keadaan yang ringan, seseorang Pelindung atau pegawai polis boleh membenarkan rawatan sedemikian.

(2) Jika, pada pendapat seseorang pegawai perubatan, kanak-kanak yang disebut dalam seksyen 21 mengalami penyakit, kecederaan atau keadaan yang serius atau memerlukan pembedahan atau rawatan psikiatri, seorang Pelindung atau pegawai polis—

- (a) hendaklah dengan serta-merta memberitahu atau mengambil langkah-langkah yang munasabah untuk memberitahu dan berunding dengan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau mana-mana orang yang mempunyai kuasa untuk mengizinkan rawatan sedemikian; dan
- (b) boleh, dengan keizinan bertulis ibu atau bapa atau penjaga atau orang itu, membenarkan apa-apa rawatan perubatan atau pembedahan atau psikiatri yang difikirkan perlu oleh seorang pegawai perubatan.

(3) Jika seseorang pegawai perubatan memperakui secara bertulis bahawa terdapat risiko hampir kepada kesihatan seseorang kanak-kanak, seseorang Pelindung boleh membenarkan, tanpa memperoleh keizinan yang disebut dalam subseksyen (2), apa-apa

rawatan perubatan atau pembedahan atau psikiatri yang difikirkan perlu oleh pegawai perubatan itu tetapi hanya di bawah mana-mana hal keadaan yang berikut:

- (a) bahawa ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau mana-mana orang yang mempunyai kuasa untuk mengizinkan rawatan sedemikian telah dengan tidak munasabah enggan memberikan, atau tidak memberikan, keizinan bagi rawatan sedemikian;
- (b) bahawa ibu atau bapa atau penjaga atau orang yang disebut dalam perenggan (a) tidak ada atau tidak dapat ditemui dalam masa yang munasabah; atau
- (c) Pelindung itu mempercayai atas alasan-alasan yang munasabah bahawa ibu atau bapa atau penjaga atau orang yang disebut dalam perenggan (a) telah menganiayai, mengabaikan, membuang atau mendedahkan, atau menganiayai dari segi seks, kanak-kanak itu.

Langkah-langkah yang hendaklah diambil selepas pemeriksaan atau rawatan perubatan

25. (1) Seseorang kanak-kanak yang diambil ke dalam jagaan di bawah seksyen 18 dan yang diperiksa atau dirawat dari segi perubatan di bawah seksyen 21 hendaklah dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa dua puluh empat jam—

- (a) apabila selesai pemeriksaan atau rawatan sedemikian; atau
- (b) jika kanak-kanak itu dimasukkan ke hospital, apabila dia dibenarkan keluar dari hospital.

(2) Jika tidak mungkin kanak-kanak itu dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa yang dinyatakan dalam subseksyen (1), maka kanak-kanak itu hendaklah dibawa ke hadapan seorang Majistret yang boleh mengarahkan supaya kanak-kanak itu diletakkan—

- (a) di suatu tempat selamat; atau
- (b) dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai,

sehingga masa kanak-kanak itu dapat dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

(3) Seseorang kanak-kanak yang—

- (a) diambil ke dalam jagaan di bawah subseksyen 20(4); dan
- (b) kemudiannya menjalani pemeriksaan atau rawatan perubatan,

hendaklah dikembalikan kepada orang yang daripada pemeliharaannya kanak-kanak itu diambil—

- (aa) apabila selesai pemeriksaan atau rawatan sedemikian; atau
- (bb) jika kanak-kanak itu dimasukkan ke hospital, apabila dia dibenarkan keluar dari hospital.

Tiada liabiliti ditanggung kerana memberikan kebenaran

26. (1) Jika seseorang kanak-kanak diperiksa atau dirawat menurut seksyen 21 atau 24—

- (a) Pelindung atau pegawai polis yang membenarkan pemeriksaan atau rawatan itu;
- (b) pegawai perubatan yang memeriksa atau merawat kanak-kanak itu; dan
- (c) semua orang yang bertindak membantu pegawai perubatan itu,

tidaklah menanggung apa-apa liabiliti di sisi undang-undang hanya oleh sebab seseorang kanak-kanak telah diperiksa atau dirawat menurut seksyen itu.

(2) Tiada apa-apa jua yang terkandung dalam subseksyen (1) mengecualikan seseorang pegawai perubatan daripada liabiliti berkenaan dengan pemeriksaan atau rawatan seseorang kanak-kanak jika liabiliti itu ialah liabiliti yang kepadanya dia akan terdedah sekiranya pemeriksaan atau rawatan itu telah dijalankan atau diberikan dengan keizinan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau orang yang mempunyai kuasa untuk mengizinkan pemeriksaan atau rawatan itu.

Kewajipan pegawai perubatan atau pengamal perubatan

27. (1) Jika seseorang pegawai perubatan atau pengamal perubatan berdaftar mempercayai atas alasan-alasan yang munasabah bahawa seseorang kanak-kanak yang sedang diperiksanya atau dirawatnya

telah dcederakan dari segi fizikal atau emosi akibat teraniaya, terabai, terbuang atau didedahkan, atau teraniaya dari segi seks, dia hendaklah dengan serta-merta memberitahu seorang Pelindung.

(2) Mana-mana pegawai perubatan atau pengamal perubatan berdaftar yang tidak mematuhi subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

(3) Jika pengamal perubatan berdaftar yang disebut dalam subseksyen (1) ialah seorang pegawai perubatan, maka dia boleh mengambil kanak-kanak yang disebut dalam subseksyen itu ke dalam jagaan sementara sehingga jagaan sementara kanak-kanak itu diambil alih oleh seorang Pelindung atau pegawai polis.

Kewajipan anggota keluarga

28. (1) Jika mana-mana anggota keluarga seseorang kanak-kanak mempercayai atas alasan-alasan yang munasabah bahawa kanak-kanak itu telah dcederakan dari segi fizikal atau emosi akibat teraniaya, terabai, terbuang atau terdedah, atau teraniaya dari segi seks, dia hendaklah dengan serta-merta memberitahu seorang Pelindung.

(2) Mana-mana anggota keluarga yang tidak mematuhi subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh dilepaskan dengan bon atas syarat-syarat yang hendaklah ditentukan oleh Mahkamah.

(3) Mana-mana anggota keluarga yang tidak mematuhi mana-mana syarat bon yang diperuntukkan dalam subseksyen (2) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

Kewajipan pengasuh kanak-kanak

29. (1) Jika seseorang pengasuh kanak-kanak mempercayai atas alasan-alasan yang munasabah bahawa seseorang kanak-kanak telah dcederakan dari segi fizikal atau emosi akibat teraniaya, terabai, terbuang atau terdedah, atau teraniaya dari segi seks, dia hendaklah dengan serta-merta memberitahu seorang Pelindung.

(2) Mana-mana pengasuh kanak-kanak yang tidak mematuhi subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

Kuasa Mahkamah Bagi Kanak-Kanak

30. (1) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berpuas hati bahawa mana-mana kanak-kanak yang dibawa ke hadapannya di bawah seksyen 19 atau 25 ialah seorang kanak-kanak yang memerlukan pemeliharaan dan perlindungan, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu boleh—

- (a) memerintahkan supaya ibu atau bapa atau penjaganya menyempurnakan bon untuk menjalankan pemeliharaan dan penjagaan yang sepatutnya selama suatu tempoh yang dinyatakan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu;
- (b) membuat suatu perintah meletakkan kanak-kanak itu dalam jagaan seseorang yang layak dan sesuai selama suatu tempoh yang dinyatakan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu;
- (c) tanpa membuat apa-apa perintah lain atau sebagai tambahan kepada perintah yang dibuat di bawah perenggan (a) atau (b), membuat suatu perintah meletakkan kanak-kanak itu di bawah pengawasan—
 - (i) seorang Pelindung; atau
 - (ii) seorang lain yang dilantik bagi maksud itu oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak,

selama suatu tempoh yang dinyatakan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu;

- (d) membuat suatu perintah meletakkan kanak-kanak itu di suatu tempat selamat selama tempoh tiga tahun dari tarikh perintah itu atau sehingga dia mencapai umur lapan belas tahun, mengikut mana-mana yang lebih pendek; atau
- (e) dalam hal seseorang kanak-kanak yang tidak mempunyai ibu atau bapa atau penjaga atau yang telah terbuang sebagaimana yang diperihalkan dalam perenggan 17(1)(e), membuat suatu perintah meletakkan kanak-kanak itu dalam pemeliharaan, jagaan dan kawalan seorang ibu atau bapa peliharaan yang didapati sesuai oleh Ketua Pengarah

selama tempoh dua tahun atau sehingga kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun, mengikut mana-mana yang lebih pendek, dan sementara menantikan itu, meletakkan kanak-kanak itu di suatu tempat selamat.

(2) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak membuat suatu perintah di bawah perenggan (1)(e), Ketua Pengarah hendaklah, bagi maksud melaksanakan perintah itu, dengan serta-merta berusaha untuk meletakkan kanak-kanak itu dalam pemeliharaan, jagaan dan kawalan seseorang ibu atau bapa peliharaan.

(3) Jika pada bila-bila masa kemudiannya ibu atau bapa peliharaan itu bercadang untuk mengembalikan kanak-kanak yang telah diletakkan dalam pemeliharaan, jagaan dan kawalannya di bawah perenggan (1)(e), dia hendaklah membuat laporan sendiri kepada Pelindung dan membawa kanak-kanak itu ke hadapan Pelindung itu, dan Pelindung itu hendaklah meletakkan kanak-kanak itu di suatu tempat selamat.

(4) Jika dalam tempoh yang disebut dalam perenggan (1)(e) ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak yang berkenaan tidak menuntut kanak-kanak itu atau tidak muncul, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh—

(a) apabila habis tempoh itu; dan

(b) jika Mahkamah berpuas hati bahawa langkah-langkah yang munasabah telah diambil oleh Pelindung untuk mengesan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu,

membuat suatu perintah menyerahkan kanak-kanak itu untuk diangkat oleh ibu atau bapa peliharaan itu atau mana-mana orang yang berhasrat untuk mengangkat kanak-kanak itu dan dalam mana-mana hal sedemikian—

(aa) keizinan ibu atau bapa atau penjaga bagi pengangkatan kanak-kanak itu hendaklah dikecualikan; dan

(bb) Akta Pengangkatan 1952 [*Akta 257*] (dalam hal seseorang kanak-kanak yang tidak menganuti agama Islam), Akta Pendaftaran Pengangkatan 1952 [*Akta 253*], Ordinan Pengangkatan Sabah 1960 dan Ordinan Pengangkatan Sarawak [Cap. 91] hendaklah ditafsirkan dengan sewajarnya.

(5) Dalam menentukan apakah perintah yang hendak dibuat di bawah subseksyen (1), Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah memberikan pertimbangan utama kepada kepentingan kanak-kanak itu.

(6) Sebelum membuat sesuatu perintah di bawah subseksyen (1) atau (4), Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah menimbangkan dan mengambil kira apa-apa laporan yang disediakan oleh Pelindung yang —

- (a) hendaklah mengandungi apa-apa maklumat tentang latar belakang keluarga, kelakuan secara am, suasana di rumah, rekod sekolah dan riwayat perubatan seseorang kanak-kanak yang dapat membolehkan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu menguruskan kes itu demi kepentingan kanak-kanak itu; dan
- (b) boleh memasukkan apa-apa laporan bertulis seorang Pegawai Kebajikan Masyarakat, pengamal perubatan berdaftar atau mana-mana orang lain yang difikirkan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak layak untuk menyediakan suatu laporan mengenai kanak-kanak itu.

(7) Bagi membolehkan Pelindung menyediakan dan mengemukakan laporan yang disebut dalam subseksyen (6), Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh —

- (a) dari semasa ke semasa, menangguhkan kes selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi dua bulan pada satu-satu masa; dan
- (b) membuat berkenaan dengan kanak-kanak itu, sebagai suatu perintah interim yang berkuat kuasa hanya semasa tempoh penangguhan itu, apa-apa perintah yang boleh dibuat oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak di bawah subseksyen (1).

(8) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh, dalam membuat apa-apa perintah di bawah subseksyen (1), mengenakan apa-apa syarat atau memberikan apa-apa arahan yang difikirkan sesuai oleh Mahkamah bagi maksud memastikan keselamatan dan kesejahteraan kanak-kanak itu yang berkenaan dengannya perintah sedemikian dibuat, dan syarat atau arahan itu boleh termasuk yang berikut:

- (a) bahawa ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu yang ditemani oleh kanak-kanak itu hendaklah menghadiri bengkel interaktif yang dianjurkan di pusat-pusat yang ditetapkan yang ditubuhkan bagi maksud sedemikian;

- (b) jika kanak-kanak itu diletakkan di suatu tempat selamat, bahawa ibu atau bapa atau penjaganya hendaklah melawat kanak-kanak itu secara tetap sebagaimana yang ditentukan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak; atau
- (c) jika kanak-kanak itu berada di sesuatu institusi pendidikan, bahawa ibu atau bapa atau penjaganya hendaklah berunding dengan guru dan guru besar atau pengetua kanak-kanak itu sebulan sekali.

(9) Mana-mana ibu atau bapa atau penjaga yang tidak mematuhi mana-mana syarat yang dikenakan atau arahan yang diberikan di bawah subseksyen (8) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit.

(10) Sesuatu perintah di bawah subseksyen (1) tidak boleh dibuat tanpa memberi ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu peluang untuk hadir dan didengar.

(11) Walau apa pun subseksyen (10), suatu perintah di bawah subseksyen (1) boleh dibuat jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berpuas hati berdasarkan maklumat yang diberikan oleh seseorang Pelindung bahawa ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu, setelah dikehendaki hadir, telah tidak berbuat demikian, atau tidak ada atau tidak dapat ditemui dalam masa yang munasabah.

(12) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak berpuas hati bahawa seseorang kanak-kanak yang dibawa ke hadapannya di bawah seksyen 19 atau 25 memerlukan pemeliharaan dan perlindungan, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah memerintahkan supaya kanak-kanak itu dikembalikan kepada pemeliharaan dan jagaan ibu atau bapa atau penjaganya.

(13) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh, atas permohonan—

- (a) Pelindung;
- (b) orang yang menjaga sesuatu tempat selamat; atau
- (c) ibu atau bapa atau penjaga seseorang kanak-kanak,

meminda, mengubah atau membatalkan apa-apa perintah yang dibuat di bawah seksyen ini—

- (aa) jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu berpuas hati bahawa adalah demi kepentingan kanak-kanak itu untuk berbuat demikian; atau

- (bb) apabila dibuktikan bahawa hal keadaan yang dalamnya perintah itu dibuat telah berubah selepas pembuatan perintah itu.

BAB 3

KESALAHAN BERHUBUNG DENGAN KESIHATAN DAN KEBAJIKAN KANAK-KANAK

Penganiayaan, pengabaian, pembuangan atau pendedahan kanak-kanak

31. (1) Mana-mana orang, yang merupakan orang yang mempunyai pemeliharaan seseorang kanak-kanak—

- (a) yang menganiayai, mengabaikan, membuang atau mendedahkan kanak-kanak itu dengan cara yang mungkin akan menyebabkannya mengalami kecederaan fizikal atau emosi atau yang menyebabkan atau membenarkannya dianiayai, diabaikan, dibuang atau didedahkan sedemikian; atau
- (b) yang menganiayai dari segi seks kanak-kanak itu atau yang menyebabkan atau membenarkannya dianiayai sedemikian,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi dua puluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi sepuluh tahun atau kedua-duanya

(2) Mahkamah—

- (a) hendaklah, sebagai tambahan kepada apa-apa hukuman yang dinyatakan dalam subseksyen (1), memerintahkan supaya orang yang disabitkan atas suatu kesalahan di bawah subseksyen itu menyempurnakan suatu bon dengan penjamin untuk berkelakuan baik selama apaapa tempoh yang difikirkan patut oleh Mahkamah; dan
- (b) boleh memasukkan dalam bon yang disempurnakan di bawah perenggan (a) apa-apa syarat yang difikirkan patut oleh Mahkamah.

(3) Jika seseorang yang diperintahkan supaya menyempurnakan suatu bon untuk berkelakuan baik di bawah subseksyen (2) tidak mematuhi mana-mana syarat bon itu, dia boleh didenda selanjutnya

tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selanjutnya selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(4) Seseorang ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain yang bertanggung di sisi undang-undang untuk menyara seseorang kanak-kanak hendaklah disifatkan telah mengabaikannya dengan cara yang mungkin akan menyebabkannya mengalami kecederaan fizikal atau emosi jika, sungguhpun dia berupaya mengadakan makanan, pakaian, rawatan perubatan atau pergigian, penginapan atau pemeliharaan yang mencukupi bagi kanak-kanak itu daripada sumber-sumbernya sendiri, dia tidak berbuat demikian.

(5) Seseorang boleh disabitkan atas suatu kesalahan terhadap seksyen ini walaupun—

- (a) penderitaan atau kecederaan kepada kesihatan kanak-kanak yang berkenaan atau kemungkinan penderitaan atau kecederaan kepada kesihatan kanak-kanak yang berkenaan telah dilakukan melalui tindakan orang lain; atau
- (b) kanak-kanak yang berkenaan telah mati.

Kanak-kanak tidak boleh digunakan untuk mengemis, dsb.

32. Mana-mana orang yang menyebabkan atau mengakibatkan mana-mana kanak-kanak atau, sebagai seorang yang mempunyai pemeliharaan seseorang kanak-kanak, membenarkan kanak-kanak itu berada di mana-mana jalan, premis atau tempat bagi maksud—

- (a) mengemis, menerima sedekah, sama ada atau tidak dengan dalih menyanyi, bermain, membuat persembahan atau menawarkan apa-apa jua untuk jualan; atau
- (b) menjalankan penjajaan yang menyalahi undang-undang, loteri haram, perjudian atau aktiviti lain yang menyalahi undang-undang yang memudaratkan kesihatan dan kebajikan kanak-kanak itu,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

Kesalahan kerana membiarkan kanak-kanak tinggal tanpa pengawasan yang berpatutan

33. Mana-mana orang, yang merupakan ibu atau bapa atau penjaga atau orang yang pada masa itu mempunyai pemeliharaan seseorang kanak-kanak, yang meninggalkan kanak-kanak itu—

- (a) tanpa mengadakan persediaan bagi pengawasan dan pemeliharaan yang berpatutan bagi kanak-kanak itu;
- (b) selama suatu tempoh yang tidak berpatutan memandangkan semua hal keadaan; atau
- (c) dalam keadaan yang tidak berpatutan memandangkan semua hal keadaan,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

BAB 4**PEMBERITAHUAN APABILA MENGAMBIL
KANAK-KANAK KE DALAM PEMELIHARAAN,
JAGAAN ATAU KAWALAN****Pemakaian dan tafsiran**

34. (1) Bab ini tidak terpakai bagi pengambilan seseorang kanak-kanak—

- (a) ke dalam pemeliharaan, jagaan atau kawalan mana-mana orang—
 - (i) menurut suatu perintah Mahkamah yang mempunyai bidang kuasa berwibawa; atau
 - (ii) oleh mana-mana Pelindung atau pegawai polis yang bertindak di bawah Akta ini;
- (b) sebagai penghuni suatu tempat selamat atau rumah anak yatim, hospital, institusi atau pusat—
 - (i) yang disenggarakan oleh Kerajaan Persekutuan atau oleh mana-mana Kerajaan Negeri; atau
 - (ii) yang diluluskan oleh Menteri;

- (c) untuk tinggal di sesuatu institusi pendidikan yang didaftarkan di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berhubungan dengan pendidikan; dan
- (d) yang lazim menghadiri sesuatu institusi pendidikan yang didaftarkan di bawah mana-mana undang-undang bertulis yang berhubungan dengan pendidikan ke dalam jagaan kawan atau saudara ibu atau bapa atau penjaganya dengan keizinan ibu atau bapa atau penjaganya.

(2) Dalam Bab ini, “penjaga” seseorang kanak-kanak ertinya seseorang—

- (a) yang dilantik dengan sah melalui surat ikatan atau wasiat atau dengan perintah Mahkamah yang berwibawa untuk menjadi penjaga kanak-kanak itu; atau
- (b) yang telah mengangkat kanak-kanak itu dengan sah.

Pemberitahuan tentang pengambilan kanak-kanak ke dalam pemeliharaan, jagaan atau kawalan

35. (1) Jika seseorang mengambil seorang kanak-kanak ke dalam pemeliharaan, jagaan atau kawalannya—

- (a) orang itu; dan
- (b) orang yang dalam pemeliharaannya kanak-kanak itu berada pada masa pengambilan itu,

hendaklah, tidak lewat daripada satu minggu selepas itu, memberitahu Pelindung tentang pengambilan itu.

(2) Apabila diterima apa-apa pemberitahuan di bawah subseksyen (1), Pelindung hendaklah membuat apa-apa siasatan yang difikirkannya patut tentang—

- (a) hal keadaan dan sebab bagi pengambilan itu; dan
- (b) kesesuaian, bagi maksud itu, orang yang telah mengambil kanak-kanak itu ke dalam pemeliharaan, jagaan atau kawalannya.

(3) Jika, selepas siasatan yang disebut dalam subseksyen (2), difikirkan oleh Pelindung suai manfaat untuk berbuat demikian demi kepentingan kanak-kanak itu, dia boleh sama ada—

- (a) memerintahkan supaya kanak-kanak itu dikembalikan kepada pemeliharaan, jagaan atau kawalan ibu atau bapa

atau penjaganya atau orang yang dalam pemeliharaannya kanak-kanak itu berada semasa dia diambil; atau

(b) membenarkan pengambilan kanak-kanak itu atas apa-apa terma dan syarat yang dikehendaki oleh Pelindung.

(4) Jika pengambilan seseorang kanak-kanak oleh mana-mana orang telah dibenarkan di bawah perenggan (3)(b) tertakluk kepada apa-apa terma atau syarat dan keingkaran dibuat pada mematuhi terma atau syarat itu, Pelindung boleh dengan waran di bawah tandatangannya memerintahkan supaya kanak-kanak itu—

(a) diambil keluar daripada pemeliharaan, jagaan atau kawalan orang itu; dan

(b) diletakkan di suatu tempat selamat atau dalam jagaan saudaranya atau seorang yang layak dan sesuai atas apa-apa terma dan syarat yang dikehendaki oleh Pelindung sehingga kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun atau selama apa-apa tempoh yang lebih pendek.

(5) Bagi maksud seksyen ini, “orang” termasuklah sesuatu institusi atau pusat yang—

(a) tidak disenggarakan oleh Kerajaan Persekutuan atau oleh mana-mana Kerajaan Negeri; atau

(b) tidak diluluskan oleh Menteri.

(6) Seseorang Pelindung hendaklah, apabila menerima apa-apa pemberitahuan di bawah seksyen ini, merekodkan butir-butir pemberitahuan itu dalam suatu daftar mengikut apa-apa bentuk yang ditetapkan.

(7) Mana-mana orang yang tidak mematuhi subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

Obligasi kemudiannya

36. (1) Jika pengambilan seseorang kanak-kanak telah diberitahukan kepada dan dibenarkan oleh Pelindung di bawah seksyen 35,

orang yang telah mengambil kanak-kanak itu hendaklah, jika pada bila-bila masa kemudiannya—

- (a) dia bercadang mengembalikan kanak-kanak itu kepada pemeliharaan, jagaan atau kawalan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau mana-mana orang lain yang daripadanya kanak-kanak itu telah diambil; atau
- (b) tanpa pengetahuan atau keizinannya, kanak-kanak itu telah meninggalkan pemeliharaan, jagaan atau kawalannya,

membuat laporan sendiri kepada Pelindung dan hendaklah, pada bila-bila masa jika dapat dilaksanakan, membawa atau menyebabkan dibawa ke hadapan Pelindung kanak-kanak itu dan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau mana-mana orang lain yang daripadanya kanak-kanak itu telah diambil.

(2) Apabila diterima suatu laporan di bawah subseksyen (1), Pelindung hendaklah membuat suatu catatan mengenai laporan itu dan hendaklah jika—

- (a) kanak-kanak itu dan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau mana-mana orang lain yang daripadanya kanak-kanak itu telah diambil hadir pada masa laporan itu diterima, mengembalikan kanak-kanak itu kepada ibu atau bapa atau penjaganya atau orang itu, mengikut mana-mana yang berkenaan; atau
- (b) ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau mana-mana orang lain yang daripadanya kanak-kanak itu telah diambil tidak hadir pada masa laporan itu diterima—
 - (i) mengambil kanak-kanak itu ke dalam jagaan sementara sehingga dia dapat dikembalikan kepada ibu atau bapa atau penjaganya atau orang itu; dan
 - (ii) dengan serta-merta menghantar maklumat bertulis ke tempat kediaman ibu atau bapa atau penjaganya atau orang itu yang akhir diketahui.

(3) Mana-mana orang yang tidak mematuhi subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

Kuasa Pelindung untuk menghendaki supaya kanak-kanak dikemukakan di hadapannya

37. (1) Jika seseorang Pelindung ada sebab untuk mempercayai bahawa terdapat, di kawasan atau Negeri yang di dalamnya dia menjalankan bidang kuasa, seseorang kanak-kanak yang berkenaan dengan pengambilannya tiada pemberitahuan telah dibuat menurut seksyen 35, dia boleh, melalui saman di bawah tandatangannya yang dialamatkan kepada orang yang mempunyai atau dipercayai mempunyai pemeliharaan, jagaan atau kawalan kanak-kanak itu, menghendaki orang itu hadir dan mengemukakan kanak-kanak itu di hadapannya pada masa dan di tempat yang dinyatakan dalam saman itu bagi maksud suatu siasatan di bawah subseksyen (4).

(2) Jika seseorang yang kepadanya saman telah disampaikan di bawah subseksyen (1) tidak mengemukakan kanak-kanak itu pada masa dan di tempat yang dinyatakan dalam saman itu, Pelindung boleh memohon kepada seorang Majistret supaya suatu waran geledah di bawah seksyen 111 dikeluarkan untuk mencari kanak-kanak itu dan mengemukakannya di hadapan Pelindung itu.

(3) Mana-mana kanak-kanak yang dinamakan atau diperihalkan dalam waran sedemikian boleh buat sementara waktu—

- (a) ditahan di suatu tempat selamat; atau
- (b) diletakkan dalam jagaan saudaranya atau orang lain yang layak dan sesuai atas apa-apa terma dan syarat yang dikehendaki oleh Pelindung,

sehingga Pelindung itu telah menyelesaikan siasatannya di bawah Bab ini.

(4) Pelindung hendaklah membuat apa-apa siasatan yang difikirkannya patut tentang—

- (a) hal keadaan dan sebab bagi pengambilan kanak-kanak yang disebut dalam subseksyen (1); dan
- (b) kesesuaian orang yang telah mengambil kanak-kanak itu ke dalam pemeliharaan, jagaan atau kawalannya.

(5) Jika, selepas siasatan yang disebut dalam subseksyen (4), difikirkan oleh Pelindung suai manfaat demi kepentingan kanak-kanak itu, dia boleh—

- (a) memerintahkan supaya kanak-kanak itu dikembalikan kepada pemeliharaan, jagaan atau kawalan ibu atau bapa

atau penjaganya atau orang yang dalam pemeliharaannya kanak-kanak itu berada pada masa pengambilan itu; atau

- (b) membenarkan pengambilan kanak-kanak itu atas apa-apa terma dan syarat yang dikehendaki oleh Pelindung.

(6) Jika pengambilan seseorang kanak-kanak oleh mana-mana orang telah dibenarkan di bawah perenggan (5)(b) tertakluk kepada apa-apa terma atau syarat dan keingkaran dibuat pada mematuhi terma atau syarat itu, Pelindung boleh melalui waran di bawah tandatangannya memerintahkan supaya kanak-kanak itu—

- (a) diambil keluar daripada pemeliharaan, jagaan atau kawalan orang itu; dan
- (b) diletakkan di suatu tempat selamat atau dalam jagaan saudaranya atau orang lain yang layak dan sesuai atas apa-apa terma dan syarat yang dikehendaki oleh Pelindung sehingga kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun atau selama apa-apa tempoh yang lebih pendek.

BAHAGIAN VI

KANAK-KANAK YANG MEMERLUKAN PELINDUNGAN DAN PEMULIHAN

BAB 1

AM

Pengertian kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan pemulihan

38. Seseorang kanak-kanak memerlukan perlindungan dan pemulihan jika kanak-kanak itu—

- (a) sedang didorong untuk melakukan apa-apa perbuatan seksual, atau berada dalam apa-apa suasana fizikal atau sosial yang boleh membawa kepada pelakuan perbuatan itu;
- (b) tinggal di atau kerap kali mengunjungi mana-mana rumah pelacuran atau tempat berkira; atau

- (c) pada lazimnya ada bersama-sama dengan atau berada di bawah kawalan penyelenggara-penyelenggara rumah pelacuran atau muncikari-muncikari atau orang yang bekerja atau yang mempunyai kepentingan secara langsung dalam urusan yang dijalankan di rumah-rumah pelacuran atau berkaitan dengan pelacuran.

Memindahkan kanak-kanak ke tempat perlindungan

39. (1) Mana-mana Pelindung atau pegawai polis yang berpuas hati atas alasan-alasan yang munasabah bahawa seseorang kanak-kanak memerlukan perlindungan dan pemulihan boleh memerintahkan supaya kanak-kanak itu dipindahkan ke suatu tempat perlindungan dan kanak-kanak itu hendaklah ditahan buat sementara di tempat perlindungan itu.

(2) Tiap-tiap kanak-kanak yang ditahan buat sementara di bawah subseksyen (1) hendaklah dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa dua puluh empat jam tidak termasuk masa yang perlu untuk perjalanan dari tempat kanak-kanak itu dipindahkan sedemikian ke Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

(3) Jika tidak mungkin seseorang kanak-kanak dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa yang dinyatakan dalam subseksyen (1), maka kanak-kanak itu hendaklah dibawa ke hadapan seorang Majistret yang boleh mengarahkan supaya kanak-kanak itu diletakkan di suatu tempat perlindungan sehingga masa kanak-kanak itu dapat dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

(4) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu berpuas hati bahawa seseorang kanak-kanak yang dibawa ke hadapannya memerlukan perlindungan dan pemulihan, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu boleh memerintahkan supaya kanak-kanak itu ditahan di suatu tempat perlindungan sehingga—

- (a) suatu siasatan di bawah seksyen 40 untuk menyiasat hal-hal keadaan kes kanak-kanak itu telah diselesaikan; dan
- (b) suatu laporan siasatan itu telah dikemukakan kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu oleh Pelindung di bawah subseksyen 40(2).

(5) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu tidak berpuas hati bahawa seseorang kanak-kanak yang dibawa ke hadapannya memerlukan perlindungan dan pemulihan, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah memerintahkan supaya kanak-kanak itu dikembalikan kepada pemeliharaan dan jagaan ibu atau bapa atau penjaganya.

Perintah apabila siasatan selesai

40. (1) Sesuatu siasatan yang disebut dalam subseksyen 39(4) hendaklah dibuat oleh seorang Pelindung.

(2) Seseorang Pelindung hendaklah menyelesaikan siasatan itu dan mengemukakan laporan siasatan itu kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam tempoh yang tidak melebihi satu bulan dari tarikh seseorang kanak-kanak itu masuk ke sesuatu tempat perlindungan di bawah subseksyen 39(1).

(3) Jika selepas menimbangkan laporan yang dikemukakan di bawah subseksyen (2) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berpuas hati bahawa mana-mana kanak-kanak yang dibawa ke hadapannya ialah seorang kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan pemulihan Mahkamah itu boleh, tertakluk kepada peruntukan lain dalam seksyen ini—

- (a) memerintahkan supaya kanak-kanak itu ditahan di suatu tempat perlindungan selama tempoh tiga tahun dari tarikh kanak-kanak itu masuk ke sesuatu tempat perlindungan di bawah subseksyen 39(1) dan perintah itu hendaklah menjadi kuasa untuk menahannya di suatu tempat perlindungan;
- (b) membuat suatu perintah meletakkan kanak-kanak itu selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi tiga tahun dari tarikh perintah itu dalam pemeliharaan seseorang, sama ada saudara atau tidak, yang sanggup dan yang difikirkan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu seorang yang layak dan sesuai untuk memelihara kanak-kanak itu;
- (c) membuat suatu perintah menghendaki ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu menyempurnakan suatu bon, dengan atau tanpa penjamin, sebagaimana yang ditentukan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu, selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi tiga tahun

dari tarikh perintah itu tertakluk kepada apa-apa syarat yang difikirkan patut oleh Mahkamah bagi pemeliharaan dan penjagaan sepatutnya kanak-kanak itu; atau

- (d) membuat suatu perintah meletakkan kanak-kanak itu di bawah pengawasan seorang Pegawai Kebajikan Masyarakat yang dilantik bagi maksud itu oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak, tertakluk kepada apa-apa syarat yang difikirkan patut oleh Mahkamah dan selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi tiga tahun dari tarikh perintah itu.

(4) Perintah yang dibuat di bawah perenggan (3)(a) atau (d) boleh mempunyai kesan melanjutkan tempoh penahanan atau pengawasan sedemikian, mengikut mana-mana yang berkenaan, melampaui tarikh kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun.

(5) Dalam menentukan apakah perintah yang hendak dibuat di bawah subseksyen (3), Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah memberikan pertimbangan utama kepada kepentingan kanak-kanak itu.

(6) Walau apa pun perenggan (3)(a), Lembaga Pelawat tempat perlindungan di mana seseorang kanak-kanak sedang ditahan boleh mengurangkan tempoh penahanan kanak-kanak itu tetapi tiada pengurangan boleh dibuat hingga membolehkan kanak-kanak itu dilepaskan dari tempat perlindungan itu dalam masa dua belas bulan dari tarikh dia masuk ke tempat perlindungan itu sebagaimana yang dinyatakan dalam perenggan itu, kecuali dengan kebenaran Menteri.

(7) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah, apabila membuat sesuatu perintah di bawah perenggan (3)(a) atau (d), memerintahkan supaya ibu atau bapa atau penjaga seseorang kanak-kanak menyempurnakan suatu bon selama tempoh perintah itu dengan apa-apa syarat yang boleh termasuk—

- (a) dalam hal perenggan (3)(a), lawatan tetap ke tempat perlindungan di mana kanak-kanak itu diletakkan; dan
- (b) dalam hal perenggan (3)(d), memastikan bahawa kanak-kanak itu tinggal di dalam rumah pada masa yang dinyatakan.

(8) Mana-mana orang yang—

(a) diperintahkan supaya melaksanakan suatu bon di bawah subseksyen (3) atau (7), mengikut mana-mana yang berkenaan; dan

(b) tidak mematuhi apa-apa syarat bon sedemikian,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit.

(9) Mana-mana kanak-kanak yang dihantar ke suatu tempat perlindungan untuk ditahan di bawah perenggan (3)(a) hendaklah, apabila habis tempoh penahanannya sama ada kerana—

(a) luput masa; atau

(b) apa-apa pengurangan yang dibuat menurut subseksyen (6),

diletakkan di bawah pengawasan seorang Pegawai Kebajikan Masyarakat atau orang lain yang dilantik oleh Pelindung bagi maksud itu.

(10) Tempoh pengawasan bagi maksud subseksyen (9) hendaklah ditentukan oleh Lembaga Pelawat tempat perlindungan itu atas syor Pelindung tetapi tidak boleh dalam apa-apa hal melebihi satu tahun dari tarikh habis tempoh penahanan kanak-kanak itu.

(11) Menteri boleh atas permohonan kanak-kanak itu atau ibu atau bapa atau penjaganya mengecualikan kanak-kanak itu daripada pemakaian subseksyen (9) jika dia berpuas hati bahawa hal itu memerlukan pengecualian itu.

(12) Tanpa menjejaskan kuasa Lembaga Pelawat menurut subseksyen (6) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh, apabila permohonan bertulis dibuat oleh—

(a) Pelindung;

(b) ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak yang dimaksudkan dalam perintah yang dibuat di bawah seksyen ini; atau

(c) kanak-kanak itu,

meminda, mengubah atau membatalkan mana-mana perintah yang dibuat di bawah seksyen ini—

(aa) jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu berpuas hati bahawa adalah demi kepentingan kanak-kanak itu untuk berbuat demikian; dan

(bb) apabila dibuktikan bahawa hal keadaan yang dalamnya perintah itu dibuat telah berubah selepas pembuatan perintah itu.

(13) Suatu perintah di bawah subseksyen (3) tidak boleh dibuat tanpa memberi ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu peluang untuk hadir dan didengar.

(14) Walau apa pun subseksyen (13), suatu perintah di bawah subseksyen (3) boleh dibuat jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berpuas hati berdasarkan maklumat yang diberikan oleh seseorang Pelindung bahawa ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu, setelah dikehendaki hadir, telah tidak berbuat demikian, atau tidak ada atau tidak dapat ditemui dalam masa yang munasabah.

Kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dengan segera

41. (1) Mana-mana kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dengan segera boleh atas permohonannya sendiri dalam bentuk yang ditetapkan diterima oleh Pelindung masuk ke suatu tempat perlindungan jika Pelindung itu berpuas hati bahawa kanak-kanak itu memerlukan perlindungan dengan segera.

(2) Seseorang kanak-kanak memerlukan perlindungan dengan segera jika ada sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa—

- (a) kanak-kanak itu sedang diancam atau ditakut-takutkan bagi maksud pelacuran atau bagi maksud melakukan persetubuhan dengan seseorang lain atau bagi apa-apa maksud lucah;
- (b) kanak-kanak itu akan dikurung atau ditahan oleh seseorang lain dengan melanggar Bahagian ini;
- (c) suatu kesalahan terhadap Bahagian ini sedang atau mungkin akan dilakukan berkenaan dengan kanak-kanak itu; atau
- (d) jika kanak-kanak itu seorang perempuan, bahawa dia sedang hamil anak luar nikah.

(3) Tertakluk kepada subseksyen (4) dan (5), dan jika hal keadaan memerlukannya, orang yang menjaga mana-mana tempat

perlindungan boleh menerima masuk ke tempat perlindungan itu mana-mana kanak-kanak yang —

- (a) memerlukan perlindungan dengan segera; dan
- (b) membuat suatu permohonan di bawah seksyen ini kepada orang yang menjaga itu.

(4) Jika orang yang menjaga sesuatu tempat perlindungan menerima mana-mana kanak-kanak di bawah subseksyen (3), kanak-kanak itu hendaklah dibawa ke hadapan seorang Pelindung dalam masa dua puluh empat jam selepas dia masuk ke tempat perlindungan itu dengan laporan lengkap mengenai hal keadaannya.

(5) Seseorang kanak-kanak yang diterima masuk di bawah seksyen ini dibenarkan tinggal di tempat perlindungan itu hanya selagi Pelindung berpuas hati bahawa kanak-kanak itu memerlukan perlindungan dengan segera di bawah seksyen ini.

(6) Pelindung —

- (a) yang menerima seseorang kanak-kanak di bawah subseksyen (1); atau
- (b) yang ke hadapannya seseorang kanak-kanak dibawa di bawah subseksyen (4),

hendaklah dengan serta-merta memberitahu Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tentang kemasukan sedemikian dengan suatu laporan lengkap mengenai hal keadaan itu dan hendaklah mengikut cara yang sama memberitahu Mahkamah itu apabila kanak-kanak itu meninggalkan tempat itu.

Siasatan dan penahanan seseorang kanak-kanak yang telah dibeli atau diperoleh dengan dakwaan palsu, dsb.

42. (1) Jika Pelindung ada sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa seseorang kanak-kanak —

- (a) telah dibawa masuk ke atau akan dihantar keluar dari Malaysia dan penjagaan kanak-kanak itu telah diperoleh sama ada —
 - (i) selepas dibeli; atau

- (ii) dengan fraud, pernyataan palsu atau dakwaan palsu,

sama ada atau tidak bagi maksud pelacuran;

- (b) telah diperoleh sama ada di dalam atau luar Malaysia bagi maksud digunakan, dilatih atau diberikan sebagai seorang pelacur; atau
- (c) sedang ditahan bertentangan dengan kemahuannya bagi maksud—
 - (i) pelacuran atau bagi maksud lucah; atau
 - (ii) dihantar keluar dari Malaysia bagi maksud pelacuran atau bagi maksud lucah,

Pelindung boleh memerintahkan supaya kanak-kanak itu dipindahkan ke suatu tempat perlindungan dan kanak-kanak itu hendaklah ditahan buat sementara di tempat perlindungan itu.

(2) Tiap-tiap kanak-kanak yang ditahan buat sementara di bawah subseksyen (1) hendaklah dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa dua puluh empat jam tidak termasuk masa yang perlu bagi perjalanan dari tempat kanak-kanak itu dipindahkan sedemikian ke Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu.

(3) Jika tidak mungkin seseorang kanak-kanak dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa yang ditetapkan di bawah subseksyen (1), maka kanak-kanak itu hendaklah dibawa ke hadapan seorang Majistret yang boleh mengarahkan supaya kanak-kanak itu ditempatkan di suatu tempat perlindungan sehingga masa kanak-kanak itu dapat dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

(4) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang ke hadapannya seseorang kanak-kanak dibawa hendaklah memerintahkan supaya kanak-kanak itu ditahan di suatu tempat perlindungan sehingga—

- (a) suatu siasatan mengenai hal keadaan kes kanak-kanak itu telah diselesaikan; dan
- (b) suatu laporan siasatan itu telah dikemukakan kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu oleh Pelindung di bawah subseksyen (6).

(5) Sesuatu siasatan yang disebut dalam perenggan (4)(a) hendaklah dibuat oleh seorang Pelindung.

(6) Pelindung hendaklah menyelesaikan siasatan itu dan mengemukakan laporan siasatan itu kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam tempoh yang tidak melebihi satu bulan dari tarikh kanak-kanak itu dimasukkan ke tempat perlindungan itu.

(7) Jika selepas menimbangkan laporan yang dikemukakan di bawah subseksyen (6) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berpuas hati bahawa seseorang kanak-kanak yang dibawa ke hadapannya ialah seorang kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan pemulihan, Mahkamah itu boleh—

(a) memerintahkan supaya kanak-kanak itu ditahan di suatu tempat perlindungan selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi tiga tahun dari tarikh perintah itu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Mahkamah demi kepentingan kanak-kanak itu; atau

(b) membuat suatu perintah meletakkan kanak-kanak itu di bawah pengawasan seorang Pegawai Kebajikan Masyarakat yang dilantik oleh Mahkamah bagi apa-apa tempoh yang tidak melebihi tiga tahun dari tarikh perintah itu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Mahkamah demi kepentingan kanak-kanak itu.

(8) Perintah yang dibuat di bawah subseksyen (7) boleh mempunyai kesan melanjutkan tempoh penahanan atau pengawasan sedemikian, mengikut mana-mana yang berkenaan, melampaui tarikh kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun.

(9) Subseksyen 40(12) hingga (14) hendaklah terpakai berkenaan dengan apa-apa perintah yang dibuat di bawah subseksyen (7) sebagaimana subseksyen-subseksyen itu terpakai bagi sesuatu perintah yang dibuat di bawah seksyen 40.

(10) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak berpuas hati bahawa kanak-kanak yang dibawa ke hadapannya memerlukan perlindungan dan pemulihan, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah memerintahkan supaya kanak-kanak itu dikembalikan kepada pemeliharaan dan jagaan ibu atau bapa atau penjaganya.

BAB 2

KESALAHAN-KESALAHAN

Kesalahan-kesalahan**43. (1) Mana-mana orang yang—**

- (a) menjual, menyewakan atau selainnya memberikan, atau membeli atau menyewa atau selainnya memperoleh milikan, seseorang kanak-kanak dengan niat supaya kanak-kanak itu diambil bekerja atau digunakan bagi maksud pelacuran, sama ada di dalam atau luar Malaysia, atau dengan mengetahui atau ada sebab untuk mempercayai bahawa kanak-kanak itu akan diambil bekerja atau digunakan sedemikian;
- (b) memperoleh seseorang kanak-kanak bagi maksud pelacuran atau bagi maksud melakukan persetubuhan dengan mana-mana orang lain, sama ada di dalam atau luar Malaysia;
- (c) dengan atau di bawah apa-apa dakwaan palsu, pernyataan palsu, atau cara fraud atau perdayaan yang dibuat atau digunakan, sama ada di dalam atau luar Malaysia, membawa masuk atau membantu membawa masuk ke, atau membawa keluar atau membantu membawa keluar dari, Malaysia, seseorang kanak-kanak dengan niat supaya kanak-kanak itu diambil bekerja atau digunakan bagi maksud pelacuran, sama ada di dalam atau luar Malaysia, atau dengan mengetahui atau ada sebab untuk mempercayai bahawa kanak-kanak itu akan diambil bekerja atau digunakan sedemikian;
- (d) membawa masuk ke Malaysia, menerima atau menyorokkan seseorang kanak-kanak dengan mengetahui atau ada sebab untuk mempercayai bahawa kanak-kanak itu telah diperoleh bagi maksud pelacuran atau bagi maksud melakukan persetubuhan dengan mana-mana orang lain, sama ada di dalam atau luar Malaysia, dan dengan niat hendak membantu maksud itu;
- (e) dengan mengetahui atau ada sebab untuk mempercayai bahawa seseorang kanak-kanak telah dibawa masuk ke Malaysia dalam hal keadaan yang dinyatakan dalam perenggan (c) atau telah dijual, disewakan, atau disewa

atau dibeli dalam hal keadaan yang dinyatakan dalam perenggan (a), atau dengan melanggar mana-mana undang-undang bertulis lain menerima atau menyorokkan kanak-kanak itu dengan niat bahawa kanak-kanak itu akan diambil bekerja atau digunakan bagi maksud pelacuran sama ada di dalam atau luar Malaysia;

- (f) menahan seseorang kanak-kanak di dalam sesuatu rumah pelacuran bertentangan dengan kemahuan kanak-kanak itu;
- (g) menahan seseorang kanak-kanak di mana-mana tempat bertentangan dengan kemahuan kanak-kanak itu dengan niat supaya kanak-kanak itu akan diambil bekerja atau digunakan bagi maksud pelacuran atau bagi apa-apa maksud yang menyalahi undang-undang atau yang lucah;
- (h) dengan cara apa-apa iklan atau notis lain yang disiarkan mengikut apa-apa cara atau dipamerkan di mana-mana tempat menawarkan seseorang kanak-kanak bagi maksud pelacuran atau mendapatkan maklumat bagi maksud itu atau menerima iklan atau notis itu untuk disiarkan atau dipamerkan;
- (i) bertindak sebagai pengantara bagi pihak seseorang kanak-kanak atau menjalankan kawalan atau pengaruh ke atas pergerakan seseorang kanak-kanak dengan cara yang menunjukkan bahawa orang itu membantu atau menyubahati atau mengawal pelacuran kanak-kanak itu;
- (j) melanggan atau menyewa, bagi apa-apa balasan berharga, seseorang kanak-kanak untuk memberi perkhidmatan bagi nafsu seks orang itu;
- (k) cuba melakukan apa-apa perbuatan dengan melanggar seksyen ini,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan—

- (aa) dalam hal kesalahan-kesalahan di bawah perenggan (a) hingga (h) atau perenggan (k), boleh didenda tidak melebihi lima puluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima belas tahun atau kedua-duanya; dan

(bb) dalam hal suatu kesalahan di bawah perenggan (i) atau (j), boleh didenda tidak melebihi lima puluh ribu ringgit dan dipenjarakan selama tempoh yang tidak kurang daripada tiga tahun tetapi tidak lebih daripada lima belas tahun dan hendaklah juga dihukum dengan hukuman sebat tidak lebih daripada enam sebatan.

(2) Mana-mana orang yang disabitkan atas kesalahan kali kedua atau kali kemudian—

(a) di bawah perenggan (1)(a) hingga (g) atau perenggan (1)(k), boleh dihukum sebat tidak lebih daripada sepuluh sebatan; dan

(b) di bawah perenggan (1)(i) atau (j), hendaklah dihukum dengan hukuman sebat tidak kurang daripada enam sebatan dan tidak lebih daripada sepuluh sebatan,

sebagai tambahan kepada apa-apa tempoh pemenjaraan yang dikenakan berhubung dengan kesalahan itu.

(3) Seksyen 173A dan 294 Kanun Tatacara Jenayah tidak terpakai berkenaan dengan kesalahan-kesalahan di bawah perenggan (1)(i) dan (j).

Anggapan berhubung dengan seksyen 43

44. Bagi maksud seksyen 43, maka hendaklah dianggap sehingga dibuktikan sebaliknya bahawa seseorang—

(a) yang membawa atau meyebabkan dibawa masuk seseorang kanak-kanak ke sesuatu rumah pelacuran telah memberikan kanak-kanak itu dengan niat atau pengetahuan yang disebut dalam perenggan 43(1)(a);

(b) yang menerima seseorang kanak-kanak masuk ke atau menyorokkan seseorang kanak-kanak di sesuatu rumah pelacuran telah memiliki kanak-kanak itu dengan niat atau pengetahuan yang disebut dalam perenggan 43(1)(a);

(c) telah menahan seseorang kanak-kanak di mana-mana rumah pelacuran atau di mana-mana tempat bertentangan dengan kemahuan kanak-kanak itu jika, dengan niat hendak memaksa atau mendorong kanak-kanak itu supaya tinggal di rumah pelacuran atau tempat itu, orang itu—

(i) tidak memberi kanak-kanak itu apa-apa barang

pakaian atau apa-apa harta lain kepunyaan kanak-kanak itu atau apa-apa barang pakaian yang biasanya atau yang akhir sekali digunakan oleh kanak-kanak itu;

- (ii) mengugut kanak-kanak itu bahawa tindakan undang-undang akan diambil jika kanak-kanak itu membawa pergi apa-apa barang pakaian atau apa-apa harta lain yang telah dipinjamkan atau disewakan atau dibekalkan kepada kanak-kanak itu;
- (iii) mengugut kanak-kanak itu bahawa tindakan undang-undang akan diambil untuk menuntut apa-apa hutang atau hutang yang dikatakan atau menggunakan apa-apa ugutan lain; atau
- (iv) tanpa apa-apa kuasa yang sah di sisi undang-undang menahan kad pengenalan kanak-kanak itu yang dikeluarkan di bawah undang-undang yang berhubungan dengan pendaftaran negara atau pasport kanak-kanak itu.

Penahanan sementara menanti prosiding

45. (1) Mana-mana Mahkamah yang menyiasat atau membicarakan mana-mana kesalahan yang dinyatakan dalam Jadual Kedua (dalam Akta ini disebut “kesalahan terjadual”) boleh memerintahkan supaya seseorang kanak-kanak—

- (a) yang mengenainya suatu kesalahan terjadual dikatakan telah dilakukan; dan
- (b) yang difikirkan oleh Mahkamah itu memerlukan perlindungan,

ditahan buat sementara di suatu tempat selamat sehingga prosiding terhadap orang yang dipertuduh itu diputuskan tetapi penahanan itu tidak boleh melampaui tarikh kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun.

(2) Walaupun prosiding itu sudah diputuskan, Mahkamah boleh, apabila suatu permohonan dibuat oleh Pelindung dan jika Mahkamah itu berpuas hati bahawa seseorang kanak-kanak memerlukan perlindungan, memerintahkan supaya kanak-kanak itu ditahan di suatu tempat selamat mengikut perenggan 30(1)(d).

BAHAGIAN VII

TIDAK TERKAWAL

Kanak-kanak yang tidak terkawal

46. (1) Jika ibu atau bapa atau penjaga seseorang kanak-kanak membuat permintaan bertulis kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak supaya menahan seseorang kanak-kanak di sesuatu sekolah diluluskan, tempat perlindungan, asrama akhlak atau pusat atas alasan bahawa ibu atau bapa atau penjaga itu tidak dapat menjalankan kawalan yang sepatutnya ke atas kanak-kanak itu, maka Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu—

- (a) hendaklah dengan serta-merta menyiasat hal keadaan kes kanak-kanak itu;
- (b) hendaklah mengarahkan pegawai akhlak mengemukakan suatu laporan akhlak kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu untuk Mahkamah itu menentukan sama ada suatu perintah di bawah subseksyen (2) boleh dibuat berkenaan dengan kanak-kanak itu; dan
- (c) boleh memerintahkan supaya kanak-kanak itu ditahan buat sementara di suatu sekolah diluluskan, tempat perlindungan, asrama akhlak atau pusat jika difikirkannya perlu untuk berbuat demikian.

(2) Jika selepas menimbangkan laporan yang disebut dalam perenggan (1)(b) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu berpuas hati bahawa—

- (a) suai manfaat untuk memperlakukan kanak-kanak itu sedemikian; dan
- (b) ibu atau bapa atau penjaga itu faham tentang akibat berikutan daripada perintah itu dan mengizinkan perintah itu dibuat,

maka Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu boleh, atas syor pegawai akhlak itu, memerintahkan supaya kanak-kanak itu—

- (aa) dihantar ke suatu sekolah diluluskan, tempat perlindungan, asrama akhlak atau pusat mengikut mana-mana yang sesuai; atau

(bb) diletakkan selama apa-apa tempoh yang tidak melebihi tiga tahun di bawah pengawasan—

(i) seorang pegawai akhlak; atau

(ii) seseorang lain yang dilantik bagi maksud itu oleh Mahkamah itu,

dan apa-apa perintah sedemikian boleh menghendaki kanak-kanak itu tinggal di suatu asrama akhlak selama tempoh yang tidak melebihi dua belas bulan.

Pengawasan oleh pegawai akhlak

47. (1) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak membuat suatu perintah di bawah perenggan 46(2)(bb) yang meletakkan seseorang kanak-kanak di bawah pengawasan seorang pegawai akhlak atau seseorang lain, pegawai atau orang lain itu—

(a) hendaklah, selagi perintah itu masih berkuat kuasa, melawat, menasihati dan bertindak sebagai kawan kepada kanak-kanak itu; dan

(b) boleh, jika pada hematnya perlu berbuat demikian, pada bila-bila masa selagi perintah itu masih berkuat kuasa, membawa kanak-kanak itu ke hadapan Mahkamah Pengawas.

(2) Mahkamah Pengawas yang ke hadapannya seseorang kanak-kanak dibawa di bawah perenggan (1)(b) boleh, jika difikirkannya suai manfaat berbuat demikian, meminda perintah yang dibuat di bawah seksyen 46 dan—

(a) menghantar kanak-kanak itu, tertakluk kepada keizinan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu, ke suatu sekolah diluluskan, tempat perlindungan atau pusat, mengikut mana-mana yang sesuai; atau

(b) meletakkan kanak-kanak itu dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai, sama ada saudara atau tidak, yang sanggup memelihara kanak-kanak itu, bagi tempoh perintah yang belum habis itu.

BAHAGIAN VIII

PEMERDAGANGAN DAN PEMELARIAN KANAK-KANAK

Pemindahan milikan, jagaan atau kawalan kanak-kanak dengan menyalahi undang-undang

48. (1) Mana-mana orang yang mengambil bahagian dalam apa-apa transaksi yang tujuannya atau salah satu daripadanya ialah untuk memindahkan atau memberikan, keseluruhannya atau sebahagiannya, buat sementara atau tetap, milikan, jagaan atau kawalan seorang kanak-kanak bagi apa-apa balasan berharga melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(2) Mana-mana orang yang tanpa kebenaran atau alasan yang sah menyorokkan atau ada dalam milikan, jagaan atau kawalannya seseorang kanak-kanak yang mengenainya milikan, jagaan atau kawalan sementara atau tetap telah dipindahkan atau diberikan bagi balasan berharga oleh mana-mana orang lain di dalam atau luar Malaysia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(3) Bagi maksud subseksyen (2), jika mana-mana orang menyorokkan atau ada dalam milikan, jagaan atau kawalannya seseorang kanak-kanak tanpa kebenaran atau alasan yang sah, maka kanak-kanak itu hendaklah, sehingga dibuktikan sebaliknya, dianggapkan seorang kanak-kanak yang berkenaan dengannya milikan, jagaan atau kawalan sementara atau tetap telah dipindahkan atau diberikan bagi balasan berharga.

(4) Maka hendaklah menjadi suatu pembelaan dalam mana-mana pendakwaan di bawah seksyen ini jika dibuktikan bahawa—

(a) pemindahan berlaku dengan tujuan atau menurut suatu perkahwinan atau pengangkatan *bona fide*; dan

(b) sekurang-kurangnya seorang daripada ibu atau bapa sebenar kanak-kanak itu atau penjaga kanak-kanak itu ialah suatu pihak yang mengizinkan perkahwinan itu atau yang mengizinkan pengangkatan itu oleh pihak pengangkat itu,

dan telah dengan nyata mengizinkan perkahwinan atau pengangkatan yang berkenaan itu.

Pembawaan masuk kanak-kanak melalui dakwaan palsu

49. Mana-mana orang yang—

- (a) melalui atau di bawah apa-apa dakwaan atau pernyataan palsu yang dibuat; atau
- (b) melalui cara fraud atau perdayaan yang digunakan,

sama ada di dalam atau luar Malaysia, membawa atau membantu membawa seseorang kanak-kanak ke dalam Malaysia melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

Pemeriksaan kanak-kanak dan orang yang menjaganya

50. Seseorang Pelindung atau mana-mana orang yang diberi kuasa secara bertulis oleh Pelindung boleh menghendaki—

- (a) seseorang kanak-kanak yang telah masuk atau dibawa ke dalam Malaysia; dan
- (b) mana-mana orang yang didapati mempunyai jagaan atau kawalan ke atas kanak-kanak itu,

hadir di hadapannya, pada bila-bila masa yang munasabah dan di mana-mana tempat yang sesuai, untuk diperiksa menurut seksyen 113.

Pelindung boleh menghendaki jaminan

51. Jika seseorang Pelindung ada sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa seseorang kanak-kanak—

- (a) telah dibawa ke dalam Malaysia sama ada—
 - (i) selepas dipindahkan bagi balasan berharga; atau
 - (ii) melalui fraud, salah nyataan atau apa-apa dakwaan palsu;

- (b) telah dipindahkan kepada jagaan atau kawalan mana-mana orang bagi balasan berharga sama ada di dalam atau luar Malaysia; atau
- (c) sedang ditahan bertentangan dengan kemahuannya oleh seseorang selain ibu atau bapa atau penjaganya,

Pelindung itu boleh—

- (aa) menghendaki mana-mana orang yang dalam jagaan atau di bawah kawalannya kanak-kanak itu didapati berada—
 - (i) memberinya salinan-salinan fotograf kanak-kanak itu dan orang itu sendiri; dan
 - (ii) memberikan jaminan sehingga Pelindung itu berpuas hati bahawa kanak-kanak itu—
 - (A) tidak akan meninggalkan kawasan atau Negeri tempat dia berada pada masa itu tanpa terlebih dahulu mendapat keizinan bertulis daripada Pelindung itu;
 - (B) tidak akan dipindahkan kepada pemeliharaan atau jagaan mana-mana orang lain tanpa terlebih dahulu mendapat keizinan bertulis Pelindung itu; dan
 - (C) akan dikemukakan ke hadapan Pelindung itu bila-bila dikehendaki olehnya; atau
- (bb) dari mula lagi, atau jika berlaku keingkaran dalam mematuhi apa-apa perintah yang dibuat di bawah perenggan (aa), membuat suatu perintah supaya—
 - (i) kanak-kanak itu diambil keluar daripada jagaan orang yang dalam pemeliharaan, jagaan atau kawalannya kanak-kanak itu berada dan diletakkan di suatu tempat selamat; atau
 - (ii) atas apa-apa jaminan dan atas apa-apa syarat yang dikehendaki oleh Pelindung, kanak-kanak itu diletakkan dalam jagaan saudara atau orang lain yang layak dan sesuai,

sehingga kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun atau selama apa-apa tempoh yang lebih pendek.

Kesalahan membawa atau menghantar keluar kanak-kanak tanpa keizinan yang sepatutnya orang yang mempunyai jagaan yang sah

52. (1) Mana-mana ibu atau bapa atau penjaga yang—

- (a) tidak mempunyai jagaan yang sah seseorang kanak-kanak; dan
- (b) membawa atau menghantar keluar seseorang kanak-kanak, sama ada di dalam atau luar Malaysia,

tanpa keizinan orang yang mempunyai jagaan yang sah kanak-kanak itu melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(2) Seseorang mempunyai jagaan yang sah seseorang kanak-kanak di bawah seksyen ini jika dia telah diberi jagaan kanak-kanak itu menurut kuasa mana-mana undang-undang bertulis atau dengan perintah Mahkamah, termasuk Mahkamah Syariah.

(3) Maka hendaklah menjadi suatu pembelaan di bawah seksyen ini jika seseorang ibu atau bapa atau penjaga membawa atau menghantar keluar seseorang kanak-kanak tanpa keizinan orang yang mempunyai jagaan yang sah kanak-kanak itu jika—

- (a) ibu atau bapa atau penjaga itu—
 - (i) melakukannya dengan kepercayaan bahawa orang lain itu mengizinkan, atau akan mengizinkannya, jika orang itu tahu tentang segala hal keadaan yang berkaitan; atau
 - (ii) telah mengambil segala langkah yang munasabah untuk menghubungi orang lain itu tetapi telah tidak dapat berhubung dengannya;
- (b) ibu atau bapa atau penjaga itu ada alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa kanak-kanak itu sedang dianiayai, diabaikan, dibuang atau didedahkan dengan cara yang mungkin akan menyebabkannya mengalami kecederaan fizikal atau emosi; atau
- (c) orang lain itu telah dengan tidak munasabah enggan memberikan keizinannya walaupun dia tahu tentang semua hal keadaan yang berkaitan.

Perintah mendapatkan balik

53. (1) Jika pada hemat Mahkamah ada sebab untuk mempercayai bahawa seseorang kanak-kanak telah dibawa atau dihantar keluar tanpa keizinan orang yang mempunyai jagaan yang sah kanak-kanak itu sebagaimana yang diperihalkan dalam seksyen 52, Mahkamah boleh membuat suatu perintah mendapatkan balik.

(2) Sesuatu perintah mendapatkan balik boleh dibuat oleh Mahkamah apabila permohonan dibuat oleh atau bagi pihak mana-mana orang yang mempunyai jagaan yang sah kanak-kanak itu.

(3) Bagi maksud seksyen ini, suatu “perintah mendapatkan balik” boleh—

- (a) mengarahkan mana-mana orang yang dapat berbuat demikian supaya mengemukakan kanak-kanak itu apabila diminta kepada mana-mana orang diberi kuasa;
- (b) membenarkan pemindahan kanak-kanak itu oleh mana-mana orang diberi kuasa;
- (c) menghendaki mana-mana orang yang mempunyai maklumat tentang di mana kanak-kanak itu berada supaya mendedahkan maklumat itu kepada orang diberi kuasa;
- (d) memberi kuasa mana-mana pegawai polis untuk memasuki mana-mana premis yang dinyatakan dalam perintah itu dan mencari kanak-kanak itu, dengan menggunakan kekerasan yang munasabah, jika perlu.

(4) Mana-mana orang yang dengan sengaja menghalang seseorang orang diberi kuasa daripada menjalankan kuasa di bawah subseksyen (3) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi tiga tahun dan disebat tidak melebihi enam sebatan.

BAHAGIAN IX**INSTITUSI****BAB 1****TEMPAT SELAMAT DAN TEMPAT PERLINDUNGAN****Tempat selamat**

54. (1) Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, menubuhkan atau menetapkan mana-mana tempat, institusi atau

pusat menjadi suatu tempat selamat bagi pemeliharaan dan perlindungan kanak-kanak.

(2) Menteri boleh pada bila-bila masa mengarahkan penutupan mana-mana tempat selamat yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah subseksyen (1).

Tempat perlindungan

55. (1) Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, menubuhkan atau menetapkan mana-mana tempat, institusi atau pusat menjadi suatu tempat perlindungan bagi pemeliharaan dan pemulihan kanak-kanak.

(2) Menteri boleh pada bila-bila masa mengarahkan penutupan mana-mana tempat perlindungan yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah subseksyen (1).

Kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari tempat selamat atau tempat perlindungan

56. Mana-mana kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari sesuatu tempat selamat atau tempat perlindungan tanpa kebenaran yang sah—

(a) boleh ditangkap tanpa waran oleh mana-mana Pelindung atau pegawai polis dan hendaklah dibawa balik ke tempat selamat atau tempat perlindungan itu; dan

(b) hendaklah ditahan—

(i) dalam hal sesuatu tempat selamat, selama apa-apa tempoh yang sama dengan baki tempoh dia diletakkan di tempat selamat itu yang belum habis di bawah perintah yang pada asalnya dibuat oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak; dan

(ii) dalam hal sesuatu tempat perlindungan, selama apa-apa tempoh yang sama dengan tempoh dia telah berada dengan menyalahi undang-undang di luar tempat perlindungan itu dan baki tempoh tahanannya yang belum habis di bawah perintah yang pada asalnya dibuat oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

Kesalahan memindahkan atau menolong kanak-kanak lepas lari dari tempat selamat atau tempat perlindungan

57. Mana-mana orang yang—

- (a) memindahkan seseorang kanak-kanak dari tempat selamat atau tempat perlindungan tanpa kebenaran yang sah;
- (b) dengan sedar membantu atau mendorong, secara langsung atau tidak langsung, seseorang kanak-kanak lepas lari dari sesuatu tempat selamat atau tempat perlindungan; atau
- (c) dengan sedar menyorokkan atau menyembunyikan seseorang kanak-kanak yang telah lepas lari sedemikian, atau menghalang dia kembali ke tempat selamat atau tempat perlindungan itu,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

BAB 2**TEMPAT TAHANAN****Tempat tahanan**

58. (1) Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, menubuhkan atau menetapkan tempat-tempat tahanan yang dikehendaki bagi maksud Akta ini.

(2) Seseorang kanak-kanak hendaklah pada lazimnya ditahan dalam jagaan di sesuatu tempat tahanan yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah Akta ini dan yang terletak di Negeri yang sama di mana terletaklah Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang telah memerintahkan supaya kanak-kanak itu ditahan.

(3) Perintah atau penghakiman yang menurutnya seseorang kanak-kanak dikomitkan ke dalam jagaan di sesuatu tempat tahanan hendaklah—

- (a) diserahkan bersama kanak-kanak itu kepada orang yang menjaga tempat tahanan itu; dan
- (b) menjadi kuasa untuk menahannya di tempat tahanan itu mengikut terma perintah atau penghakiman itu.

(4) Seseorang kanak-kanak semasa ditahan dan semasa dibawa ke dan dari tempat tahanan hendaklah disifatkan berada dalam jagaan yang sah.

(5) Menteri—

(a) hendaklah menyebabkan tempat-tempat tahanan diperiksa; dan

(b) boleh membuat peraturan-peraturan—

(i) tentang pengelasan, layanan, pengisian masa dan kawalan kanak-kanak yang ditahan di tempat-tempat tahanan itu; dan

(ii) untuk mengadakan peruntukan mengenai pelantikan orang yang layak dan sesuai untuk melawat secara berkala kanak-kanak yang ditahan di tempat-tempat tahanan itu.

Kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari tempat tahanan

59. Mana-mana kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari sesuatu tempat tahanan tanpa kebenaran yang sah—

(a) boleh ditangkap tanpa waran oleh mana-mana Pelindung atau pegawai polis dan dibawa balik ke tempat tahanan itu; dan

(b) hendaklah ditahan di tempat tahanan itu selama baki tempoh tahanannya yang belum habis di bawah perintah yang pada asalnya dikeluarkan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

Kesalahan memindahkan atau menolong kanak-kanak lepas lari dari tempat tahanan

60. Mana-mana orang yang—

(a) memindahkan seseorang kanak-kanak dari sesuatu tempat tahanan tanpa kebenaran yang sah;

(b) dengan sedar membantu atau mendorong, secara langsung atau tidak langsung, seseorang kanak-kanak lepas lari dari sesuatu tempat tahanan; atau

- (c) dengan sedar menyorokkan atau menyembunyikan seseorang kanak-kanak yang telah lepas lari sedemikian, atau menghalang dia kembali ke tempat tahanan itu,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

BAB 3

ASRAMA AKHLAK

Asrama akhlak

61. (1) Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, menubuhkan atau menetapkan asrama-asrama akhlak yang dikehendaki bagi maksud Akta ini.

(2) Menteri boleh membuat peraturan-peraturan bagi pengawalseliaan, pengurusan dan pemeriksaan asrama-asrama akhlak.

Kanak-kanak di bawah umur sepuluh tahun tidak boleh dihantar ke asrama akhlak

62. Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak boleh membuat perintah yang menghendaki seseorang kanak-kanak di bawah umur sepuluh tahun dihantar ke asrama akhlak.

Kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari asrama akhlak

63. Mana-mana kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan dari sesuatu asrama akhlak tanpa kebenaran yang sah—

(a) boleh ditangkap tanpa waran oleh mana-mana pegawai akhlak atau pegawai polis; dan

(b) dibawa balik ke asrama itu atau dibawa ke hadapan Mahkamah Pengawas,

dan Mahkamah Pengawas itu boleh memperlakukannya bagi kesalahan yang kerananya dia dihantar ke asrama akhlak mengikut cara yang sama sebagaimana Mahkamah Pengawas itu boleh

memperlakukannya sekiranya Mahkamah Pengawas itu mendapati kanak-kanak itu bersalah atas kesalahan itu.

Kesalahan memindahkan atau menolong kanak-kanak lepas lari dari asrama akhlak

64. Mana-mana orang yang—

- (a) memindahkan seseorang kanak-kanak dari sesuatu asrama akhlak tanpa kebenaran yang sah;
- (b) dengan sedar membantu atau mendorong, secara langsung atau tidak langsung, seseorang kanak-kanak lepas lari dari sesuatu asrama akhlak; atau
- (c) dengan sedar menyorokkan atau menyembunyikan seseorang kanak-kanak yang telah lepas lari sedemikian, atau menghalang dia kembali ke asrama akhlak itu,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

BAB 4

SEKOLAH DILULUSKAN

Sekolah diluluskan

65. (1) Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, menubuhkan atau menetapkan sekolah-sekolah diluluskan yang dikehendaki bagi pendidikan, latihan dan penahanan kanak-kanak yang hendak dihantar ke sana menurut Akta ini.

(2) Menteri boleh mengelaskan mana-mana sekolah diluluskan—

- (a) mengikut umur orang-orang yang baginya sekolahsekolah diluluskan itu dimaksudkan; dan
- (b) mengikut apa-apa cara lain yang difikirkannya patut untuk memastikan bahawa seseorang kanak-kanak yang dihantar ke sekolah diluluskan dihantar ke sekolah yang sesuai dengan keadaannya.

Kanak-kanak di bawah umur sepuluh tahun tidak boleh dihantar ke sekolah diluluskan

66. Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak boleh membuat perintah menghendaki seseorang kanak-kanak di bawah umur sepuluh tahun dihantar ke sekolah diluluskan.

Bila kanak-kanak boleh dihantar ke sekolah diluluskan

67. (1) Jika—

- (a) seseorang kanak-kanak didapati bersalah atas apa-apa kesalahan;
- (b) laporan akhlak yang dikemukakan kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak menunjukkan bahawa—
 - (i) ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu tidak lagi dapat menjalankan atau tidak berupaya untuk menjalankan apa-apa kawalan yang sepatutnya ke atasnya; dan
 - (ii) kanak-kanak itu memerlukan pemulihan keinstitusian; dan
- (c) pada hemat Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu walaupun kesalahan yang dilakukan tidak daripada jenis yang serius tetapi suai manfaat kanak-kanak itu ditahan selama apa-apa tempoh dan diletakkan di bawah apa-apa ajaran dan tata tertib yang didapati paling berfaedah untuk memulihkan akhlaknya,

Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah, atas syor pegawai akhlak, menghantar kanak-kanak itu ke sekolah diluluskan.

(2) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak memerintahkan supaya seseorang kanak-kanak dihantar ke sekolah diluluskan, maka perintah itu ialah kuasa untuk menahannya di sekolah diluluskan itu selama tempoh tiga tahun dan tarikh perintah itu.

(3) Walau apa pun subseksyen (2) Lembaga Pelawat sekolah diluluskan di mana kanak-kanak itu dihantar boleh, menurut budi bicara mereka—

- (a) memendekkan tempoh tahanan kerana sebab-sebab yang pada hemat mereka mencukupi; atau

- (b) membenarkan mana-mana kanak-kanak itu dilepaskan selama apa-apa tempoh dan atas apa-apa syarat yang difikirkan oleh mereka patut dikenakan.

(4) Seseorang kanak-kanak tidak boleh dibenarkan dilepaskan dari sekolah diluluskan di bawah perenggan (3)(b) dalam dua belas bulan yang pertama tempoh tahanan itu tanpa keizinan bertulis Menteri.

Perintah sekolah diluluskan hendaklah diserahkan kepada pihak berkuasa, dsb., yang membawa kanak-kanak ke sekolah itu

68. (1) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang membuat sesuatu perintah sekolah diluluskan hendaklah menyebabkan perintah itu diserahkan kepada pihak berkuasa atau orang yang bertanggungjawab membawa kanak-kanak itu ke sekolah itu, dan pihak berkuasa atau orang yang membawa kanak-kanak itu ke sekolah itu hendaklah menyerahkan perintah sekolah diluluskan itu kepada orang yang sedang menjaga sekolah itu.

(2) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang membuat sesuatu perintah sekolah diluluskan hendaklah menyebabkan segala maklumat dalam milikan Mahkamah itu mengenai seseorang kanak-kanak yang pada pendapat Mahkamah patut diketahui oleh orang yang sedang menjaga sekolah itu, dihantar kepada orang yang sedang menjaga sekolah itu.

(3) Jika seseorang kanak-kanak telah diperintahkan supaya dihantar ke suatu sekolah diluluskan, mana-mana orang yang dengan sedar menyorokkan atau menyembunyikan kanak-kanak itu selepas sampai masa untuk kanak-kanak itu pergi ke sekolah itu melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

(4) Jika seseorang yang diberi kuasa untuk membawa seseorang kanak-kanak ke suatu sekolah diluluskan tidak dapat, apabila sampai masa untuk kanak-kanak itu pergi ke sekolah itu—

- (a) menemui kanak-kanak itu; atau
(b) memperoleh milikan kanak-kanak itu,

Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh, jika berpuas hati dengan maklumat yang diberikan dengan sumpah atau ikrar bahawa ada

sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa seseorang yang dinamakan dalam maklumat itu boleh mengemukakan kanak-kanak itu, mengeluarkan saman menghendaki orang yang dinamakan sedemikian hadir di Mahkamah pada hari yang dinyatakan dalam saman itu dan mengemukakan kanak-kanak itu.

(5) Jika orang yang disebut dalam subseksyen (4) tidak mematuhi kehendak di bawah subseksyen itu tanpa alasan yang munasabah dia boleh, sebagai tambahan kepada apa-apa liabiliti lain yang boleh dikenakan ke atasnya di bawah Akta ini, apabila disabitkan didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit.

Penahanan lanjut di sekolah diluluskan melampaui tempoh perintah

69. Jika orang yang sedang menjaga sesuatu sekolah diluluskan berpuas hati bahawa seseorang kanak-kanak—

- (a) yang tempoh tahanannya di sekolah diluluskan itu hampir hendak habis memerlukan pemeliharaan atau latihan lanjut; dan
- (b) tidak boleh tanpa pemeliharaan atau latihan lanjut sedemikian mendapat sesuatu pekerjaan yang sesuai,

dia boleh, jika diizinkan oleh Lembaga Pelawat sekolah diluluskan itu, menahan kanak-kanak itu selama suatu tempoh lanjut yang tidak melebihi enam bulan tetapi apa-apa tempoh sedemikian tidak boleh melampaui tarikh kanak-kanak itu mencapai umur lapan belas tahun.

Jagaan susul kanak-kanak yang dilepaskan dari sekolah diluluskan

70. Jika seseorang kanak-kanak dihantar ke suatu sekolah diluluskan, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang membuat perintah itu hendaklah, pada masa yang sama, membuat suatu perintah bahawa selepas habis tempoh tahanannya dia hendaklah, selama tempoh setahun, diletakkan di bawah pengawasan—

- (a) seorang pegawai akhlak; atau
- (b) mana-mana orang lain yang dilantik oleh Jawatankuasa Kebajikan Kanak-Kanak.

Lepas lari dari sekolah diluluskan, dsb., atau tidak kembali ke sekolah diluluskan selepas tamat cuti, dsb.

71. (1) Mana-mana kanak-kanak yang—

- (a) lepas lari dari sekolah diluluskan di mana dia ditahan, atau dari mana-mana hospital, rumah atau tempat di mana dia menerima rawatan perubatan;
- (b) semasa tidak hadir di sekolah diluluskan kerana cuti sementara atau dengan kebenaran—
 - (i) lari daripada orang yang menjaganya; atau
 - (ii) tidak kembali ke sekolah diluluskan itu apabila habis tempoh cutinya, atau apabila kebenaran itu dibatalkan; atau
- (c) semasa tidak hadir di sekolah diluluskan itu di bawah pengawasan, tidak kembali ke sekolah diluluskan itu apabila dipanggil semula,

boleh ditangkap tanpa waran dan boleh dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak di mana kanak-kanak itu dijumpai atau di mana sekolah diluluskan itu terletak.

(2) Jika seseorang kanak-kanak yang dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak di bawah subseksyen (1) berumur di bawah empat belas tahun, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah memerintahkan supaya kanak-kanak itu dibawa balik ke sekolah diluluskan itu atau dihantar ke suatu sekolah diluluskan yang lain selama—

- (a) suatu tempoh yang sama dengan tempoh dia telah berada dengan menyalahi undang-undang di luar sekolah diluluskan itu;
- (b) baki tempoh tahanannya; dan
- (c) apa-apa tempoh yang tidak melebihi enam bulan sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah, sebagai tambahan kepada tempoh yang disebut dalam perenggan (a) dan (b).

(3) Jika seseorang kanak-kanak yang dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak di bawah subseksyen (1) sudah mencapai umur empat belas tahun, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu boleh memerintahkan supaya kanak-kanak itu—

- (a) dibawa balik ke sekolah diluluskan itu atau dihantar ke suatu sekolah diluluskan yang lain selama—
 - (i) suatu tempoh yang sama dengan tempoh dia telah berada dengan menyalahi undang-undang di luar sekolah diluluskan itu;
 - (ii) baki tempoh tahanannya; dan
 - (iii) apa-apa tempoh lanjut yang tidak melebihi enam bulan sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah; atau
- (b) jika hal keadaan memerlukannya dan atas syor pegawai akhlak difikirkan oleh Mahkamah perlu berbuat demikian, dihantar ke Sekolah Henry Gurney selama apa-apa tempoh yang diarahkan oleh Mahkamah.

Kesalahan memindahkan atau membantu kanak-kanak lepas lari dari sekolah diluluskan

72. Mana-mana orang yang—

- (a) memindahkan seseorang kanak-kanak dari sesuatu sekolah diluluskan tanpa kebenaran yang sah;
- (b) dengan sedar membantu atau mendorong, secara langsung atau tidak langsung, seseorang kanak-kanak lepas lari dari sekolah diluluskan; atau
- (c) dengan sedar menyorokkan atau menyembunyikan seseorang kanak-kanak yang lepas lari sedemikian, atau menghalang dia kembali ke sekolah diluluskan itu,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

BAB 5

SEKOLAH HENRY GURNEY

Sekolah Henry Gurney

73. Menteri boleh, melalui pemberitahuan dalam *Warta*, menubuhkan atau menetapkan Sekolah-Sekolah Henry Gurney yang dikehendaki bagi maksud Akta ini.

Kanak-kanak di bawah umur empat belas tahun tidak boleh dihantar ke Sekolah Henry Gurney

74. Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak boleh membuat perintah menghendaki seseorang kanak-kanak di bawah umur empat belas tahun dihantar ke Sekolah Henry Gurney.

Bila kanak-kanak boleh dihantar ke Sekolah Henry Gurney

75. (1) Jika—

- (a) seseorang kanak-kanak didapati bersalah atas apa-apa kesalahan yang boleh dihukum dengan hukuman pemenjaraan;
- (b) laporan akhlak yang dikemukakan kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak menunjukkan bahawa—
 - (i) ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu tidak dapat lagi menjalankan atau tidak berupaya menjalankan apa-apa kawalan yang sepatutnya ke atasnya;
 - (ii) kanak-kanak itu pada lazimnya ada bersama-sama dengan orang yang berwatak tidak baik; dan
 - (iii) kanak-kanak itu tidak sesuai dipulihkan di sekolah diluluskan; dan
- (c) pada hemah Mahkamah Bagi Kanak-Kanak—
 - (i) kesalahan yang dilakukan ialah daripada jenis yang serius; dan

- (ii) oleh sebab jenis tabiat dan kecenderungan jenayah kanak-kanak itu adalah suai manfaat kanak-kanak itu ditahan selama apa-apa tempoh dan diletakkan di bawah apa-apa ajaran dan tatatertib yang didapati paling berfaedah untuk memulihkan akhlaknya dan untuk membanteras jenayah,

maka Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah, atas syor pegawai akhlak, menghantar kanak-kanak itu ke Sekolah Henry Gurney.

(2) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak memerintahkan supaya seseorang kanak-kanak yang berumur empat belas tahun ke atas dihantar ke Sekolah Henry Gurney—

(a) perintah itu—

- (i) ialah kuasa untuk menahannya selama tempoh tiga tahun dari tarikh perintah itu; dan
- (ii) sah untuk menahannya sehingga dia mencapai umur dua puluh satu tahun tetapi tidak selepas itu; dan

(b) seksyen 68 hingga 72 hendaklah terpakai dengan ubah suaian yang berikut:

- (i) perkataan “sekolah diluluskan” di mana-mana jua terdapat hendaklah digantikan dengan perkataan “Sekolah Henry Gurney”; dan
- (ii) dalam seksyen 69, perkataan “jika diizinkan oleh Lembaga Pelawat sekolah diluluskan itu” hendaklah digantikan dengan perkataan “jika diizinkan oleh Ketua Pengarah Penjara dalam hal sesuatu Sekolah Henry Gurney” dan umur yang disebut dalam seksyen itu hendaklah ditambah sebanyak tiga tahun.

(3) Walau apa pun subseksyen (2), Ketua Pengarah Penjara boleh, menurut budi bicaranya—

- (a) memendekkan tempoh tahanan seseorang kanak-kanak di Sekolah Henry Gurney atas sebab-sebab yang pada hematnya mencukupi; atau
- (b) melepaskan mana-mana kanak-kanak itu dengan ,kebenaran selama apa-apa tempoh dan atas apa-apa syarat yang difikirkannya patut dikenakan.

BAB 6

PERUNTUKAN KHAS BERHUBUNG DENGAN TEMPAT
SELAMAT, TEMPAT PERLINDUNGAN, SEKOLAH
DILULUSKAN DAN SEKOLAH HENRY GURNEY

Kuasa berkenaan dengan orang yang berumur lapan belas tahun tetapi di bawah umur dua puluh satu tahun

76. Walau apa pun apa-apa jua dalam Akta ini, Mahkamah Tinggi, Mahkamah Sesyen dan Mahkamah Majistret hendaklah mempunyai kuasa untuk memerintahkan supaya mana-mana orang yang sudah mencapai umur lapan belas tahun tetapi belum mencapai umur dua puluh satu tahun pada tarikh dibuat perintah itu ditahan di Sekolah Henry Gurney sehingga orang itu mencapai umur dua puluh satu tahun tetapi tidak selepas itu.

Kuasa Menteri untuk memindahkan orang yang menjalani hukuman pemenjaraan ke Sekolah Henry Gurney

77. (1) Menteri boleh, dengan waran di bawah tandatangannya, mengarahkan supaya mana-mana orang yang—

- (a) sudah mencapai umur lapan belas tahun tetapi belum mencapai umur dua puluh satu tahun; dan
- (b) berada di dalam penjara kerana menjalani hukuman pemenjaraan,

dipindahkan ke Sekolah Henry Gurney.

(2) Jika waran dibuat di bawah subseksyen (1)—

- (a) baki hukuman pemenjaraan orang itu yang belum habis hendaklah disifatkan telah dibatalkan; dan
- (b) waran itu ialah kuasa untuk menahan orang itu di Sekolah Henry Gurney di bawah Akta ini sehingga tarikh hukumannya itu, ditolak apa-apa remitan kerana berkelakuan baik semasa menjalani hukumannya di penjara, jika tidak kerana seksyen ini, sepatutnya telah habis.

(3) Waran di bawah subseksyen (1) tidak boleh dibuat melainkan jika umur orang itu dan baki hukuman pemenjaraannya yang belum

habis itu membenarkan dia ditahan di Sekolah Henry Gurney selama tempoh tidak kurang daripada dua tahun.

Kuasa Menteri untuk memindahkan kanak-kanak yang menjalani hukuman pemenjaraan ke sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney

78. (1) Menteri boleh, dengan waran di bawah tandatangannya, mengarahkan supaya seseorang kanak-kanak yang berada di dalam penjara kerana menjalani perintah pemenjaraan dipindahkan ke sesuatu sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney.

(2) Jika waran dibuat di bawah subseksyen (1)—

(a) baki perintah pemenjaraan kanak-kanak itu yang belum habis itu hendaklah disifatkan telah dibatalkan; dan

(b) waran itu ialah kuasa untuk menahan kanak-kanak itu di sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney, mengikut mana-mana yang berkenaan, di bawah Akta ini sehingga tarikh perintah pemenjaraannya itu, ditolak apa-apa remitan kerana berkelakuan baik semasa menjalani tempoh pemenjaraannya di penjara, jika tidak kerana seksyen ini, sepatutnya telah habis.

(3) Menteri boleh pada bila-bila masa atas sebab-sebab yang pada hematnya mencukupi, dengan perintah secara bertulis mengarahkan supaya mana-mana kanak-kanak dipindahkan dari—

(a) suatu sekolah diluluskan ke mana-mana sekolah diluluskan yang lain atau ke suatu Sekolah Henry Gurney; atau

(b) suatu Sekolah Henry Gurney ke mana-mana Sekolah Henry Gurney yang lain atau ke suatu sekolah diluluskan,

sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah itu.

Kuasa untuk menggantikan tempoh tahanan dengan tempoh pemenjaraan

79. Jika pada hemat mana-mana Mahkamah Bagi Kanak-Kanak atas permohonan orang yang menjaga mana-mana sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney, mana-mana kanak-kanak yang ditahan

di sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney itu di bawah Akta ini—

- (a) bersalah kerana melakukan pelanggaran yang serius dan sengaja terhadap kaedah-kaedah sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney itu;
- (b) bersalah kerana menghasut penghuni-penghuni lain sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney itu supaya melakukan pelanggaran sedemikian; atau
- (c) tidak dapat diperbaiki perangainya atau membawa pengaruh buruk kepada penghuni-penghuni lain sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney itu,

Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu boleh menggantikan baki tempoh tahanan kanak-kanak itu yang belum habis dengan apa-apa tempoh pemenjaraan yang tidak melebihi baki yang belum habis itu sebagaimana yang ditentukan oleh Mahkamah.

Pemindahan kanak-kanak dari satu tempat selamat atau tempat perlindungan ke suatu tempat selamat atau tempat perlindungan yang lain

80. Tanpa menjejaskan mana-mana undang-undang bertulis berhubung dengan imigresen, apabila suatu perintah telah dibuat di bawah Akta ini untuk menahan seseorang kanak-kanak di sesuatu tempat selamat atau tempat perlindungan dan pada hemat Ketua Pengarah adalah suai manfaat demi kepentingan kanak-kanak itu dia dipindahkan dari tempat selamat atau tempat perlindungan itu ke suatu tempat selamat atau tempat perlindungan yang lain di Malaysia, maka adalah sah bagi Ketua Pengarah untuk mengeluarkan suatu perintah supaya kanak-kanak itu dipindahkan sedemikian.

BAB 7

PELBAGAI

Kanak-kanak atau orang yang ditahan hendaklah tertakluk kepada peraturan-peraturan

81. Tiap-tiap kanak-kanak yang ditahan di mana-mana tempat selamat atau tempat perlindungan, tempat tahanan, asrama akhlak, sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney, atau tiap-tiap

orang yang ditahan di sesuatu Sekolah Henry Gurney di bawah Akta ini hendaklah sepanjang tempoh tahanan kanak-kanak atau orang itu, tertakluk kepada apa-apa peraturan yang ditetapkan.

Lembaga Pelawat

82. Menteri boleh melantik bagi setiap tempat selamat, tempat perlindungan dan sekolah diluluskan suatu Lembaga Pelawat untuk melaksanakan apa-apa kewajipan dan fungsi yang ditetapkan oleh Menteri.

BAHAGIAN X

TATACARA JENAYAH DI MAHKAMAH BAGI KANAK-KANAK

BAB 1

PERTUDUHAN, JAMINAN, DSB.

Perbicaraan kanak-kanak hendaklah menepati Akta ini

83. (1) Walau apa pun apa-apa jua yang terkandung dalam mana-mana undang-undang bertulis berhubung dengan penangkapan, penahanan dan perbicaraan orang yang melakukan apa-apa kesalahan tetapi tertakluk kepada subseksyen (3) dan (4), seseorang kanak-kanak yang dikatakan telah melakukan suatu kesalahan tidak boleh ditangkap, ditahan atau dibicarakan kecuali mengikut Akta ini.

(2) Apabila seseorang kanak-kanak dipertuduh atas suatu kesalahan di hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dan semasa kes sedang berjalan dia mencapai umur lapan belas tahun Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah, walau apa pun mana-mana peruntukan Akta ini, terus mendengar pertuduhan terhadap kanak-kanak itu dan boleh—

(a) menjalankan kuasa di bawah seksyen 76;

(b) menjalankan kuasa di bawah perenggan 91(1)(a), (b), (c),
(d) atau (g); atau

- (c) jika kesalahan itu boleh dihukum dengan hukuman pemenjaraan, mengenakan apa-apa tempoh pemenjaraan yang boleh dijatuhkan oleh Mahkamah Sesyen.

(3) Apabila suatu kesalahan dilakukan oleh seseorang kanak-kanak tetapi pertuduhan berkenaan dengan kesalahan itu dibuat terhadap kanak-kanak itu selepas dia mencapai umur lapan belas tahun, pertuduhan itu hendaklah didengar oleh suatu Mahkamah selain Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dan Mahkamah yang lain itu boleh menjalankan kuasa yang disebut dalam perenggan (2)(a), (b) atau (c).

(4) Sesuatu pertuduhan yang dibuat bersesama terhadap seseorang kanak-kanak dan seseorang yang sudah mencapai umur lapan belas tahun hendaklah didengar oleh suatu Mahkamah selain Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dan Mahkamah yang lain itu hendaklah—

- (a) menjalankan berkenaan dengan kanak-kanak itu segala kuasa yang boleh dijalankan di bawah Akta ini oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak; dan
- (b) sebelum menjalankan kuasa yang disebut dalam perenggan (a), menimbangkan laporan akhlak.

Jaminan

84. (1) Jika seseorang kanak-kanak ditangkap dengan atau tanpa waran, kanak-kanak itu hendaklah dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa dua puluh empat jam tidak termasuk masa yang perlu bagi perjalanan dari tempat penangkapan ke Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

(2) Jika tidak mungkin seseorang kanak-kanak dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak dalam masa yang ditetapkan dalam subseksyen (1), maka kanak-kanak itu hendaklah dibawa ke hadapan seorang Majistret yang boleh mengarahkan supaya kanak-kanak itu ditahan di suatu tempat tahanan sehingga masa kanak-kanak itu dapat dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak.

(3) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang ke hadapannya seseorang kanak-kanak dibawa hendaklah menyiasat kes itu dan melainkan jika—

- (a) pertuduhan itu ialah pertuduhan membunuh atau jenayah berat yang lain;

- (b) perlu demi kepentingan kanak-kanak yang ditangkap itu dia diasingkan daripada bergaul dengan mana-mana orang yang tidak diingini; atau
- (c) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu ada sebab untuk mempercayai bahawa pelepasan kanak-kanak itu akan mengecewakan matlamat keadilan,

maka Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah melepaskan kanak-kanak itu dengan suatu bon, yang disempurnakan oleh ibu, atau bapa atau penjaganya atau orang lain yang bertanggungjawab dengan atau tanpa penjamin, bagi suatu jumlah yang pada pendapat Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu akan memastikan kehadiran kanak-kanak itu apabila pertuduhan itu didengar.

(4) Tiada apa-apa jua dalam seksyen ini boleh disifatkan menyentuh kuasa seseorang pegawai polis untuk melepaskan kanak-kanak yang ditangkap itu atas jaminan mengikut Kanun Tatacara Jenayah.

Pengasingan kanak-kanak daripada orang dewasa di balai polis atau Mahkamah

85. Perkiraan sewajarnya hendaklah dibuat—

- (a) untuk menghalang seseorang kanak-kanak semasa—
 - (i) ditahan di balai polis;
 - (ii) dibawa ke atau dari mana-mana Mahkamah; atau
 - (iii) menunggu sebelum atau selepas hadir di mana-mana Mahkamah,

daripada bergaul dengan seseorang dewasa yang dipertuduh atas sesuatu kesalahan;

- (b) untuk memastikan bahawa seseorang kanak-kanak, jika seorang perempuan, semasa ditahan atau dibawa sedemikian, atau menunggu, berada di bawah jagaan seorang wanita; dan
- (c) untuk menghalang gambar seseorang kanak-kanak semasa—
 - (i) ditahan di balai polis;

- (ii) dibawa ke atau dari mana-mana Mahkamah; atau
- (iii) menunggu sebelum atau selepas hadir di mana-mana Mahkamah,

daripada dirakamkan dalam apa-apa cara atas pita atau filem atau dengan apa-apa perantara elektronik.

Penjagaan kanak-kanak yang tidak dilepaskan atas jaminan selepas ditangkap

86. (1) Jika seseorang kanak-kanak selepas ditangkap dan semasa menunggu dibicarakan di hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak dilepaskan di bawah seksyen 84, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang ke hadapannya kanak-kanak itu dibawa hendaklah menyebabkan dia ditahan di suatu tempat tahanan yang diadakan di bawah Akta ini sehingga dia boleh dibawa ke hadapan Mahkamah yang mempunyai bidang kuasa melainkan jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu memperakui bahawa—

- (a) penahanan sedemikian tidak dapat dilaksanakan;
- (b) dia berkelakuan sebegitu tidak terkawal atau buruk sehingga dia tidak dapat ditahan sedemikian dengan selamat; atau
- (c) oleh sebab keadaan kesihatannya atau keadaan mental atau tubuhnya tidaklah bijak dia ditahan sedemikian.

(2) Di bawah hal keadaan yang disebut dalam perenggan (1)(a), (b) atau (c), Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah mempunyai kuasa untuk memerintahkan supaya kanak-kanak itu ditahan—

- (a) di balai polis, bilik kurungan polis atau lokap polis, berasingan atau terpisah daripada pesalah-pesalah dewasa; atau
- (b) di sesuatu hospital mental,

mengikut kehendak keadaan.

(3) Jika suatu perintah bagi penahanan di hospital mental dibuat di bawah subseksyen (2), Bab XXXIII Kanun Tatacara Jenayah hendaklah terpakai dengan apa-apa ubah suaian yang perlu.

Pengemukakan maklumat oleh pegawai polis selepas penangkapan

87. Selepas penangkapan seseorang kanak-kanak, pegawai polis atau orang lain yang membuat penangkapan itu hendaklah—

- (a) dengan serta-merta memberitahu seorang pegawai akhlak dan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu tentang penangkapan itu; dan
- (b) jika kanak-kanak itu dipertuduh atas apa-apa kesalahan, menyebabkan dihantar kepada pegawai akhlak itu suatu salinan pertuduhan dan maklumat lain yang perlu bagi membolehkan pegawai akhlak itu mengambil apa-apa tindakan yang perlu untuk menyediakan atau mendapatkan, mengikut mana-mana yang berkenaan, suatu laporan akhlak.

BAB 2**PERBICARAAN****Ibu atau bapa atau penjaga dikehendaki hadir**

88. (1) Jika seseorang kanak-kanak dipertuduh atas apa-apa kesalahan, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah menghendaki ibu dan bapa atau penjaga kanak-kanak itu hadir pada semua peringkat prosiding di Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang di hadapannya kes itu didengar atau diputuskan melainkan jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu berpuas hati bahawa tidaklah munasabah untuk menghendaki kehadiran ibu dan bapa atau penjaga itu.

(2) Mana-mana ibu atau bapa atau penjaga seseorang kanak-kanak yang tidak hadir di Mahkamah Bagi Kanak-Kanak apabila dikehendaki berbuat sedemikian di bawah subseksyen (1) melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

Ibu dan bapa atau penjaga boleh disuruh keluar

89. Jika dalam mana-mana kes difikirkan perlu oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak demi kepentingan kanak-kanak itu, Mahkamah

itu boleh menyuruh ibu dan bapa atau penjaganya, mengikut mana-mana yang berkenaan, keluar dari Mahkamah itu.

Tatacara di Mahkamah Bagi Kanak-Kanak

90. (1) Jika seseorang kanak-kanak dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak kerana apa-apa kesalahan, maka hendaklah menjadi kewajipan Mahkamah itu untuk menerangkan kepadanya dalam bahasa yang mudah sesuai dengan umur, kematangan dan pemahamannya tentang isi kesalahan yang dikatakan itu.

(2) Kewajipan yang disebut dalam subseksyen (1) boleh dilaksanakan, di bawah pengawasan Mahkamah oleh—

- (a) peguam bela yang bertindak bagi kanak-kanak itu; atau
- (b) mana-mana orang lain yang bertanggungjawab sebagaimana yang ditentukan oleh Mahkamah itu.

(3) Selepas isi kesalahan yang dikatakan itu diterangkan kepada kanak-kanak itu, Mahkamah hendaklah bertanya kepada kanak-kanak itu sama ada dia mengakui fakta-fakta yang mewujudkan kesalahan itu.

(4) Jika kanak-kanak itu mengakui fakta-fakta yang mewujudkan kesalahan itu, Mahkamah hendaklah—

- (a) menentukan bahawa kanak-kanak itu memahami sifat dan akibat akumannya; dan
- (b) merekodkan suatu dapatan bersalah.

(5) Jika kanak-kanak itu tidak mengakui fakta-fakta yang mewujudkan kesalahan itu, Mahkamah hendaklah selepas itu mendengar keterangan saksi-saksi bagi menyokong fakta-fakta itu.

(6) Pada akhir keterangan utama setiap saksi, saksi itu boleh diperiksa balas oleh atau bagi pihak kanak-kanak itu.

(7) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah, kecuali jika kanak-kanak itu diwakili oleh peguam, membenarkan ibu dan bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau mana-mana saudara atau orang lain yang bertanggungjawab untuk membantu kanak-kanak itu membuat pembelaannya.

(8) Jika dalam mana-mana kes kanak-kanak itu tidak diwakili oleh peguam atau dibantu dalam membuat pembelaannya sebagaimana yang diperuntukkan dalam subseksyen (7) dan kanak-kanak itu tidak mengemukakan soalan dalam pemeriksaan balas tetapi sebaliknya membuat penegasan, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak—

- (a) boleh mengemukakan kepada kanak-kanak itu apa-apa soalan yang perlu bagi memperlihatkan, atau menjelaskan apa-apa jua dalam, penegasan kanak-kanak itu; dan
- (b) hendaklah kemudiannya mengemukakan apa-apa soalan kepada saksi itu sebagaimana yang difikirkan perlu oleh Mahkamah bagi pihak kanak-kanak itu.

(9) Jika pada hemat Mahkamah suatu kes *prima facie* telah dibuktikan—

- (a) Mahkamah hendaklah menjelaskan kepada kanak-kanak itu isi keterangan terhadapnya itu dan, khususnya, apa-apa perkara dalam keterangan itu yang begitu meninggalkan kesan buruk terhadapnya atau memerlukan penjelasannya;
- (b) kanak-kanak itu hendaklah dibenarkan—
 - (i) memberi keterangan dengan sumpah atau ikrar; atau
 - (ii) membuat apa-apa pernyataan jika dia berhasrat untuk berbuat demikian; dan
- (c) keterangan mana-mana saksi bagi pihak pembela hendaklah didengar.

(10) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak mendapati kanak-kanak itu tidak bersalah, maka Mahkamah hendaklah merekodkan suatu perintah pembebasan.

(11) Jika—

- (a) suatu dapatan bersalah telah direkodkan; atau
- (b) Mahkamah berpuas hati bahawa kesalahan itu dibuktikan,

kanak-kanak dan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau orang lain yang bertanggungjawab, jika hadir, hendaklah

kemudiannya ditanya jika mereka berhasrat untuk berkata apa-apa jua bagi pengurangan atau peringanan hukuman atau selainnya.

(12) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah, sebelum memutuskan bagaimana hendak memperlakukan kanak-kanak itu, menimbangkan laporan akhlak.

(13) Laporan akhlak yang disebut dalam subseksyen (12) hendaklah disediakan oleh seorang pegawai akhlak dan laporan itu—

- (a) hendaklah mengandungi apa-apa maklumat tentang kelakuan kanak-kanak itu pada amnya, suasana di rumahnya, rekod sekolahnya dan riwayat perubatannya yang dapat membolehkan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu menguruskan kes itu demi kepentingan kanak-kanak itu; dan boleh mengemukakan kepada pegawai akhlak itu apa-apa soalan yang berbangkit daripada laporan akhlak itu; dan
- (b) boleh termasuk apa-apa laporan bertulis seseorang Pegawai Kebajikan Masyarakat, pengamal perubatan berdaftar atau mana-mana orang lain yang difikirkan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu sesuai untuk menyediakan suatu laporan mengenai kanak-kanak itu.

(14) Bagi maksud mendapatkan suatu laporan akhlak, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh dari semasa ke semasa melepaskan kanak-kanak itu atas jaminan atau menahannya di suatu tempat tahanan.

(15) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak telah menimbangkan laporan akhlak itu, Mahkamah itu hendaklah menjelaskan kepada—

- (a) kanak-kanak itu isi mana-mana bahagian laporan itu yang mempunyai kaitan dengan watak atau kelakuannya yang difikirkan oleh Mahkamah itu material dengan cara dia sepatutnya diperlakukan; dan
- (b) ibu atau bapa atau penjaga, jika hadir, isi mana-mana bahagian laporan itu yang difikirkan oleh Mahkamah material dengan cara kanak-kanak itu sepatutnya diperlakukan dan yang merujuk kepada watak, kelakuan, suasana di rumah, atau kesihatan kanak-kanak itu.

(16) Jika kanak-kanak itu atau ibu atau bapa atau penjaganya, selepas dijelaskan kepadanya isi mana-mana bahagian mana-mana laporan akhlak sedemikian di bawah subseksyen (15), berhasrat mengemukakan maklumat mengenai laporan itu, Mahkamah hendaklah, jika difikirkan oleh Mahkamah bahawa maklumat itu material—

- (a) menangguhkan pendengaran itu bagi pengumuman maklumat lanjut; dan
- (b) jika perlu, menghendaki orang yang membuat laporan itu menghadiri pendengaran itu apabila pendengaran itu disambung semula.

(17) Sebelum membuat keputusan mengenai perintah yang hendak dikenakan, Mahkamah hendaklah memastikan daripada setiap penasihat pendapatnya dan semua pendapat itu hendaklah direkodkan.

(18) Selepas merekodkan dan menimbangkan pendapat penasihat-penasihat itu, Mahkamah hendaklah membuat keputusan mengenai perintah yang hendak dikenakan, tetapi dalam berbuat demikian Mahkamah—

- (a) tidaklah terikat untuk mengikut pendapat penasihat-penasihat itu atau mana-mana seorang daripada mereka; dan
- (b) hendaklah merekodkan sebab-sebab Mahkamah itu tidak bersetuju dengan pendapat itu.

BAB 3

KUASA MAHKAMAH BAGI KANAK-KANAK AKHIR PADA PERBICARAAN

Kuasa Mahkamah Bagi Kanak-Kanak apabila kesalahan dibuktikan

91. (1) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berpuas hati bahawa suatu kesalahan telah dibuktikan Mahkamah itu hendaklah, sebagai tambahan kepada apa-apa kuasa lain yang boleh dijalankan menurut kuasa Akta ini, mempunyai kuasa untuk—

- (a) memberikan amaran kepada dan melepaskan kanak-kanak itu;

- (b) melepaskan kanak-kanak itu apabila dia menyempurnakan suatu bon untuk berkelakuan baik dan untuk mematuhi apa-apa syarat yang dikenakan oleh Mahkamah;
- (c) memerintahkan supaya kanak-kanak itu diletakkan dalam pemeliharaan seseorang saudara atau orang lain yang layak dan sesuai—
 - (i) selama apa-apa tempoh yang hendaklah ditetapkan oleh Mahkamah; dan
 - (ii) dengan apa-apa syarat yang dikenakan oleh Mahkamah;
- (d) memerintahkan supaya kanak-kanak itu membayar denda, pampasan atau kos;
- (e) membuat suatu perintah percubaan di bawah seksyen 98;
- (f) memerintahkan supaya kanak-kanak itu dihantar ke suatu sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney;
- (g) memerintahkan supaya kanak-kanak itu, jika seorang lelaki, disebat tidak lebih daripada sepuluh kali sebatan dengan rotan yang ringan—
 - (i) di premis Mahkamah itu; dan
 - (ii) di hadapan ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu jika dia hendak hadir;
- (h) mengenakan ke atas kanak-kanak itu, jika dia berumur empat belas tahun ke atas dan kesalahan itu boleh dihukum dengan hukuman pemenjaraan dan tertakluk kepada subseksyen 96(2), apa-apa tempoh pemenjaraan yang boleh dijatuhkan oleh Mahkamah Seksyen.

(2) Perkataan “sabitan” dan “hukuman” tidak boleh digunakan berhubung dengan seseorang kanak-kanak yang terhadapnya Mahkamah Bagi Kanak-Kanak bertindak dan apa-apa sebutan dalam mana-mana undang-undang bertulis mengenai seseorang yang disabitkan, suatu sabitan dan suatu hukuman hendaklah, dalam hal seseorang kanak-kanak, ditafsirkan masing-masing sebagai seseorang kanak-kanak yang didapati bersalah, suatu dapatan bersalah dan perintah yang dibuat berdasarkan suatu dapatan bersalah.

(3) Sesuatu dapatan bersalah tentang seseorang kanak-kanak tidak boleh diendahkan bagi maksud mana-mana undang-undang bertulis yang—

- (a) mengenakan apa-apa hilang kelayakan atau ketidakdayaan ke atas seseorang yang disabitkan; atau
- (b) memberi kuasa atau menghendaki pengenaan apa-apa hilang kelayakan atau ketidakdayaan sedemikian.

Cara melaksanakan sebatan

92. Peruntukan yang berikut hendaklah diikuti apabila melaksanakan perintah sebat:

- (a) sebelum sebatan dilaksanakan, kanak-kanak itu hendaklah diperiksa oleh seorang pegawai perubatan untuk diperakui bahawa kanak-kanak itu dalam keadaan kesihatan yang baik untuk menjalani sebatan itu;
- (b) orang itu hendaklah menggunakan rotan yang ringan dengan kekuatan yang sederhana tanpa mengangkat tangannya melebihi kepalanya supaya tidak melukakan kulit kanak-kanak itu;
- (c) selepas mengenakan satu sebatan, dia hendaklah mengangkat rotan itu ke atas dan tidak menariknya;
- (d) sebatan boleh dikenakan pada mana-mana bahagian tubuh kecuali muka, kepala, perut, dada atau bahagian-bahagian sulit;
- (e) kanak-kanak itu hendaklah memakai pakaian; dan
- (f) jika semasa pelaksanaan sebatan itu pegawai perubatan memperakui bahawa kanak-kanak itu tidak lagi dapat menerima baki sebatan itu, sebatan itu hendaklah diberhentikan dengan muktamad.

Ibu atau bapa atau penjaga hendaklah menyempurnakan bon

93. (1) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak hendaklah, sebagai tambahan kepada mana-mana kuasa yang diperuntukkan dalam subseksyen 91(1), memerintahkan supaya ibu atau bapa atau penjaga kanak-

kanak itu menyempurnakan suatu bon bagi kelakuan baik kanak-kanak itu dengan atau tanpa jaminan dan dengan satu atau lebih daripada satu syarat yang berikut:

- (a) bahawa ibu atau bapa atau penjaga dengan ditemani oleh kanak-kanak itu hendaklah melaporkan diri di jabatan kebajikan atau balai polis yang terletak berdekatan dengan tempat kediaman ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu pada lat tempoh tetap yang hendaklah ditentukan oleh Mahkamah itu;
- (b) bahawa ibu atau bapa atau penjaga dengan ditemani oleh kanak-kanak itu hendaklah menghadiri bengkel interaktif yang dianjurkan di pusat-pusat yang ditetapkan yang ditubuhkan bagi maksud sedemikian;
- (c) jika kanak-kanak itu berada di sesuatu institusi pendidikan, bahawa ibu atau bapa atau penjaga hendaklah berunding dengan guru dan guru besar atau pengetua kanak-kanak itu sebulan sekali sepanjang tempoh bon itu;
- (d) jika kanak-kanak itu dihantar ke suatu sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney, bahawa ibu atau bapa atau penjaga hendaklah melawat kanak-kanak itu secara tetap sebagaimana yang ditentukan oleh Mahkamah itu; atau
- (e) apa-apa syarat lain yang difikirkan patut oleh Mahkamah itu.

(2) Jika mana-mana ibu atau bapa atau penjaga tidak mematuhi mana-mana syarat bon yang disebut dalam subseksyen (1)—

- (a) ibu atau bapa atau penjaga itu melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit; dan
- (b) Mahkamah boleh memerintahkan supaya jaminan, jika ada, dilucuthakkan; dan peruntukan Kanun Tatacara Jenayah yang berhubungan dengan pelucuthakan bon hendaklah terpakai berhubung dengan jaminan itu.

(3) Perintah di bawah subseksyen (1) tidak boleh dibuat terhadap seseorang ibu atau bapa atau penjaga tanpa memberi ibu atau bapa atau penjaga itu peluang untuk didengar.

(4) Walau apa pun subseksyen (3), suatu perintah di bawah subseksyen (1) boleh dibuat jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu berpuas hati berdasarkan maklumat yang diberikan oleh seorang pegawai akhlak bahawa ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu, setelah dikehendaki hadir, telah tidak berbuat demikian, atau tidak ada atau tidak dapat ditemui dalam masa yang munasabah.

Kuasa untuk memerintahkan supaya ibu atau bapa atau penjaga dan bukan kanak-kanak, membayar denda, dsb.

94. (1) Jika—

- (a) seseorang kanak-kanak dipertuduh di hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak atas apa-apa kesalahan yang apabila dilakukan—
 - (i) suatu denda boleh dikenakan; dan
 - (ii) pampasan atau kos atau pampasan dan kos keduanya boleh diawardkan; dan
- (b) Mahkamah itu berpendapat bahawa kes itu boleh diselesaikan sebaik-baiknya dengan mengenakan semua atau mana-mana penalti itu, sama ada dengan atau tanpa apa-apa hukuman lain,

maka Mahkamah hendaklah memerintahkan supaya denda yang dikenakan dan pampasan atau kos yang diawardkan itu dibayar oleh ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu dan tidak oleh kanak-kanak itu, melainkan jika Mahkamah itu berpuas hati bahawa ibu atau bapa atau penjaga itu—

- (a) tidak ada atau tidak dapat ditemui dalam masa yang munasabah; atau
- (b) telah tidak membantu menyebabkan pelakuan kesalahan itu kerana cuai memelihara kanak-kanak itu dengan sewajarnya.

(2) Jika—

- (a) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berpendapat bahawa suatu pertuduhan terhadap seseorang kanak-kanak telah dibuktikan; atau
- (b) seseorang kanak-kanak mengaku fakta yang mewujudkan kesalahan dalam pertuduhan itu,

Mahkamah itu boleh membuat suatu perintah menghendaki ibu atau bapa atau penjaga—

(aa) membayar pampasan atau kos; atau

(bb) memberikan jaminan bagi kelakuan baik kanak-kanak itu,

tanpa merekodkan suatu dapatan bersalah terhadap kanak-kanak itu.

(3) Apabila Mahkamah menghendaki ibu atau bapa atau penjaga memberikan jaminan bagi kelakuan baik seseorang kanak-kanak di bawah subseksyen (2), satu atau lebih daripada satu syarat yang disebut dalam subseksyen 93(1) hendaklah dikenakan ke atas ibu atau bapa atau penjaga itu.

(4) Jika ibu atau bapa atau penjaga itu tidak mematuhi syarat-syarat jaminan itu, Mahkamah boleh memerintahkan supaya jaminan itu dilucuthakkan.

(5) Perintah di bawah seksyen ini tidak boleh dibuat terhadap ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu tanpa memberi ibu atau bapa atau penjaga itu peluang untuk didengar.

(6) Walau apa pun subseksyen (4), suatu perintah di bawah seksyen ini boleh dibuat jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu berpuas hati berdasarkan maklumat yang diberikan oleh seorang pegawai akhlak bahawa ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu, setelah dikehendaki hadir, telah tidak berbuat demikian, atau tidak ada atau tidak dapat ditemui dalam masa yang munasabah.

(7) Apa-apa jumlah wang yang dikenakan dan diperintahkan supaya dibayar oleh ibu atau bapa atau penjaga seseorang kanak-kanak di bawah seksyen ini atau apabila dilucuthakkan apa-apa jaminan sedemikian boleh didapatkan daripada ibu atau bapa atau penjaga itu mengikut cara yang diperuntukkan oleh Kanun Tatacara Jenayah mengikut cara yang serupa seolah-olah perintah itu telah dibuat kerana ibu atau bapa atau penjaga itu telah disabitkan atas kesalahan yang mengenainya kanak-kanak itu telah dipertuduh.

Rayuan

95. (1) Pendakwa Raya atau mana-mana kanak-kanak atau ibu atau bapa atau penjaganya, jika terkilang dengan apa-apa dapatan atau perintah Mahkamah Bagi Kanak-Kanak, boleh merayu kepada Mahkamah Tinggi terhadap dapatan atau perintah itu mengikut peruntukan Kanun Tatacara Jenayah yang berhubungan dengan rayuan jenayah kepada Mahkamah Tinggi daripada Mahkamah Majistret.

(2) Kecuali dalam hal sebatan yang pelaksanaannya hendaklah ditangguhkan sementara menanti rayuan, tiada rayuan boleh berkuat kuasa sebagai penggantung pelaksanaan, tetapi Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh menggantung pelaksanaan mana-mana penghakiman atau perintah sementara menanti rayuan, atas apa-apa terma tentang jaminan bagi pembayaran apa-apa wang atau pelaksanaan atau ketidaksiaksanaan mana-mana perbuatan atau perjalanan mana-mana hukuman yang diperintahkan oleh atau dalam penghakiman atau perintah itu sebagaimana yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu.

(3) Mahkamah Tinggi hendaklah, dalam semua rayuan jenayah yang bermula daripada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak, membuat keputusan muktamadnya dalam masa dua belas bulan selepas notis rayuan difailkan.

(4) Apa-apa rayuan di bawah seksyen ini hendaklah, walau apa pun mana-mana undang-undang bertulis lain, diberi tajuk "Rayuan Oleh Kanak-Kanak" dan dalam menguruskan mana-mana rayuan sedemikian, seksyen 12 dan 15 hendaklah terpakai bagi Mahkamah Tinggi dengan apa-apa ubah suai yang perlu.

Sekatan ke atas perintah pemenjaraan

96. (1) Kanak-kanak di bawah umur empat belas tahun tidak boleh—

- (a) diperintahkan supaya dipenjarakan bagi apa-apa kesalahan; atau
- (b) dikomitkan ke penjara kerana ingkar membayar denda, ganti rugi atau kos.

(2) Kanak-kanak yang berumur empat belas tahun ke atas tidak boleh diperintahkan supaya dipenjarakan jika dia boleh diperlakukan

dengan apa-apa cara lain yang sesuai sama ada dengan percubaan, atau denda, atau dihantar ke sesuatu tempat tahanan atau sekolah diluluskan, atau Sekolah Henry Gurney, atau selainnya.

(3) Kanak-kanak yang berumur empat belas tahun ke atas tidak boleh, jika diperintahkan supaya dipenjarakan, dibenarkan bergaul dengan banduan-banduan dewasa.

Hukuman mati

97. (1) Hukuman mati tidak boleh diumumkan atau direkodkan terhadap seseorang yang disabitkan atas sesuatu kesalahan jika pada hemat Mahkamah dia ialah seorang kanak-kanak pada masa kesalahan itu dilakukan.

(2) Sebagai ganti hukuman mati, Mahkamah hendaklah memerintahkan supaya seseorang yang disabitkan atas sesuatu kesalahan ditahan di penjara selama yang diperkenankan oleh—

(a) Yang di-Pertuan Agong jika kesalahan itu dilakukan di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur atau Wilayah Persekutuan Labuan; atau

(b) Raja atau Yang di-Pertua Negeri, jika kesalahan itu dilakukan di Negeri itu.

(3) Jika Mahkamah membuat suatu perintah di bawah subseksyen (2), orang itu hendaklah, walau apa pun apa-apa jua dalam Akta ini—

(a) ditahan di penjara itu dan di bawah apa-apa syarat yang diarahkan oleh Yang di-Pertuan Agong atau Raja atau Yang di-Pertua Negeri; dan

(b) semasa ditahan sedemikian, disifatkan berada dalam jagaan yang sah.

(4) Jika seseorang diperintahkan supaya ditahan di penjara di bawah subseksyen (2), Lembaga Hakim Pelawat bagi penjara itu—

(a) hendaklah mengkaji semula kes orang itu sekurang-kurangnya sekali setahun; dan

- (b) boleh mengesyorkan kepada Yang di-Pertuan Agong atau Raja atau Yang di-Pertua Negeri supaya orang itu dilepaskan awal atau ditahan lanjut,

dan Yang di-Pertuan Agong atau Raja atau Yang di-Pertua Negeri boleh sesudah itu memerintahkan supaya dia dilepaskan atau ditahan lanjut, mengikut mana-mana yang berkenaan.

BAB 4

PERCUBAAN

Bila percubaan boleh diperintahkan

98. (1) Jika Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang olehnya atau di hadapannya seseorang kanak-kanak didapati bersalah atas sesuatu kesalahan selain —

- (a) apa-apa jenayah berat;
- (b) dengan sengaja menyebabkan cedera parah, merogol, melakukan sumbang mahram atau mencabul kehormatan; atau
- (c) kesalahan di bawah seksyen 377B, 377C, 377D atau 377E Kanun Keseksaan,

berpendapat bahawa dengan mengambil kira hal keadaan, termasuk jenis kesalahan dan watak kanak-kanak itu, patut Mahkamah itu berbuat demikian, Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu boleh membuat suatu perintah percubaan.

(2) Sebelum membuat perintah percubaan di bawah subseksyen (1), Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu hendaklah menjelaskan kepada kanak-kanak itu dalam bahasa yang mudah sesuai dengan umur, kematangan dan pemahamannya —

- (a) natijah perintah itu; dan
- (b) bahawa jika dia —
 - (i) tidak mematuhi perintah percubaan itu; atau
 - (ii) melakukan suatu kesalahan lain,

dia boleh diperlakukan bagi kesalahan yang asal dan juga bagi kesalahan yang lain itu.

(3) Sesuatu perintah percubaan hendaklah berkuat kuasa selama apa-apa tempoh yang tidak kurang daripada satu tahun dan tidak lebih daripada tiga tahun dari tarikh perintah itu sebagaimana yang dinyatakan dalam perintah percubaan itu.

(4) Bagi maksud menentukan kelakuan baik dan pengawasan kanak-kanak dalam percubaan atau mengelakkan dia mengulangi kesalahan yang sama atau melakukan kesalahan-kesalahan yang lain, sesuatu perintah percubaan hendaklah—

- (a) menghendaki kanak-kanak dalam percubaan itu patuh sepanjang tempoh itu kepada pengawasan seorang pegawai akhlak;
- (b) menyatakan bahawa kanak-kanak dalam percubaan itu tidak boleh melakukan apa-apa kesalahan sepanjang tempoh perintah percubaan itu; dan
- (c) mengandungi apa-apa kehendak lain yang difikirkan perlu oleh Mahkamah dengan mengambil kira hal keadaan kes itu termasuk mana-mana satu atau lebih daripada satu daripada yang berikut:
 - (i) bahawa kanak-kanak dalam percubaan itu hendaklah tinggal di suatu asrama akhlak, di tempat kediaman ibu atau bapa atau penjaga atau saudaranya atau di sesuatu tempat lain;
 - (ii) bahawa kanak-kanak dalam percubaan itu hendaklah menghadiri sesuatu institusi pendidikan yang disyorkan oleh pegawai akhlak;
 - (iii) bahawa kanak-kanak dalam percubaan itu hendaklah berada di tempat kediamannya, sama ada di asrama akhlak itu atau di sesuatu rumah, pada waktu-waktu yang hendaklah dinyatakan.

(5) Tanpa menjejaskan kuasa Mahkamah untuk membuat perintah di bawah seksyen 91, pembayaran jumlah wang sebagai ganti rugi bagi kecederaan atau pampasan bagi kerugian tidaklah boleh dimasukkan antara kehendak sesuatu perintah percubaan.

(6) Sebelum membuat perintah percubaan yang mengandungi kehendak tentang tempat kediaman, Mahkamah—

- (a) hendaklah menimbangkan suasana di rumah seseorang kanak-kanak; dan

- (b) jika perintah itu menghendaki seseorang kanak-kanak tinggal di asrama akhlak, hendaklah menyatakan tempoh dia dikehendaki tinggal sedemikian dalam perintah itu, tetapi tempoh itu tidak boleh melampaui tempoh dua belas bulan dari tarikh perintah itu.

(7) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang membuat sesuatu perintah percubaan hendaklah—

- (a) dengan serta-merta memberikan suatu salinan perintah itu—

- (i) kepada kanak-kanak dalam percubaan itu;
- (ii) kepada pegawai akhlak atau orang lain yang di bawah pengawasannya kanak-kanak itu diletakkan; dan
- (iii) kepada orang yang menjaga asrama akhlak atau tempat lain di mana kanak-kanak itu dikehendaki tinggal mengikut perintah itu; dan

- (b) kecuali jika Mahkamah itu sendiri ialah Mahkamah Pengawas, menghantar kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak bagi daerah atau kawasan yang dinamakan dalam perintah itu di mana kanak-kanak dalam percubaan itu dikehendaki tinggal sepanjang tempoh percubaan, suatu salinan perintah itu bersama apa-apa dokumen dan maklumat berhubung dengan kes itu yang difikirkannya mungkin dapat membantu Mahkamah itu.

(8) Apabila membuat sesuatu perintah percubaan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak boleh, jika difikirkannya suai manfaat bagi pemulihan kanak-kanak dalam percubaan itu, menyerahkan kanak-kanak dalam percubaan itu ke dalam jagaan mana-mana orang yang bersetuju untuk menerima kanak-kanak dalam percubaan itu, apabila orang itu memberikan jaminan kelakuan baik kanak-kanak dalam percubaan itu; dan peruntukan Kanun Tatacara Jenayah tentang pelucuthakan bon hendaklah terpakai berhubung dengan jaminan itu.

Tidak mematuhi perintah percubaan

99. (1) Jika pada bila-bila masa dalam tempoh percubaan Mahkamah Pengawas berpendapat bahawa seseorang kanak-kanak dalam

percubaan telah tidak mematuhi mana-mana kehendak perintah percubaan di bawah perenggan 98(4)(a) atau (c), Mahkamah Pengawas itu boleh mengeluarkan—

(a) suatu saman menghendaki kanak-kanak dalam percubaan itu hadir di tempat dan pada masa yang dinyatakan dalam saman itu; atau

(b) suatu waran bagi menangkapnya.

(2) Sesuatu waran di bawah subseksyen (1) tidak boleh dikeluarkan kecuali berdasarkan maklumat bertulis dan dengan bersumpah yang dikemukakan oleh pegawai akhlak.

(3) Sesuatu saman atau waran yang dikeluarkan di bawah seksyen ini hendaklah mengarahkan kanak-kanak dalam percubaan itu supaya hadir di atau dibawa ke hadapan Mahkamah Pengawas.

(4) Seseorang kanak-kanak dalam percubaan apabila ditangkap di bawah subseksyen (1) boleh, jika tidak dibawa dengan sertamerta ke hadapan Mahkamah Pengawas di bawah subseksyen (3)—

(a) ditahan di suatu tempat tahanan; atau

(b) dilepaskan atas jaminan, dengan atau tanpa penjamin,

sehingga masa dia dapat dibawa ke hadapan Mahkamah Pengawas itu.

(5) Jika dibuktikan sehingga Mahkamah Pengawas berpuas hati bahawa kanak-kanak dalam percubaan itu telah tidak mematuhi mana-mana kehendak perintah percubaan di bawah perenggan 98(4)(a) atau (c) Mahkamah itu boleh, tanpa menjejaskan keberterusan perintah percubaan itu—

(a) mengenakan suatu denda yang tidak melebihi lima ribu ringgit ke atasnya; atau

(b) memperlakukan kanak-kanak dalam percubaan itu bagi kesalahan yang berkenaan dengannya perintah percubaan itu dibuat mengikut apa-apa cara yang dia boleh diperlakukan oleh Mahkamah itu jika Mahkamah itu telah mendapatinya bersalah atas kesalahan itu.

(6) Sesuatu denda yang dikenakan di bawah seksyen ini kerana tidak mematuhi mana-mana kehendak suatu perintah percubaan hendaklah—

- (a) disifatkan bagi maksud mana-mana undang-undang bertulis sebagai suatu jumlah wang yang dihukum supaya dibayar atas suatu sabitan; dan
- (b) diambil kira dalam membuat apa-apa perintah kemudiannya ke atas kanak-kanak dalam percubaan di bawah seksyen ini atau seksyen 100.

(7) Bagi maksud perenggan (6)(a), “suatu jumlah wang yang dihukum supaya dibayar atas suatu sabitan” termasuklah apa-apa kos, ganti rugi atau pampasan yang dihukum supaya dibayar atas sesuatu sabitan yang amaunnya ditentukan oleh sabitan itu.

(8) Seseorang kanak-kanak dalam percubaan yang tidak mematuhi perenggan 98(4)(b) hendaklah diperlakukan di bawah seksyen 100.

Pelakuan kesalahan selanjutnya

100. (1) Jika didapati oleh Mahkamah Pengawas bahawa—

- (a) seseorang kanak-kanak dalam percubaan telah didapati bersalah oleh suatu Mahkamah atas suatu kesalahan yang dilakukan dalam tempoh percubaan itu; dan
- (b) kanak-kanak dalam percubaan itu telah diperlakukan berkenaan dengan kesalahan itu,

Mahkamah Pengawas itu boleh mengeluarkan—

- (aa) suatu saman yang menghendaki kanak-kanak dalam percubaan itu hadir di tempat dan pada masa yang dinyatakan dalam saman itu; atau
- (bb) suatu waran bagi menangkapnya.

(2) Sesuatu waran di bawah subseksyen (1) tidak boleh dikeluarkan kecuali berdasarkan maklumat bertulis dan dengan bersumpah yang dikemukakan oleh pegawai akhlak.

(3) Sesuatu saman atau waran yang dikeluarkan di bawah seksyen ini hendaklah mengarahkan kanak-kanak dalam percubaan

itu supaya hadir di atau dibawa ke hadapan Mahkamah Pengawas itu.

(4) Jika dibuktikan sehingga Mahkamah Pengawas berpuas hati bahawa seseorang kanak-kanak dalam percubaan yang mengenai kesnya perintah itu dibuat telah didapati bersalah dan telah diperlakukan berkenaan dengan sesuatu kesalahan yang dilakukan dalam tempoh percubaan itu, Mahkamah itu boleh memperlakukannya bagi kesalahan yang kerananya perintah itu dibuat mengikut apa-apa cara yang dia boleh diperlakukan oleh Mahkamah itu jika Mahkamah itu telah mendapatinya bersalah atas kesalahan itu.

Kesan percubaan

101. (1) Dapatan bersalah bagi sesuatu kesalahan yang mengenainya suatu perintah dibuat di bawah Bab ini yang meletakkan pesalah dalam percubaan hendaklah disifatkan bukan suatu sabitan bagi apa-apa maksud selain bagi maksud—

- (a) prosiding yang dalamnya perintah itu dibuat; dan
- (b) apa-apa prosiding kemudiannya yang mungkin diambil terhadap seseorang kanak-kanak di bawah Bab ini.

(2) Subseksyen (1) tidaklah menyentuh—

- (a) hak mana-mana kanak-kanak itu—
 - (i) untuk merayu terhadap sesuatu dapatan bersalah; atau
 - (ii) untuk bergantung kepada sesuatu dapatan bersalah bagi menghalang apa-apa prosiding kemudiannya bagi kesalahan yang sama; atau
- (b) peletakhakan semula atau pemulangan apa-apa harta akibat daripada dapatan bersalah mana-mana kanak-kanak itu.

Pindaan perintah percubaan

102. (1) Jika Mahkamah Pengawas berpuas hati bahawa seseorang kanak-kanak dalam percubaan bercadang hendak menukar atau telah menukar tempat kediamannya dari daerah atau kawasan yang dinamakan dalam perintah percubaan itu ke daerah atau kawasan

yang lain, Mahkamah itu boleh, dan jika suatu permohonan bagi maksud itu dibuat oleh pegawai akhlak, hendaklah, dengan perintah meminda perintah percubaan itu dengan menggantikan daerah atau kawasan yang dinamakan dalam perintah percubaan itu dengan daerah atau kawasan tempat kanak-kanak dalam percubaan itu bercadang hendak tinggal atau sedang tinggal.

(2) Jika perintah percubaan itu mengandungi kehendak-kehendak yang pada pendapat Mahkamah Pengawas itu tidak dapat dipatuhi melainkan jika kanak-kanak dalam percubaan itu terus tinggal di daerah atau kawasan yang dinamakan dalam perintah itu, Mahkamah Pengawas itu tidak boleh meminda perintah itu kecuali mengikut subseksyen (4).

(3) Jika sesuatu perintah percubaan dipinda di bawah subseksyen (1), Mahkamah Pengawas hendaklah menghantarkan kepada Mahkamah Bagi Kanak-Kanak bagi daerah atau kawasan baharu yang dinamakan dalam perintah itu suatu salinan perintah itu bersama apa-apa dokumen dan maklumat berhubung dengan kes itu yang difikirkannya mungkin dapat membantu Mahkamah Bagi Kanak-Kanak itu.

(4) Tanpa menjejaskan subseksyen (1) dan (3) Mahkamah Pengawas boleh, apabila permohonan dibuat oleh pegawai akhlak atau oleh kanak-kanak dalam percubaan itu, dengan perintah meminda perintah percubaan itu dengan—

- (a) membatalkan apa-apa kehendak dalam perintah percubaan itu; atau
- (b) memasukkan ke dalam perintah percubaan itu sama ada sebagai tambahan kepada atau sebagai ganti bagi apa-apa kehendak sedemikian, apa-apa kehendak yang boleh dimasukkan ke dalam perintah itu sekiranya perintah itu dibuat oleh Mahkamah itu mengikut seksyen 98.

(5) Mahkamah Pengawas tidak boleh meminda sesuatu perintah percubaan di bawah subseksyen (4) dengan—

- (a) mengurangkan tempoh percubaan itu; atau
- (b) melanjutkan tempoh itu menjadi lebih daripada tiga tahun dari tarikh perintah asal itu.

Pelepasan perintah percubaan

103. (1) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang membuat sesuatu perintah percubaan atau Mahkamah Pengawas boleh, apabila permohonan dibuat oleh pegawai akhlak, ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak dalam percubaan atau kanak-kanak dalam percubaan itu, melepaskan perintah percubaan itu.

(2) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak boleh menguruskan sesuatu permohonan di bawah subseksyen (1) tanpa memanggil kanak-kanak dalam percubaan itu melainkan jika permohonan itu dibuat oleh pegawai akhlak.

(3) Jika—

(a) Mahkamah melepaskan sesuatu perintah percubaan di bawah subseksyen (1); atau

(b) kanak-kanak dalam percubaan itu diperlakukan di bawah seksyen 99 atau 100 atas kesalahan yang kerananya dia telah diletakkan dalam percubaan,

perintah percubaan itu hendaklah terhenti berkuat kuasa.

Mahkamah hendaklah memberikan salinan perintah pindaan atau pelepasan kepada pegawai akhlak

104. Apabila suatu perintah yang meminda atau melepaskan sesuatu perintah percubaan dibuat masing-masing di bawah seksyen 102 atau 103—

(a) Mahkamah hendaklah dengan serta-merta memberikan salinan yang mencukupi perintah pindaan atau pelepasan itu kepada pegawai akhlak; dan

(b) pegawai akhlak hendaklah memberikan suatu salinan perintah pindaan atau pelepasan itu kepada—

(i) kanak-kanak dalam percubaan itu; dan

(ii) orang yang menjaga asrama akhlak atau tempat di mana kanak-kanak dalam percubaan itu tinggal atau dikehendaki tinggal oleh perintah itu.

BAHAGIAN XI

DALAM PEMELIHARAAN ORANG YANG LAYAK
DAN SESUAI**Kanak-kanak yang diletakkan dalam pemeliharaan orang yang layak dan sesuai**

105. (1) Seksyen ini hendaklah terpakai berhubung dengan sesuatu perintah yang dibuat di bawah Akta ini yang meletakkan seseorang kanak-kanak dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai.

(2) Sesuatu perintah yang meletakkan seseorang kanak-kanak dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai boleh diubah atau dibatalkan oleh Mahkamah Bagi Kanak-Kanak atau Mahkamah Pengawas apabila permohonan dibuat oleh—

- (a) ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu;
- (b) Pelindung; atau
- (c) pegawai akhlak,

mengikut mana-mana yang berkenaan.

(3) Jika—

- (a) permohonan dibuat oleh ibu atau bapa atau penjaga atau mana-mana saudara terdekat seseorang kanak-kanak yang diperintahkan supaya diletakkan dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai di bawah subseksyen (1); dan
- (b) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak atau Mahkamah Pengawas yang mempunyai kuasa untuk mengubah atau membatalkan perintah itu berpuas hati bahawa kanak-kanak itu tidak diasuh mengikut agamanya sebagaimana yang diputuskan oleh ibu atau bapa atau penjaganya,

Mahkamah Bagi Kanak-Kanak atau Mahkamah Pengawas itu, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah, melainkan jika suatu aku janji yang memuaskan hati diberikan oleh orang yang dalam pemeliharannya kanak-kanak itu telah diletakkan,

sama ada membatalkan perintah itu atau mengubah perintah itu mengikut apa-apa cara yang difikirkan oleh Mahkamah itu paling baik untuk menentukan bahawa kanak-kanak itu dari masa itu diasuh mengikut agama itu.

Kanak-kanak yang lepas lari atau dipindahkan daripada pemeliharaan orang yang layak dan sesuai

106. (1) Seseorang kanak-kanak yang lepas lari daripada seseorang yang dalam pemeliharaannya kanak-kanak itu telah diletakkan di bawah Akta ini boleh—

- (a) ditangkap tanpa waran; dan
- (b) dibawa ke hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang membuat perintah itu atau ke hadapan Mahkamah Pengawas.

(2) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak atau Mahkamah Pengawas yang ke hadapannya seseorang kanak-kanak dibawa di bawah subseksyen (1) hendaklah dengan serta-merta menyiasat kes itu dan selepas mengambil kira syor Pelindung atau pegawai akhlak, mengikut mana-mana yang berkenaan—

- (a) memerintahkan supaya kanak-kanak itu dibawa balik kepada orang itu, jika dia sanggup menerima kanak-kanak itu; atau
- (b) membuat suatu perintah yang boleh dibuat oleh Mahkamah itu sekiranya kanak-kanak itu telah dibawa ke hadapan Mahkamah itu sebagai seorang kanak-kanak yang tidak mempunyai ibu atau bapa atau penjaga.

Kesalahan memindahkan atau menolong kanak-kanak lepas lari daripada pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai

107. (1) Mana-mana orang yang—

- (a) memindahkan seseorang kanak-kanak daripada pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai tanpa kebenaran yang sah;
- (b) dengan sedar membantu atau mendorong, secara langsung atau tidak langsung, seseorang kanak-kanak lepas lari daripada orang yang dalam pemeliharaannya kanak-kanak itu telah diletakkan; atau

- (c) dengan sedar menyorokkan atau menyembunyikan seseorang kanak-kanak yang telah lepas lari sedemikian, atau menghalang dia kembali ke dalam pemeliharaan orang itu,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

BAHAGIAN XII

PERINTAH SUMBANGAN

Sumbangan oleh ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain

108. (1) Jika sesuatu perintah dibuat—

- (a) meletakkan seseorang kanak-kanak dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai;
- (b) menghantar seseorang kanak-kanak ke suatu asrama akhlak, sekolah diluluskan, Sekolah Henry Gurney, atau institusi atau pusat yang diluluskan; atau
- (c) meletakkan seseorang kanak-kanak di suatu tempat perlindungan,

Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang membuat perintah itu boleh, pada masa itu juga atau kemudiannya, membuat suatu perintah sumbangan menghendaki ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain yang mempunyai jagaan kanak-kanak itu—

- (aa) pada masa pelakuan kesalahan itu yang mengakibatkan perintah itu dibuat;
- (bb) sebelum suatu perintah dibuat di bawah subseksyen (1); atau
- (cc) sebaik sebelum bermulanya apa-apa prosiding,

supaya membuat apa-apa sumbangan atau sumbangan bulanan mengikut apa-apa cara yang difikirkan patut oleh Mahkamah, setelah mengambil kira kemampuan ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain itu.

(2) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak tidak boleh membuat apa-apa perintah sumbangan di bawah subseksyen (1) jika Mahkamah itu berpendapat bahawa tidak adil jika perintah sumbangan dibuat setelah mengambil kira hal keadaan dan kemampuan ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain itu.

(3) Jika suatu perintah sumbangan dibuat menurut subseksyen (1), maka hendaklah menjadi kewajipan ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain itu yang terhadapnya perintah sumbangan itu dibuat untuk mematuhi perintah sumbangan itu.

(4) Semua jumlah wang yang kena dibayar di bawah sesuatu perintah sumbangan hendaklah dibayar kepada mana-mana Mahkamah atau mana-mana pihak berkuasa sebagaimana yang diarahkan oleh Mahkamah yang membuat perintah itu.

(5) Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang membuat apa-apa perintah sumbangan sedemikian boleh, dari semasa ke semasa, apabila permohonan dibuat oleh—

- (a) ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain yang terhadapnya perintah sumbangan itu dibuat;
- (b) Pelindung; atau
- (c) pegawai akhlak,

menghapuskan, membuat baharu atau mengubah perintah itu sebagaimana yang difikirkan patut oleh Mahkamah apabila dibuktikan perubahan dalam hal keadaan orang yang terhadapnya perintah itu dibuat atau kerana sebab lain yang ditunjukkan sehingga Mahkamah itu berpuas hati.

(6) Sesuatu perintah di bawah subseksyen (1) tidak boleh dibuat tanpa memberi ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu atau orang lain yang mempunyai jagaan kanak-kanak itu peluang untuk didengar.

(7) Walau apa pun subseksyen (6), sesuatu perintah di bawah subseksyen (1) boleh dibuat jika Mahkamah berpuas hati berdasarkan maklumat yang diberikan oleh seorang Pelindung atau pegawai akhlak, mengikut mana-mana yang berkenaan, bahawa ibu atau bapa atau penjaga atau orang lain itu, setelah dikehendaki hadir, telah tidak berbuat demikian, atau tidak ada atau tidak dapat ditemui dalam masa yang munasabah.

(8) Sesuatu perintah sumbangan hendaklah terus berkuat kuasa—

- (a) dalam hal seseorang kanak-kanak yang diperintahkan supaya diletakkan dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai, selagi perintah itu terus berkuat kuasa; dan
- (b) dalam hal seseorang kanak-kanak yang diperintahkan supaya dihantar ke suatu tempat perlindungan, asrama akhlak, sekolah diluluskan, Sekolah Henry Gurney, atau institusi atau pusat yang diluluskan, sehingga dia tidak lagi berada di bawah pemeliharaan orang yang sedang menjaga tempat perlindungan, asrama akhlak, sekolah diluluskan, Sekolah Henry Gurney, atau institusi atau pusat yang diluluskan itu.

(9) Suatu sumbangan tidak kena dibayar di bawah sesuatu perintah sumbangan berkenaan dengan apa-apa tempoh semasa—

- (a) seseorang kanak-kanak yang diperintahkan supaya dihantar ke suatu sekolah diluluskan atau Sekolah Henry Gurney berada di luar sekolah itu dengan kebenaran atau di bawah pengawasan seorang pegawai akhlak; atau
- (b) seseorang kanak-kanak yang diperintahkan supaya dihantar ke suatu tempat perlindungan bercuti dari tempat perlindungan itu atau daripada berada di bawah pengawasan seorang Pegawai Kebajikan Masyarakat.

(10) Jika mana-mana orang dengan sengaja abai mematuhi suatu perintah sumbangan, seorang Majistret boleh, bagi tiap-tiap pelanggaran perintah itu—

- (a) dengan waran, mengarahkan supaya amaun yang kena dibayar itu dilevi mengikut cara yang diperuntukkan oleh undang-undang bagi melewi denda yang dikenakan oleh Majistret; atau
- (b) menghukum orang itu dengan hukuman pemenjaraan selama tempoh yang tidak melebihi satu bulan bagi setiap bulan sumbangan yang masih belum dibayar.

(11) Tempoh pemenjaraan yang dikenakan di bawah perenggan (10)(b) hendaklah tamat apabila amaun sumbangan yang kena dibayar itu dijelaskan.

BAHAGIAN XIII

PENYIASATAN, PENANGKAPAN, PENGGELEDAHAN,
PENYITAN, DSB.**Kuasa untuk menyiasat**

109. (1) Seseorang Pelindung atau pegawai polis boleh menyiasat pelakuan apa-apa kesalahan di bawah Akta ini.

(2) Seseorang Pelindung apabila bertindak di bawah Bahagian ini hendaklah, apabila diminta, mengisytiharkan jawatannya kepada orang yang terhadapnya dia bertindak atau yang daripadanya dia menghendaki apa-apa maklumat.

(3) Tiap-tiap orang yang dikehendaki oleh seseorang Pelindung atau pegawai polis supaya memberikan maklumat atau mengemukakan apa-apa dokumen atau benda lain berhubung dengan pelakuan apa-apa kesalahan yang orang itu berkuasa memberikannya hendaklah terikat di sisi undang-undang untuk memberikan maklumat atau mengemukakan dokumen atau benda lain itu.

Kuasa untuk menangkap tanpa waran

110. (1) Mana-mana pegawai polis boleh menangkap tanpa waran mana-mana orang yang semunasabahnya dipercayai olehnya—

(a) telah melakukan atau cuba untuk melakukan; atau

(b) menggunakan atau membantu mana-mana orang lain untuk melakukan atau menyubahati pelakuan,

sesuatu kesalahan terhadap Akta ini, dan boleh memeriksa badan mana-mana orang yang ditangkap sedemikian.

(2) Mana-mana orang yang ditangkap di bawah subseksyen (1) hendaklah, selepas penangkapan itu, diperlakukan sebagaimana yang diperuntukkan oleh Kanun Tatacara Jenayah.

Penggeledahan dengan waran

111. (1) Jika pada hemat seseorang Majistret berdasarkan maklumat bertulis yang diberikan dengan sumpah bahawa ada

sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa di mana-mana premis ada keterangan tentang—

- (a) seseorang kanak-kanak yang memerlukan perlindungan;
- (b) seseorang kanak-kanak yang sedang disembunyikan, dikurung atau ditahan dengan melanggar Akta ini; atau
- (c) pelakuan sesuatu kesalahan terhadap Akta ini,

Majistret itu boleh mengeluarkan suatu waran geledah yang memberi kuasa kepada seseorang Pelindung atau pegawai polis yang kepadanya waran itu diarahkan, pada bila-bila masa yang munasabah pada siang atau malam hari dan dengan atau tanpa bantuan, untuk—

- (aa) memasuki dan menggeledah premis itu;
- (bb) memeriksa, membuat salinan, atau mengambil cabutan daripada, apa-apa buku, rekod atau dokumen;
- (cc) memeriksa mana-mana orang yang ada di dalam atau di premis itu, dan bagi maksud pemeriksaan itu menahan orang itu dan memindahkannya ke mana-mana tempat sebagaimana yang perlu untuk memudahkan pemeriksaan itu, dan menyita dan menahan apa-apa barang yang dijumpai, pada orang itu; dan
- (dd) mencari dan memindahkan kanak-kanak—
 - (i) yang memerlukan perlindungan;
 - (ii) yang sedang disembunyikan, dikurung atau ditahan dengan melanggar Akta ini; atau
 - (iii) yang berkenaan dengannya suatu kesalahan terhadap Akta ini telah dilakukan,

ke suatu tempat selamat atau tempat perlindungan.

(2) Jika seseorang kanak-kanak telah diletakkan di suatu tempat selamat menurut perenggan (1)(dd), Pelindung hendaklah, dengan seberapa segera yang dapat dilaksanakan, memberitahu ibu atau bapa atau penjaga yang mempunyai jagaan yang sah kanak-kanak itu di mana kanak-kanak itu berada.

(3) Apabila perlu berbuat sedemikian, seseorang Pelindung atau pegawai polis yang menjalankan mana-mana kuasa di bawah subseksyen (1) boleh—

- (a) memecah buka mana-mana pintu atau tingkap luar atau dalam mana-mana premis untuk masuk ke dalam premis itu;
- (b) masuk dengan kekerasan ke dalam mana-mana premis dan mana-mana bahagian premis itu;
- (c) dengan kekerasan mengalihkan apa-apa halangan kepada kemasukan, penggeledahan, penyitaan, penahanan atau pemindahan itu sebagaimana yang dia diberi kuasa untuk melaksanakannya di bawah subseksyen (2);
- (d) menahan mana-mana orang yang ditemui di dalam atau di mana-mana premis yang digeledah di bawah subseksyen (1) sehingga premis itu selesai digeledah.

(4) Seseorang perempuan tidak boleh diperiksa tubuhnya di bawah seksyen ini atau seksyen 110 kecuali oleh seorang perempuan lain dan seseorang lelaki tidak boleh diperiksa kecuali oleh seorang lelaki lain dan pemeriksaan itu hendaklah dijalankan dengan memberikan perhatian teliti kepada kesopanan.

(5) Seseorang yang dengan kekerasan, sekatan, ugutan, dorongan atau cara lain menyebabkan mana-mana kanak-kanak yang memerlukan perlindungan menyembunyikan dirinya di dalam atau meninggalkan mana-mana premis yang sedang digeledah atau baru hendak digeledah oleh seseorang Pelindung atau pegawai polis di bawah seksyen ini, dengan niat supaya penggeledahan oleh Pelindung atau pegawai polis itu akan dengan itu terhinder atau terhalang, melakukan suatu kesalahan.

(6) Maka menjadi kewajipan pemunya atau penghuni mana-mana premis yang digeledah di bawah seksyen ini dan mana-mana orang yang ditemui di dalam atau di premis itu untuk—

- (a) memberi Pelindung atau pegawai polis itu segala kemudahan dan bantuan yang munasabah yang dikehendaki olehnya; dan
- (b) memberi Pelindung atau pegawai polis itu segala maklumat yang munasabah yang dikehendaki olehnya.

Pengeledahan tanpa waran

112. Jika seseorang Pelindung atau pegawai polis ada sebab yang munasabah untuk mempercayai bahawa oleh sebab kelengahan dalam memperoleh waran geledah di bawah seksyen 111—

- (a) penyiasatan akan terjejas; atau
- (b) matlamat kemasukan mungkin terkecewa,

dia boleh menjalankan di, dan berkenaan dengan, premis itu semua kuasa yang disebut dalam seksyen itu dengan cara yang sepenuhnya dan secukupnya seolah-olah dia telah diberi kuasa untuk berbuat demikian oleh waran yang dikeluarkan di bawah seksyen itu.

Kuasa untuk memeriksa orang

113. (1) Seseorang Pelindung atau pegawai polis yang menyiasat sesuatu kesalahan di bawah Akta ini boleh memerintahkan mana-mana orang—

- (a) yang mengetahui fakta dan hal keadaan sesuatu kesalahan supaya hadir di hadapannya untuk diperiksa secara lisan berhubung dengan apa-apa perkara yang mungkin dapat membantu dalam penyiasatan kesalahan itu; atau
- (b) mengemukakan mana-mana kanak-kanak atau apa-apa buku, barang atau dokumen yang mungkin dapat membantu dalam penyiasatan kesalahan itu.

(2) Seseorang yang kepadanya suatu perintah telah diberikan di bawah perenggan (1)(a)—

- (a) hendaklah hadir mengikut terma perintah itu untuk diperiksa; dan
- (b) semasa pemeriksaan itu—
 - (i) hendaklah mendedahkan segala maklumat yang diketahuinya atau yang boleh didapati olehnya berkenaan dengan perkara yang berhubungan dengannya dia diperiksa;
 - (ii) hendaklah menjawab dengan benar dan setakat yang dia tahu dan percaya apa-apa soalan yang dikemukakan kepadanya; dan

- (iii) tidak boleh enggan menjawab apa-apa soalan atas alasan bahawa jawapan itu dapat menunjukkan bahawa dia bersalah.

(3) Seseorang yang kepadanya suatu perintah telah diberikan di bawah perenggan (1)(b)—

(a) hendaklah mengemukakan kanak-kanak itu melainkan jika dapat ditunjukkan sehingga Pelindung berpuas hati bahawa kanak-kanak itu—

(i) tidak lagi berada di bawah jagaan atau kawalan orang itu; dan

(ii) orang itu tidak tahu di mana kanak-kanak itu berada; dan

(b) tidak boleh menyembunyikan, memusnahkan, mengubah atau melupuskan apa-apa buku, barang atau dokumen yang dinyatakan dalam perintah itu.

(4) Seseorang yang kepadanya suatu perintah diberikan di bawah subseksyen (1) hendaklah mematuhi perintah itu dan subseksyen (2) dan (3) walau apa pun mana-mana undang-undang bertulis atau rukun undang-undang yang berlawanan.

(5) Seseorang Pelindung yang memeriksa seseorang di bawah perenggan (1)(a) hendaklah merekodkan secara bertulis apa-apa pernyataan yang dibuat oleh orang yang diperiksa sedemikian dan pernyataan yang direkodkan sedemikian hendaklah ditandatangani oleh orang yang membuatnya atau dicapkan dengan cap ibu jarinya, mengikut mana-mana yang berkenaan, selepas—

(a) pernyataan itu dibacakan kepadanya dalam bahasa pernyataan itu dibuat olehnya; dan

(b) dia telah diberi peluang untuk membuat apa-apa pembetulan yang dia mahu.

(6) Jika seseorang yang diperiksa di bawah seksyen ini enggan menandatangani atau mengecapkan ibu jarinya atas pernyataan, itu, Pelindung hendaklah mengendorskan pada rekod itu di bawah tandatangannya hakikat keengganan itu dan sebabnya, jika ada, yang dinyatakan oleh orang yang diperiksa itu.

(7) Walau apa pun mana-mana undang-undang bertulis atau rukun undang-undang yang berlawanan, rekod sesuatu pemeriksaan di bawah perenggan (1)(a) dan apa-apa buku, barang atau dokumen yang dikemukakan di bawah perenggan (1)(b) hendaklah boleh diterima sebagai keterangan dalam apa-apa prosiding di mana-mana Mahkamah bagi atau berhubung dengan sesuatu kesalahan di bawah Akta ini, tidak kira sama ada prosiding itu terhadap—

- (a) orang yang diperiksa sedemikian;
- (b) orang yang mengemukakan buku, barang atau dokumen itu; atau
- (c) mana-mana orang lain.

(8) Mana-mana orang yang melanggar seksyen ini melakukan suatu kesalahan.

Pemeriksaan

114. Jika sesuatu perintah dibuat meletakkan seseorang kanak-kanak dalam pemeliharaan seseorang yang layak dan sesuai atau menghendaki ibu atau bapa atau penjaga kanak-kanak itu menjalankan pemeliharaan dan penjagaan yang sepatutnya ke atasnya, Pelindung atau pegawai akhlak atau mana-mana Pegawai Kebajikan Masyarakat yang diberi kuasa secara bertulis oleh Pelindung atau pegawai akhlak boleh, selagi perintah itu terus berkuat kuasa—

- (a) pada bila-bila masa melawat dan memeriksa tempat kanak-kanak yang berkenaan dengannya perintah itu dibuat tinggal atau dipercayai tinggal atau berada; dan
- (b) menyiasat keadaan dan hal keadaan kanak-kanak itu, dan bagi maksud siasatan itu, boleh menghendaki mana-mana orang menjawab apa-apa soalan yang difikirkannya patut ditanyakan dan orang itu terikat di sisi undang-undang untuk menjawab soalan-soalan itu dengan benar setakat yang dia tahu atau percaya.

Halangan

115. Mana-mana orang yang—

- (a) enggan memberi Pelindung atau Pegawai Kebajikan Masyarakat akses kepada mana-mana premis, atau tidak

akur kepada pemeriksaan oleh seseorang yang diberi kuasa untuk memeriksanya di bawah Akta ini;

- (b) menyerang, menghalang, menggagalkan, melengah-lengahkan atau cuba untuk menyerang, menghalang, menggagalkan atau melengah-lengahkan Pelindung atau Pegawai Kebajikan Masyarakat pada melaksanakan kewajipannya di bawah Akta ini;
- (c) tidak mematuhi apa-apa permintaan, perintah atau kehendak yang sah seseorang Pelindung atau Pegawai Kebajikan Masyarakat pada melaksanakan kewajipannya di bawah Akta ini;
- (d) tidak, enggan atau abai untuk memberi seseorang Pelindung atau Pegawai Kebajikan Masyarakat apa-apa maklumat yang semunasabahnya dikehendaki daripadanya dan yang dia berkuasa untuk memberikannya;
- (e) tidak mengemukakan kepada, atau menyembunyikan atau cuba untuk menyembunyikan daripada, seseorang Pelindung atau Pegawai Kebajikan Masyarakat, mana-mana kanak-kanak atau apa-apa buku, barang atau dokumen yang berhubungan dengannya Pelindung atau Pegawai Kebajikan Masyarakat itu ada alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa suatu kesalahan di bawah Akta ini telah atau sedang dilakukan;
- (f) mengambil balik atau berusaha untuk mengambil balik atau menyebabkan diambil balik apa-apa jua yang telah disita dengan sewajarnya; atau
- (g) memusnahkan apa-apa benda untuk menghalang penyitaan benda itu, atau penahanan benda itu,

melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

Pelindungan *informer*

116. (1) Mana-mana orang yang memberikan apa-apa maklumat bahawa seseorang kanak-kanak memerlukan perlindungan tidak menanggung apa-apa liabiliti kerana fitnah atau selainnya berkenaan dengan pemberian maklumat itu.

(2) Pemberian apa-apa maklumat bahawa seseorang kanak-kanak memerlukan perlindungan tidak boleh, dalam apa-apa prosiding di hadapan mana-mana Mahkamah atau daripada apa-apa segi lain, dikira menjadi—

- (a) pelanggaran etiket atau etika profesional; atau
- (b) bercanggah dengan standard tingkah laku profesional yang diterima.

(3) Kecuali sebagaimana yang diperuntukkan dalam subseksyen (4) dan (6), seseorang saksi dalam apa-apa prosiding sivil atau jenayah tidak boleh dikehendaki atau dibenarkan untuk mendedahkan nama dan alamat seseorang *informer* atau isi maklumat yang diterima daripadanya atau menyatakan apa-apa perkara yang mungkin menyebabkan *informer* itu diketahui.

(4) Jika apa-apa buku, rekod atau dokumen yang menjadi keterangan atau yang boleh diperiksa dalam apa-apa prosiding sivil atau jenayah mengandungi apa-apa catatan yang di dalamnya mana-mana *informer* dinamakan atau diperihalkan atau yang mungkin menyebabkan *informer* itu diketahui, Mahkamah hendaklah menyebabkan supaya segala bahagian sedemikian ditutup daripada pandangan atau dipadamkan setakat yang perlu untuk melindungi identiti *informer* itu daripada diketahui.

(5) Seksyen ini terpakai bagi seseorang pengamal perubatan berdaftar, mana-mana anggota keluarga atau seseorang pengasuh kanak-kanak yang memberikan maklumat masing-masing di bawah seksyen 27, 28 atau 29 dengan cara yang sama sebagaimana seksyen ini terpakai bagi seseorang yang memberikan maklumat bahawa seseorang kanak-kanak memerlukan perlindungan.

(6) Jika semasa perbicaraan bagi apa-apa kesalahan terhadap Akta ini, Mahkamah selepas siasatan penuh ke atas kes itu mempercayai bahawa *informer* itu dengan sengaja membuat dalam aduannya suatu pernyataan material yang dia tahu atau percaya adalah palsu atau tidak percaya adalah benar, atau jika dalam apa-apa prosiding lain Mahkamah berpendapat bahawa keadilan tidak dapat dilaksanakan sepenuhnya antara pihak-pihak dalam prosiding itu tanpa identiti *informer* itu diketahui, maka sah bagi Mahkamah untuk menghendaki supaya aduan asal, jika bertulis, dikemukakan, dan membenarkan siasatan dan menghendaki pendedahan sepenuhnya mengenai *informer* itu.

BAHAGIAN XIV

PELBAGAI

Kuasa Mahkamah Bagi Kanak-Kanak diberikan kepada Mahkamah Tinggi

117. Tiada apa-apa jua dalam Akta ini selain seksyen 96 dan 97 boleh menyentuh kuasa Mahkamah Tinggi dan semua kuasa yang boleh dijalankan di bawah Akta ini oleh sesuatu Mahkamah Bagi Kanak-Kanak berkenaan dengan seseorang kanak-kanak boleh dengan cara yang sama dijalankan oleh Mahkamah Tinggi.

Daftar

118. Pendaftar hendaklah menyebabkan disimpan dan disenggarakan, dalam apa-apa bentuk yang ditetapkan, suatu daftar yang hendaklah dikenali sebagai “Daftar Kanak-Kanak Yang Memerlukan Pelindungan”.

Kandungan Daftar

119. Daftar hendaklah mengandungi—

- (a) butir-butir tentang tiap-tiap kes atau kes disyaki kanak-kanak yang memerlukan pelindungan; dan
- (b) apa-apa perkara lain yang berhubungan dengan kes atau kes disyaki itu yang ditentukan oleh Ketua Pengarah dari semasa ke semasa.

Akses kepada Daftar

120. (1) Butir-butir yang terkandung dalam Daftar hendaklah diberikan kepada—

- (a) mana-mana Mahkamah apabila ada di hadapan Mahkamah itu apa-apa prosiding berkenaan dengan seseorang kanak-kanak yang memerlukan pelindungan;
- (b) mana-mana Mahkamah apabila diminta sedemikian oleh Mahkamah itu; dan
- (c) Ketua Pengarah, seseorang Pelindung, mana-mana pegawai polis atau mana-mana anggota sesuatu Pasukan Pelindungan

Kanak-Kanak atau Jawatankuasa Kebajikan Kanak-Kanak apabila mana-mana satu daripada mereka menghendaki butir-butir sedemikian bagi maksud apa-apa prosiding di bawah Akta ini atau bagi maksud pengambilan tindakan berkenaan dengan, atau pemberian bantuan kepada, seseorang kanak-kanak yang memerlukan perlindungan.

(2) Butir-butir yang terkandung dalam Daftar boleh diberikan kepada—

- (a) orang yang terlibat dalam penyelidikan bona fide dan yang akses mereka kepada Daftar dibenarkan oleh Ketua Pengarah bagi maksud itu; atau
- (b) orang-orang atau golongan-golongan orang yang dibenarkan oleh Ketua Pengarah mendapat akses kepada Daftar atas alasan bahawa akses mereka kepada Daftar akan mempertingkatkan perlindungan kanak-kanak.

(3) Butir-butir yang diberikan di bawah seksyen ini tidak boleh termasuk apa-apa maklumat yang mendedahkan atau mungkin membawa kepada pendedahan identiti mana-mana orang yang telah memberikan apa-apa maklumat bahawa seseorang kanak-kanak memerlukan perlindungan.

Kesalahan berkenaan dengan Daftar

121. Mana-mana orang yang memberi mana-mana orang lain apa-apa butir yang terkandung dalam Daftar selain menurut seksyen 120 melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh didenda tidak melebihi sepuluh ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

Perakuan Pendaftar menjadi keterangan

122. Sesuatu perakuan yang berupa di bawah tandatangan Pendaftar tentang apa-apa catatan dalam Daftar, atau tentang apa-apa perkara atau benda yang dia diberi kuasa untuk melakukannya atau membuatnya oleh Akta ini atau mana-mana peraturan yang dibuat di bawah Akta ini hendaklah, sehingga dibuktikan sebaliknya, diterima menjadi keterangan sebagai bukti tentang fakta-fakta yang dinyatakan dalam Daftar itu setakat tarikh perakuan itu.

Pelindungan terhadap guaman dan prosiding undang-undang

123. Tindakan tidak boleh dibawa dan pendakwaan tidak boleh dibawa, dimulakan atau disenggarakan dalam mana-mana Mahkamah terhadap Kerajaan, Menteri, Ketua Pengarah, Pelindung, Pegawai Kebajikan Masyarakat, pegawai akhlak, pegawai polis atau pegawai perubatan bagi apa-apa jua yang dilakukan atau ditinggalkan daripada dilakukan di bawah Akta ini—

- (a) dengan suci hati;
- (b) dengan kepercayaan yang munasabah bahawa apa-apa jua yang dilakukan atau ditinggalkan daripada dilakukan itu perlu bagi maksud yang diniatkan untuk dicapai dengannya; atau
- (c) untuk melaksanakan peruntukan-peruntukan Akta ini.

Pekhidmat awam

124. Semua pegawai yang dilantik atau diberi kuasa di bawah Akta ini hendaklah disifatkan sebagai pekhidmat awam mengikut pengertian Kanun Keseksaan.

Penalti am

125. Jika tiada penalti diperuntukkan dengan nyata bagi sesuatu kesalahan di bawah Akta ini, seseorang yang melakukan kesalahan itu hendaklah apabila disabitkan didenda tidak melebihi lima ribu ringgit atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi dua tahun atau kedua-duanya.

Permulaan dan penjalanan pendakwaan

126. (1) Sesuatu pendakwaan berkenaan dengan sesuatu kesalahan di bawah Akta ini tidak boleh dimulakan kecuali oleh atau dengan keizinan bertulis Pendakwa Raya.

(2) Seseorang yang menjadi pegawai penyiasat sesuatu kesalahan di bawah Akta ini tidak boleh menjalankan pendakwaan kes berkenaan dengan kesalahan itu walaupun dia telah diberi kuasa di bawah Kanun Tatacara Jenayah untuk mendakwa.

Penyampaian dokumen

127. (1) Penyampaian dokumen ke atas mana-mana orang hendaklah dilaksanakan dengan—

- (a) menyerahkan dokumen itu kepada orang itu atau dengan menyerahkan dokumen itu di tempat kediamannya yang akhir diketahui kepada seorang anggota keluarganya yang dewasa;
- (b) meninggalkan dokumen itu di tempat kediaman atau urusan orang itu yang lazim atau yang akhir diketahui dalam sampul yang dialamatkan kepada orang itu; atau
- (c) menghantar dokumen itu melalui pos berdaftar dalam surat bayar dahulu yang dialamatkan kepada orang itu di tempat kediaman atau urusan orang itu yang lazim atau yang akhir diketahui.

(2) Jika sesuatu dokumen disampaikan melalui pos berdaftar bayar dahulu maka dokumen itu hendaklah disifatkan telah disampaikan pada hari yang mengikuti hari dokumen itu sepatutnya diterima dalam perjalanan biasa pos.

Kuasa untuk membuat peraturan-peraturan

128. (1) Menteri boleh membuat apa-apa peraturan yang pada hematnya perlu atau suai manfaat bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Akta ini.

(2) Tanpa menjejaskan keluasan kuasa yang diberikan oleh subseksyen (1), Menteri boleh membuat peraturan-peraturan bagi semua atau mana-mana maksud yang berikut:

- (a) untuk menetapkan perjalanan, pengurusan, tata tertib dan kawalan sekolah-sekolah diluluskan, Sekolah-Sekolah Henry Gurney, asrama-asrama akhlak atau pusat-pusat;
- (b) untuk mengadakan peruntukan mengenai penyenggaraan, tata tertib, layanan dan pendidikan, vokasional atau selainnya, kanak-kanak atau orang lain yang ditahan di sekolah-sekolah diluluskan atau Sekolah-Sekolah Henry Gurney termasuk—
 - (i) kuasa, kewajipan dan fungsi Lembaga Pelawat;

- (ii) pemberian cuti kepada kanak-kanak dan orang lain yang ditahan;
 - (iii) lawatan ke, dan pemeriksaan, sekolah-sekolah itu oleh orang atau kumpulan-kumpulan orang yang dilantik oleh Menteri dari semasa ke semasa bagi mana-mana kawasan; dan
 - (iv) perintah atau hukuman kerana kanak-kanak atau orang lain yang ditahan melanggar tata tertib
- (c) untuk menetapkan kewajipan dan tanggungjawab pegawai-pegawai akhlak;
- (d) untuk menetapkan keanggotaan dan kewajipan Jawatankuasa Kebajikan Kanak-Kanak;
- (e) untuk menetapkan kelayakan, kewajipan dan latihan penasihat-penasihat;
- (f) untuk mengadakan peruntukan bagi pemeliharaan, kawalan penahanan, tata tertib, kemasukan, pelepasan dan jagaan susul, ketidakhadiran sementara, penyenggaraan, pendidikan dan latihan kanak-kanak yang diletakkan di tempat-tempat selamat dan tempat-tempat perlindungan;
- (g) untuk mengawal selia pegurusan, pentadbiran, lawatan dan pemeriksaan tempat-tempat selamat dan tempat-tempat perlindungan;
- (h) untuk mengadakan peruntukan bagi—
- (i) pemeliharaan, penyenggaraan dan pendidikan kanak-kanak yang diletakkan dalam pemeliharaan, jagaan atau kawalan mana-mana orang yang layak dan sesuai di bawah peruntukan Akta ini; dan
 - (ii) kewajipan orang yang layak dan sesuai itu dalam memelihara kanak-kanak itu;
- (i) untuk menetapkan pemilihan dan kelayakan orang yang layak dan sesuai yang dengannya seseorang kanak-kanak yang memerlukan pemeliharaan dan perlindungan boleh diletakkan;
- (j) untuk menghendaki orang yang menjaga tempat-tempat selamat dan tempat-tempat perlindungan mengemukakan kepada Ketua Pengarah penyata-penyata,

laporan-laporan dan maklumat berkenaan dengan kanak-kanak yang diletakkan di tempat-tempat selamat dan tempat-tempat perlindungan itu;

- (k) untuk menetapkan kewajipan dan tanggungjawab ibu dan bapa peliharaan;
- (l) untuk menetapkan keanggotaan, kewajipan, fungsi dan tatacara menjalankan urusan Lembaga Pelawat;
- (m) untuk menetapkan tatacara dan amalan Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak;
- (n) untuk menetapkan butir-butir, fotograf atau cara pengenalan lain yang hendaklah diberikan berhubung dengan seseorang kanak-kanak yang memerlukan perlindungan;
- (o) untuk menghendaki pemberian maklumat tentang pertukaran alamat tiap-tiap kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan orang yang mempunyai jagaan kanak-kanak itu, dan pemindahan rekod-rekod dan daftar-daftar dalam kes-kes sedemikian;
- (p) untuk menetapkan rekod-rekod yang dikehendaki disimpan berkenaan dengan tiap-tiap kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan cara rekod-rekod itu hendaklah disimpan;
- (q) untuk menetapkan penyimpanan dan penyenggaraan Daftar-Daftar;
- (r) untuk menetapkan borang-borang yang dikehendaki digunakan dan maklumat yang dikehendaki diberikan bagi apa-apa maksud Akta ini;
- (s) untuk menetapkan bentuk bagi notis, perintah, waran, saman dan bon di bawah Akta ini dan cara penyampaian notis, perintah, waran, saman dan bon itu;
- (t) untuk menetapkan fungsi, kuasa dan kewajipan pegawai-pegawai dan orang yang diberi kuasa di bawah Akta ini dan cara dan syarat-syarat yang mengikutnya dan di bawahnya kuasa yang diberikan oleh Akta ini hendaklah dijalankan oleh pegawai-pegawai atau orang itu;
- (u) untuk menetapkan apa-apa perkara lain yang dikehendaki atau dibenarkan untuk ditetapkan di bawah Akta ini; dan

- (v) untuk mengadakan peruntukan bagi apa-apa perkara lain yang difikirkan suai manfaat atau perlu oleh Menteri bagi maksud Akta ini.

(3) Peraturan-peraturan yang dibuat di bawah subseksyen (1) boleh memperuntukkan bahawa pelanggaran mana-mana peruntukan dalam peraturan-peraturan itu ialah suatu kesalahan dan bahawa orang yang melakukan kesalahan itu boleh dihukum apabila disabitkan dengan hukuman denda atau pemenjaraan atau kedua-duanya tetapi tidak boleh membuat peruntukan supaya denda itu melebihi lima ribu ringgit atau tempoh pemenjaraan melebihi dua tahun.

BAHAGIAN XV

PERUNTUKAN KECUALIAN DAN PERALIHAN

Tafsiran

129. Dalam Bahagian ini—

“Akta-Akta yang dimansuhkan” ertinya Akta Mahkamah Juvana 1947 [*Akta 90*], Akta Perlindungan Wanita dan Gadis 1973 [*Akta 106*] dan Akta Perlindungan Kanak-Kanak 1991 [*Akta 468*] yang dimansuhkan di bawah Akta ini;

“Mahkamah Juvana” ertinya Mahkamah Juvana yang ditubuhkan di bawah Akta Mahkamah Juvana 1947;

“tarikh yang ditetapkan” ertinya tarikh Akta ini mula berkuat kuasa.

Pemansuhan

130. Akta Mahkamah Juvana 1947, Akta Perlindungan Wanita dan Gadis 1973 dan Akta Perlindungan Kanak-Kanak 1991 dimansuhkan.

Sebutan mengenai Mahkamah Juvana, dsb.

131. (1) Semua sebutan mengenai Mahkamah Juvana dalam mana-mana undang-undang bertulis, atau dalam apa-apa penghakiman, hukuman, perintah, arahan atau keputusan yang dibuat di bawah Akta-Akta yang dimansuhkan dan yang wujud sebaik sebelum tarikh yang ditetapkan hendaklah, pada tarikh yang ditetapkan,

ditafsirkan sebagai sebutan mengenai Mahkamah Bagi Kanak-Kanak yang ditubuhkan di bawah Akta ini.

(2) Penghakiman, hukuman, perintah, arahan atau keputusan Mahkamah Juvana, Mahkamah Pengawas, Mahkamah Tinggi, Mahkamah Sesyen atau Mahkamah Majistret di bawah Akta-Akta yang dimansuhkan hendaklah pada tarikh yang ditetapkan disifatkan telah dibuat di bawah Akta ini dan terus berkuat kuasa dan mempunyai kesan.

(3) Apa-apa siasatan, perbicaraan atau prosiding yang dilakukan, diambil atau dimulakan dalam atau di hadapan Mahkamah-Mahkamah yang disebut dalam subseksyen (2) sebelum tarikh yang ditetapkan setakat yang siasatan, perbicaraan atau prosiding itu berhubung dengan seseorang yang di bawah umur lapan belas tahun hendaklah disifatkan telah dilakukan, diambil atau dimulakan dalam atau di hadapan Mahkamah Bagi Kanak-Kanak, Mahkamah Pengawas, Mahkamah Tinggi, Mahkamah Sesyen atau Mahkamah Majistret di bawah Akta ini dan boleh disambung dan ditamatkan dengan sewajarnya pada dan selepas tarikh yang ditetapkan.

(4) Apa-apa siasatan, perbicaraan atau prosiding yang dilakukan, diambil atau dimulakan di bawah Akta Perlindungan Wanita dan Gadis 1973 sebelum tarikh yang ditetapkan dan masih belum selesai hendaklah, setakat yang siasatan, perbicaraan atau prosiding itu berhubung dengan seseorang perempuan yang berumur lapan belas tahun ke atas dan apa-apa kesalahan di bawah Akta yang sama, disambung dan ditamatkan di bawah Akta yang sama dan bagi maksud ini maka hendaklah dikira seolah-olah Akta itu tidak dimansuhkan.

Penerusan Majlis, dsb.

132. (1) Majlis Penyelaras bagi Pelindungan Kanak-Kanak, Pasukan-Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak, Jawatankuasa-Jawatankuasa Kebajikan Juvana, Lembaga-Lembaga Pelawat dan jawatankuasa-jawatankuasa yang ditubuhkan, dan pegawai-pegawai dan orang yang dilantik, di bawah Akta-Akta yang dimansuhkan hendaklah, pada tarikh yang ditetapkan, disifatkan telah ditubuhkan atau dilantik di bawah Akta ini dan hendaklah mempunyai kuasa, hak, keistimewaan, liabiliti, kewajipan dan obligasi yang diberikan kepada Majlis Pasukan-Pasukan Pelindungan Kanak-Kanak,

Jawatankuasa-Jawatankuasa Kebajikan Kanak-Kanak, Lembaga-Lembaga Pelawat dan jawatankuasa-jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah Akta ini.

(2) Anggota-anggota Majlis, Pasukan, Jawatankuasa, Lembaga dan jawatankuasa yang ditubuhkan di bawah Akta-Akta yang dimansuhkan dan mana-mana pegawai dan orang yang dilantik di bawah Akta-Akta yang dimansuhkan yang memegang jawatan pada hari sebelum tarikh yang ditetapkan hendaklah terus memegang jawatan di bawah Akta ini sehingga habis tempoh pelantikan mereka atau mereka meletakkan jawatan atau pelantikan mereka dibatalkan mengikut Akta ini dan hendaklah mempunyai kuasa, hak, keistimewaan, liabiliti, kewajipan dan obligasi yang sama seolah-olah mereka telah dilantik di bawah Akta ini.

(3) Tiap-tiap perbuatan atau benda yang dilakukan, diambil atau dimulakan oleh anggota-anggota Majlis, Pasukan, Jawatankuasa, Lembaga, jawatankuasa pegawai-pegawai dan orang yang disebut dalam subseksyen (1) dan (2), dan oleh Lembaga Hakim Pelawat, di bawah Akta-Akta yang dimansuhkan sebelum tarikh yang ditetapkan hendaklah, pada dan selepas tarikh yang ditetapkan, disifatkan telah dilakukan, diambil atau dimulakan di bawah Akta ini.

Penerusan kaedah-kaedah, dsb.

133. Semua kaedah, peraturan, perintah, notis, borang, arahan dan surat pemberikuasaan yang dibuat, dikeluarkan atau diberikan di bawah Akta-Akta yang dimansuhkan hendaklah, setakat yang kaedah, peraturan, perintah, notis, borang, arahan dan surat itu selaras dengan Akta ini, terus berkuat kuasa sehingga dibatalkan atau digantikan oleh Akta ini.

Institusi yang ditubuhkan atau ditetapkan

134. Semua sekolah yang diluluskan, Sekolah Henry Gurney, tempat tahanan, asrama akhlak, tempat selamat, tempat perlindungan dan institusi atau pusat lain yang ditubuhkan atau ditetapkan di bawah Akta-Akta yang dimansuhkan hendaklah pada tarikh yang ditetapkan disifatkan telah ditubuhkan atau ditetapkan di bawah Akta ini.

Pencegahan anomali

135. (1) Menteri boleh, apabila pada hematnya perlu atau suai manfaat berbuat sedemikian, sama ada bagi maksud menghapuskan kesulitan atau mencegah anomali berbangkit daripada pembuatan Akta ini, melalui perintah yang disiarkan dalam *Warta* membuat apa-apa ubah suaian kepada mana-mana peruntukan dalam Akta ini sebagaimana yang difikirkannya patut tetapi Menteri tidak boleh menjalankan kuasa yang diberikan oleh seksyen ini selepas habis tempoh dua tahun dari tarikh yang ditetapkan.

(2) Dalam seksyen ini, “ubah suaian” termasuklah pindaan, tambahan, pemotongan, penggantian, adaptasi, variasi, pengubahan dan ketidakpakaian mana-mana peruntukan Akta ini.

JADUAL PERTAMA

[Perenggan 15(1)(c) dan 17(1)(i)]

Kesalahan-kesalahan di bawah seksyen 299 hingga 301, 304 hingga 304A, 305 hingga 309A, 312 hingga 319, 321 hingga 322, 324, 326 hingga 340, 345 hingga 351, 353 hingga 358, 360 hingga 362, 364 hingga 373A, 374 hingga 375, 377, 377A, 377C hingga 377E Kanun Keseksaan.

JADUAL KEDUA

[Seksyen 45]

1. Kesalahan-kesalahan yang boleh dihukum di bawah Bahagian VI Akta ini.
2. Kesalahan-kesalahan—
 - (a) yang boleh dihukum di bawah seksyen 309, 312 hingga 313, 354, 370 hingga 373, 373A, 376 hingga 377 Kanun Keseksaan; atau
 - (b) yang melibatkan apa-apa perbuatan atau perkara yang ditakrifkan dalam seksyen 321 hingga 322, 339 hingga 340, 350 hingga 351, 360 hingga 362 Kanun Keseksaan.

UNDANG-UNDANG MALAYSIA**Akta 611****AKTA KANAK-KANAK 2001**

SENARAI PINDAAN

Undang-undang yang meminda	Tajuk ringkas	Berkuat kuasa dari
P.U. (A) 7/2003	Perintah Kanak-kanak (Ubah Suaian) 2003	01-08-2002

UNDANG-UNDANG MALAYSIA**Akta 611****AKTA KANAK-KANAK 2001****SENARAI SEKSYEN YANG DIPINDA**

Seksyen	Kuasa meminda	Berkuat kuasa dari
30	P.U. (A) 7/2003	01-08-2002
